

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

DIPLOMSKA NALOGA

Marko Pangerc

Ljubljana 2012

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

Smer študija
Šport in mediji

**SVETOVNO IN EVROPSKO PRVENSTVO V HOKEJU NA
LEDU 1966**

DIPLOMSKA NALOGA

MENTOR

doc. dr. Tomaž Pavlin, univ. dipl. zg. in soc.

RECENZENT

izr. prof. dr. Frane Erčulj, prof. šp. vzg

KONZULTANT

doc. dr. Primož Pori, prof. šp. vzg

Avtor dela

MARKO PANGERC

Ljubljana 2012

ZAHVALA

Bolje pozno, kot nikoli, ne velja samo na cesti. V hokej na ledu sem vpet že celotno življenje. V najstniških letih kot igralec, v sedanjosti je ta šport del moje službe, ki jo opravljam. In ne nazadnje je del mojega družabnega življenja. Ogromno prijateljev in znancev sem pridobil skozi leta ravno prek te športne panoge. Mnogi od njih od njih so me vzpodbujali, da raziščem zgodovino športa, ki ima pri nas bogato tradicijo. Od najbližjih pa do profesorja Tomaža Pavlina. Pričakovano sva hitro našla skupni jezik – hokejski jezik.

Hvala vsem, od prvega do zadnjega.

Ključne besede: hokej, prvenstva, 1966, Ljubljana, Zagreb, Jesenice, zgodovina

SVETOVNO IN EVROPSKO PRVENSTVO V HOKEJU NA LEDU 1966

Marko Pangerc

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, 2012

Šport in mediji

Število strani: 161

Število preglednic: 7

Število virov: 160

Število prilog: 13

IZVLEČEK

Diplomsko delo predstavlja eno izmed največjih tekmovanj, ki ga je Slovenija oziroma Jugoslavija gostila pred šestinštiridesetimi leti. Svetovno in evropsko prvenstvo v hokeju na ledu leta 1966 je še vedno največje hokejsko tekmovanje, ki smo ga kdaj koli gostili. Prvič smo gostili hokejsko elito, najboljše reprezentance (A), ki so igrale v takrat še povsem sveži lepotici – Hali Tivoli. Preostali skupini B in C pa sta turnir igrali v Zagrebu oziroma na Jesenicah. Jugoslovanska reprezentanca, v večini sestavljena iz slovenskih hokejistov, je igrala v konkurenci druge lige v hrvaški prestolnici. Tri mesta, tri skupine, ena država. Hokejski spektakel tedanjega časa je bil le eden izmed športnih vrhuncev, ki smo jih v 60. in 70. letih gostili v naši nekdanji skupni državi oziroma v Hali Tivoli. Pri nas so gostovali največji hokejski mojstri, o katerih se je lahko pred tem zgolj bralo v tiskanih medijih, slišalo na radijskih postajah oziroma spremljalo prek malih zaslonov. Sodobni mediji ne ponujajo informacij o dogodku. Osnovne podatke o športni klimi v tedanjem obdobju sem pridobil s pomočjo ustnih virov oziroma intervjujev, tako sem si ustvaril sliko, ki sem jo nato prelil na papir. Arhivski članki so bili osnovno vodilo, ker so trajni spomini. Spomini nekaterih vpletenih, razumljivo, niso več tako jasni, a so še vedno bogati. V delu ugotavljam, da je bila pri pridobivanju organizacije tako velikega športnega tekmovanja v ospredju politika in novozgrajena dvorana Tivoli. Podobno kot v današnjem času. Prvenstvo je trajalo 11 dni, številne tekme so polnile prizorišča in športne strani. Hokej je bil meseca marca leta 1966 šport številka ena.

Key words: hockey, championships, 1966, Ljubljana, Zagreb, Jesenice, history

ICE HOCKEY WORLD AND EUROPEAN CHAMPIONSHIP

Marko Pangerc

University of Ljubljana, Faculty of sport, 2012

Sports and media

Number of pages: 161

Number of tables: 7

Number of source texts: 160

Number of appendixes: 13

ABSTRACT

My thesis covers one of the largest sports competition that Slovenia and Yugoslavia have ever organized. The World and European Championships in Ice Hockey took place 46 years ago and are still the biggest competition that we have ever organized. This was the first time the hockey's elite came to Slovenia. The best teams from Group A played in the modern, new sports complex called Hala Tivoli. Groups B and C were played in Zagreb and Jesenice. The Yugoslav national team was mostly made up of Slovenian players. It played in Group B in the Croatian capital. Three cities, three groups, one nation. This spectacle of ice hockey was the pinnacle of sports competitions in Yugoslavia in the sixties and seventies and also in Hala Tivoli. The best ice hockey players in the world were in Slovenia at that time. The event was widely covered in the media, in newspapers and also on radio and TV. Contemporary media do not offer a lot of informations about the championships. I gathered information about the atmosphere in that period through many interviews, thus getting a picture which I then put into words. Newspaper articles from that time gave me a lead. The memories of the people that took part have faded slightly, but they are still very enlightening. I found out that getting the World Championships to Slovenia had a lot to do with politics. The newly built Hala Tivoli also helped in the bidding process. This is similar nowadays. The championships lasted 11 days, many of the matches filled up the sports halls and the sports pages in newspapers. Ice Hockey was the number one sport in March 1966.

SEZNAM KRATIC

ATSE	Hokejski klub iz Gradca
CSKA	Hokejski klub iz Moskve
ČSSR	Češkoslovaška socialistična republika
EBEL	Erste bank hokejska liga (mednarodna hokejska liga klubov iz Avstrije, Slovenije, Češke, Hrvaške in Madžarske)
EGV	Hokejski klub iz Dunaja
HAŠK	Hrvaški akademski športni klub iz Zagreba
HK	Hokejski klub
LIGH, IIHF,	Mednarodna hokejska zveza
IMP	Industrijsko montažno podjetje
JRT	Jugoslovanska radiotelevizija
JZDHL	Jugoslovanska zveza za drsanje in hokej na ledu
KAC	Hokejski klub iz Celovca
LIGH	Mednarodna zveza za hokej
NDR	Nemška demokratična republika
NHL	Severnoameriška poklicna hokejska liga
OHK	Hokejski klub iz Beograda
RTV	Radiotelevizija
SCT	Slovenija ceste Tehnika
SK	Smučarski klub
SP	Svetovno prvenstvo
SR	Socialistične republike
SZ	Sovjetska zveza
ZDA	Združene države Amerike
ZKD	Zagrebško drsalno društvo
ZRN	Zvezna republika Nemčija

SEZNAM TABEL

Tabela 1: Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1939.....	12
Tabela 2: Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1951.....	14
Tabela 3: Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1955	15
Tabela 4: Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1961.....	16
Tabela 5: Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1963.....	18
Tabela 6: Rezultati tekem, Olimpijske igre 1964.....	19
Tabela 7: Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1965.....	20

SEZNAM SLIK

Slika 1: Moštvo SK Ilirije leta 1939.....	9
Slika 2: Svetovno prvenstvo 1939	12
Slika 3: Svetovno prvenstvo 1951	13
Slika 4: Svetovno prvenstvo 1955	15
Slika 5: Svetovno prvenstvo 1961	16
Slika 6: Svetovno prvenstvo 1963	17
Slika 7: Olimpijske igre 1964	19
Slika 8: Predstavitev reprezentance Poljske.....	31
Slika 9: Predstavitev reprezentance Češkoslovaške socialistične republike	32
Slika 10: Predstavitev reprezentance Nemške demokratične republike	33
Slika 11: Predstavitev reprezentance Finske	34
Slika 12: Predstavitev reprezentance Kanade	35
Slika 13: Predstavitev reprezentance Sovjetske zveze	36
Slika 14: Predstavitev reprezentance Združene države Amerike	37
Slika 15: Predstavitev reprezentance Švedske	38
Slika 16: Predstavitev reprezentance Jugoslavije	39
Slika 17: Predstavitev reprezentance Avstrije	53
Slika 18: Predstavitev reprezentance Madžarske.....	54
Slika 19: Predstavitev reprezentance Norveške.....	55
Slika 20: Predstavitev reprezentance Romunije.....	56
Slika 21: Predstavitev reprezentance Švice	57
Slika 22: Predstavitev reprezentance Velike Britanije	58
Slika 23: Predstavitev reprezentance Zvezne Republike Nemčije.....	59
Slika 24: Predstavitev reprezentance Danske.....	60
Slika 25: Predstavitev reprezentance Italije	60
Slika 26: Predstavitev reprezentance Južne Afrike	61
Slika 27: Predstavitev reprezentance Jugoslavija B	61
Slika 28: Albin Felc.....	70
Slika 29: Predstavitev rezultatov tekme SZ : Poljska	72
Slika 30: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : NDR.....	73
Slika 31: Predstavitev rezultatov tekme Švedska : Finska	74

Slika 32: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : ZDA	75
Slika 33: Predstavitev rezultatov tekme Norveška : Velika Britanija	76
Slika 34: Predstavitev rezultatov tekme Bolgarija : Švica	77
Slika 35: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Avstrija	78
Slika 36: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Madžarska	79
Slika 37: Jugoslavija : Madžarska	81
Slika 38: Predstavitev rezultatov tekme Danska : Afrika	81
Slika 39: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : Poljska	82
Slika 40: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : Finska	83
Slika 41: Predstavitev rezultatov tekme NDR : Švedska	84
Slika 42: Predstavitev rezultatov tekme Sovjetska zveza : ZDA	85
Slika 43: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Romunija	86
Slika 44: Predstavitev rezultatov tekme Švica : Velika Britanija	87
Slika 45: Predstavitev rezultatov tekme Madžarska : Avstrija	88
Slika 46: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Norveška	89
Slika 47: Tekma Jugoslavija : Norveška	91
Slika 48: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Južna Afrika	92
Slika 49: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Danska	92
Slika 50: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : Poljska	93
Slika 51: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : Finska	94
Slika 52: Predstavitev rezultatov tekme Švedska : ZDA	95
Slika 53: Predstavitev rezultatov tekme Sovjetska zvezva : NDR	96
Slika 54: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Norveška	97
Slika 55: Predstavitev rezultatov tekme Madžarska : Velika Britanija	97
Slika 56: Predstavitev rezultatov tekme Avstrija : Švica	98
Slika 57: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : ZRN	98
Slika 58: Viktor Tišler in Franc Smolej	99
Slika 59: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Južna Afrika	100
Slika 60: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Danska	100
Slika 61: Predstavitev rezultatov tekme Švedska : Poljska	101
Slika 62: Predstavitev rezultatov tekme SZ : Finska	102
Slika 63: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : ZDA	102
Slika 64: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : ZDA	103
Slika 65: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Švica	104
Slika 66: Jugoslavija: Švica	105
Slika 67: Predstavitev rezultatov tekme Norveška : Avstrija	106
Slika 68: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Madžarska	107
Slika 69: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Velika Britanija	108
Slika 70: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Danska	109
Slika 71: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija B : Južna Afrika	109
Slika 72: Predstavitev rezultatov tekme NDR : Poljska	110
Slika 73: Predstavitev rezultatov tekme ZDA : Finska	111
Slika 74: Predstavitev rezultatov tekme Sovjetska zvezva : Švedska	112
Slika 75: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : Kanada	113
Slika 76: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Avstrija	114
Slika 77: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Švica	114
Slika 78: Predstavitev rezultatov tekme Norveška : Madžarska	115
Slika 79: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Velika Britanija	116

Slika 80: Jugoslavija : Velika Britanija	117
Slika 81: Predstavitev rezultatov tekme Danska : Južna Afrika	118
Slika 82: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Jugoslavija B.....	118
Slika 83: Predstavitev rezultatov tekme Finska : Poljska	119
Slika 84: Predstavitev rezultatov tekme ZDA : NDR	120
Slika 85: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : Švedska	120
Slika 86: Predstavitev rezultatov tekme Sovjetska zveza : Kanada	121
Slika 87: Predstavitev rezultatov tekme Norveška : Švica.....	122
Slika 88: Predstavitev rezultatov tekme Madžarska : ZRN	122
Slika 89: Predstavitev rezultatov tekme Avstrija : Velika Britanija	123
Slika 90: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Romunija	124
Slika 91: Predstavitev rezultatov tekme ZDA : Poljska	125
Slika 92: Predstavitev rezultatov tekme NDR : Finska	126
Slika 93: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : Švedska.....	127
Slika 94: Predstavitev rezultatov tekme SZ : ČSSR	127
Slika 95: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Norveška	128
Slika 96: Predstavitev rezultatov tekme Švica : Madžarska	129
Slika 97: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Velika Britanija	130
Slika 98: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Avstrija	131
Slika 99: Jugoslavija : Avstrija	132
Slika 100: Sportske novice: Među najboljim strelcima - Aleksandrov	152
Slika 101: Najboljša peterka a skupine po izboru sodelujočih novinarjev na prvenstvu	156

KAZALO

1	UVOD.....	3
2	PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA	5
3	METODE DELA.....	6
4	RAZPRAVA	7
4. 1	HOKEJSKI ZAČETKI NA SLOVENSKEM IN PRVI NASTOPI NA VELIKIH TEKMOVANJIH.....	7
4. 2	NAJVEČJA TEKMOVANJA IN JUGOSLOVANSKI NASTOPI DO LETA 1966.....	10
4. 2. 1	SVETOVNO PRVENSTVO 1939 – ŠVICA (ZÜRICH, BASEL)	11
4. 2. 2	SVETOVNO PRVENSTVO 1951 – FRANCIJA (PARIZ).....	13
4. 2. 3	SVETOVNO PRVENSTVO 1955 – ZRN (DORTMUND, KREFELD, DÜSSELDORF, KÖLN)	15
4. 2. 4	SVETOVNO PRVENSTVO 1961 – ŠVICA (LOZANA, ŽENEVA)	16
4. 2. 5	SVETOVNO PRVENSTVO 1963 – ŠVEDSKA (STOCKHOLM)	17
4. 2. 6	OLIMPIJSKE IGRE 1964 – AVSTRIJA (INNSBRUCK)	18
4. 2. 7	SVETOVNO PRVENSTVO 1965 – FINSKA (TAMPERE).....	20
4. 3	KAKO DO ORGANIZACIJE PRVENSTVA.....	20
4. 3. 1	GRADNJA HALE TIVOLI.....	23
4. 3. 2	ZNANA ŠPORTNA IMENA O PRIDOBITVI PRVENSTVA	27
4. 4	PREDSTAVITEV REPREZENTANC SVETOVNEGA IN EVROPSKEGA	31
	PRVENSTVA 1966.....	31
4. 4. 1	SKUPINA A.....	31
4. 4. 2	SKUPINA B.....	39
4. 4. 3	SKUPINA C.....	60
4. 5	DNEVI PRED PRVENSTVOM; OD LJUBLJANE DO JESENIC IN ZAGREBA.....	62
4. 6	PRVI KROG TEKMOVANJA.....	71
4. 6. 1	FAVORITI ODPRLI PRVENSTVO Z ZMAGO.....	72
4. 6. 2	PRVI TOČKI V ZAGREBU.....	76
4. 6. 3	UVODNA ZMAGA SKANDINAVCEM.....	81
4. 7	DRUGI KROG TEKMOVANJA.....	82
4. 7. 1	PRVO PRESENEČENJE V LJUBLJANI	82
4. 7. 2	VELIK NORVEŠKI SKALP	86
4. 7. 3	REKORDNA ZMAGA NA JESENICAH	92

4. 8	TRETJI KROG TEKMOVANJA	93
4. 8. 1	<i>BREZ PRESENEČENJ</i>	93
4. 8. 2	<i>PRVI PORAZ V ZAGREBU</i>	97
4. 8. 3	<i>UČINKOVITI ITALIJANI</i>	100
4. 9	ČETRTI KROG TEKMOVANJA.....	101
4. 9. 1	<i>FAVORITI DO NOVIH ZMAG</i>	101
4. 9. 2	<i>GOSTOVANJE NA JESENICAH USPEŠNO</i>	104
4. 9. 3	<i>ITALIJANI RAZRED ZASE, PRVA ZMAGA B REPREZENTANCE</i>	109
4. 10.	PETI KROG TEKMOVANJA	110
4. 10. 1	<i>SOVJETSKA ZVEZA OB PRVO TOČKO, ČEHOSLOVAKI DO ZMAGE V ...</i> <i>ZADNJI MINUTI</i>	110
4. 10. 2	<i>BRITANCI PRESENETILI V ZAGREBU</i>	114
4. 10. 3	<i>USPEŠNI DANSKA IN ITALIJA</i>	118
4. 11	ŠESTI KROG TEKMOVANJA	119
4. 11. 1	<i>MINIMALNA ZMAGA ČEHOSLOVAKOV</i>	119
4. 11. 2	<i>ZAHODNI NEMCI ŽE V SKUPINI A, VELIKA VRNITEV</i>	122
	<i>JUGOSLOVANOV</i>	122
4. 12	SEDMI KROG TEKMOVANJA	125
4. 12. 1	<i>SOVJETSKA ZVEZA DO NASLOVA SVETOVNEGA PRVAKA</i>	125
4. 12. 2	<i>JUGOSLAVIJA TRETJA V ZAGREBU</i>	128
5	VTISI.....	133
6	SKLEP	139
7	LITERATURA	140
8	PRILOGE	146

1 UVOD

Zadnjih deset let sem kot novinar aktiven na medijskem hokejskem področju v Sloveniji. V dobrem desetletju je slovenski hokej naredil ogromne korake naprej. Za zadnji zgodovinski dosežek je poskrbel najboljši slovenski hokejist v vseh časih Anže Kopitar, ki je kot prvi Slovenec dvignil najbolj zaželeno klubsko hokejsko lovoriko na svetu – Stanleyev pokal. Kdo si je pred sedmimi leti mislil, da bo slovenskemu hokejistu uspel tak preboj na veliko sceno in da bo pri svojih štiriindvajsetih letih vodja svojega moštva, z imenom in priimkom vpisan na pokal, ki ga vsako leto osvoji najboljšo moštvo v severno ameriški ligi NHL. V šestih sezonah je bil vodilni strelec kluba in v statističnem vrhu lige. Vsakič, ko sem pomislil na Anžeta, se mi je zdelo, da je dosanjal svoje sanje. V etapah. Najprej z izborom na naboru. Nadaljeval je z dvema goloma na svoji uvodni tekmi, rušil klubsko statistiko, postal ljubljenec v mestu, kjer ima glavno besedo košarka. Los Angeles Kingsi imajo svojega kralja. Sanje so dokončno postale resničnost. In ravno ta zadnji stavek se mi je najprej vtisnil v spomin pred 11 leti.

Slovenska hokejska reprezentanca se je takrat prvič v zgodovini prebila v elitno skupino svetovnega hokeja. Odločilna je bila tekma z Estonijo. Visoka zmaga je bila pika na i čudovitem turnirju in čudnemu zadnjemu tekmovalnemu dnevu čarobnega večera v Tivoliju: »Nasvidenje skupina B, dober dan skupina A« je iz radijskih sprejemnikov kričal radijski reporter Boštjan Janežič. Lepo je biti del zgodovine in dosežkov, ki se vpišejo vanjo. Vrhunski športni dosežki so danes pravi balzam za upehano športno klimo pri nas. Gospodarska kriza klesti povsod. Denarja je vedno manj, pretekle napake se stopnjujejo. Čeprav zelen po srcu, sem ob težavah najuspešnejšega hokejskega kluba pri nas zaškripal z zobmi. Jesenice, ponos gorenjskega športa, se vsaj za leto dni umikajo iz hokejske lige EBEL, kako bo v prihodnje, ne ve nihče, tudi ciganka ne. Ob vseh naštetih stvareh smo v preteklosti slišali ideje, da bomo nekoč gostili skupino A svetovnega hokeja. Torej 16 najboljših reprezentanc. Dvorana Tivoli je dobila naslednico z novo, sodobno areno v Stožicah. Letošnji hokejski krst je prestala z odlično oceno.

Dve leti nazaj sem iskal idejo za diplomsko nalogo, idejo, ki bi bila nova v povezavi sedanjim hokejskim dogajanjem. Realni cilj hokejske reprezentance si je zagotoviti

obstane med najboljšimi. Sanjamo še o nastopu na olimpijskih igrah in stvarno še ni pričakovati, da bi v bližnji prihodnosti gostili skupino A. A v bogati športni zgodovini smo zadnji dve želji že pretopili v realnost. Sicer ne pod slovensko zastavo, a s slovenskimi fanti in glavnim mestom Slovenije – Ljubljano. Jugoslovanska hokejska reprezentanca je leta 1964 prvič nastopila na tekmovanju pod petimi olimpijskimi krogi v Innsbrucku, dve leti kasneje pa smo gostili hokejski turnir zvezd svetovnega hokeja v Ljubljani. Ker smo danes vajeni obširnega poročanja in so nam podatki na dosegu roke, sem se odločil kronološko urediti dogajanje prvenstva v Ljubljani, Zagrebu in na Jesenicah. Brskanje po arhivih je na plan potegnilo ogromno podatkov, tudi tistih, ki so skriti najboljšim poznavalcem tedanjega časa. In ne samo tekmovalni vidik, tudi zgodovinski. Brskanje, je med drugim, prineslo na dan tudi odgovore na to, kako smo se odrezali na svetovnih prvenstvih pred nastopom v Zagrebu? V diplomskem delu opišem dosežke vseh reprezentanc ter med drugim izpostavim najboljše glavne igralce, ki so bili v tedanjem obdobju zvezdniki, danes so legende.

Leta 1964 je hokejska zveza Jugoslavije dobila organizacijo svetovnega prvenstva v hokeju na ledu, dve leti kasneje pa je bila v Sloveniji (v Ljubljani in na Jesenicah) in v Zagrebu zbrana smetana svetovnega hokeja. Ne samo v takratnem slovenskem prostoru tudi v ostalih republikah je bil to več kot samo športni dogodek. Ljubljana je takrat dihala povsem hokejsko, čas pa se je za štirinajst dni povsem ustavil. Mediji so obširno poročali o tem dogodku, Ljubljana je pred prvenstvom dobila dvorano Tivoli, ki je bila zgrajena leta 1965 in je bila v takratnem obdobju ena najlepših in najsodobnejših večnamenskih dvoran, ki je gostila vrsto športnih prireditev na najvišji ravni. Zakaj je bilo prvenstvo v takratnem obdobju posebno? Država gostiteljica je hkrati organizirala tri turnirje različnega kakovostnega razreda. Najboljših osem reprezentanc je bilo zbranih v skupini A, po rangu nižje uvrščenih osem reprezentanc v skupini B in preostale reprezentance v skupini C. Skupina A je igrala v Ljubljani, skupina B v Zagrebu in skupina C na Jesenicah.

Črno-bele slike želim pretopiti v barvne, obuditi spomine na eno največjih športnih tekmovanj pri nas.

2 PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA

Namen diplomske naloge je osvetliti vprašanja, kako je hokejska zveza Jugoslavije oziroma sama država sploh dobila organizacijo tako odmevnega športnega dogodka, ki je bil po vseh organizacijskih plateh zelo zahteven in katere stvari so pretehtale, da so nam zaupali organizacijo tega športnega dogodka. Poleg tega delo predstavi oziroma oriše svetovno prvenstvo, ki je v Ljubljani, Zagrebu in na Jesenicah potekalo v mesecu marcu leta 1966. V širši športni luči naslavlja tudi vprašanje, ali je izvedba SP vplivala na podeljevanje poznejših prvenstev Sloveniji oziroma Ljubljani, saj je že štiri leta pozneje v tivolski dvorani potekalo SP v košarki.

Podatki so bili zbrani na podlagi pisnih oziroma arhivskih člankov in publikacij. Ker gre za dogodek, ki je časovno odmaknjen skoraj pol stoletja, sem podatke v večini zbiral prek ustnih virov oziroma ljudi, ki so bili posredno ali neposredno vpeti v organizacijo in samo prvenstvo.

Diplomsko delo osveži pogled na zgodovino hokeja na ledu v nekdanji skupni državi. Prvenstvo spada med najelitnejše športne dogodke, ki sta jih socialistična federativna republika Jugoslavija in tudi Slovenija gostili in organizirali.

3 METODE DELA

Sodobni mediji ponujajo zgolj skope in nepopolne podatke o izbrani temi. Tudi publikacija, ki je na voljo, je izredno redka. Glavnino uporabljenih podatkov sem pridobil iz številnih arhivskih člankov treh dnevnih tiskanih medijev Dnevnika, Dela in hrvaškega športnega časopisa Sportske novosti ter iz posebnega hokejskega biltena, ki je bil izdan v obdobju pred prvenstvom. Najprej sem pridobil podatke iz tiskanih medijev in biltena. Za popoln pregled nad izbranim delom in jasno razlago so bili članki zbrani iz različnih časovnih obdobji in ne samo iz obdobja poteka svetovnega in evropskega prvenstva, pač pa tudi iz leta 1964, iz katerega sem pridobival podatke o uspešni kandidaturi za organizacijo tekmovanja. Za širši tekmovalni in organizacijski pomen so bili zelo pomembni tudi intervjuji z nekaterimi akterji tedanjega obdobja, ki so zajeli tudi širšo sliko samega športa in velikih tekmovanj, med katere spada tudi svetovno in evropsko prvenstvo v hokeju na ledu. Za širšo razlago pridobitve tekmovanja so spomini posameznikov ključnega pomena. Mediji pač ne povedo vsega. Medmrežni viri so izredno redki.

4 RAZPRAVA

4.1 HOKEJSKI ZAČETKI NA SLOVENSKEM IN PRVI NASTOPI NA VELIKIH TEKMOVANJIH

Daleč je februar 1932. Datum ima zgodovinski pomen za slovenski hokej na ledu. Takrat se je vse skupaj začelo v zelo primarni tekmovalni obliki, o čemer imamo raziskano tako v člankih Tomaža Pavlina kot diplomskem delu Matevža Cerarja. Med brskanjem po literaturi in arhivih slovenskih tiskanih medijev, sem zasledil članek iz leta 1964 o prvi hokejski tekmi na Slovenskem, med moštvoma Kamnika in ljubljanske Ilirije, odigrane v Kamniku leta 1932. V letu 1964, letu prvega nastopa jugoslovanske hokejske reprezentance na olimpijskih igrah, je minilo simboličnih dvaintrideset let.

Po pisanju Ljubljanskega Dnevnika (Prva hokejska tekma v Jugoslaviji, 1964) so poleg kopališča Kamničani že pred novim letom, torej pred koncem leta 1931, naredili ledeno ploskev. Na seji SK Kamnik je bil Valter Stuzzi, vedno pripravljen za kak nov športni podvig, izvoljen za načelnika drsalne sekcije. Vzgoja mladega naraščaja je bila zaupana inženirju Viktorju Rebolju. Glavno vprašanje, ki se porajalo, je bilo, kako privabiti in pritegniti mladino? Hokej na ledu je bil nova športna panoga, problem je bil tudi, kako pridobiti opremo. V Ljubljani je začela z razvojem novega športa na ledu SK Ilirija. Izposojena zakrivljena palica je romala v tovarno upognjenega pohištva na Duplico. Takoj so bili pripravljeni narediti palice za Kamničane, cena: 25 jugoslovanskih dinarjev za palico.

Najprej za poizkus dve iz brestovega lesa. Obe so igralci že prvi dan zlomili, prav tako naslednji dan dve iz planinskega črnega gabra. Obnesel se je šele jesenov les. Tovarnar je obljubil, da bo dobavil 12 brezhibnih palic po dogovorjeni ceni, ostale pa poklonil. Ker klub ni imel denarja, si je moral vsak igralec plačati svojo palico (da bo bolj pazil, ker je njegova lastnina). Ilirijani niso odigrali nobene tekme, pripravljali pa so se na srečanje z moštvom iz Celovca. In padla je ideja o medsebojni tekmi. Zakaj pa ne? Podjetje Rode iz Kamnika je poskrbelo za brezplačni prevoz hokejskih vrat, igralci so si vožnjo plačali iz svojega žepa (Prva hokejska tekma v Jugoslaviji, 1964).

Plošček¹ je do takrat nadomeščala lesena ploščica, za tekmo pa je bila potrebna prava hokejska ploščica. Valter Stuzzi je prek brzojavke naročil dve hokejski ploščici iz Dunaja. Eno je vnet igralec poslal s premočnim udarcem s palico v kopališče, z drugo so uspešno odigrali tekmo (Prva hokejska temka v Jugoslaviji, 1964).

Že parada igralcev skozi Kamnik s čudnimi zakrivljenimi palicami je vzbudila razumljivo zanimanje. Na igrišču se je 7. februarja 1932 ob 14. uri zbralo približno 300 gledalcev. Deske visoke do kolen so omejevale ledeno ploskev, gledalci pa so okrog nje naredili strnjen krog. Vstopnine klub ni pobiral, obisk je bil brezplačen (Prva hokejska temka v Jugoslaviji, 1964).

Ljubljanski dnevnik (1964) beleži, da je Ilirija nastopila v naslednji postavi: Gorše, Juh, Pogačnik, Lombar, Košak, Kačič in Žitnik. Kamniško moštvo so sestavljali: Stergar, Pollak, Kos, Presl, inž. Pogačnik, Stuzzi in inž. Rebolj.

Igralci so nastopili v klubskih dresih, vratar se ni razlikoval od ostalih igralcev. Vseh pravil igre niso upoštevali, sodila sta izmenoma Juh in Košak. Rezervni igralci so se menjali med igro. Kamniški igralci so bili boljši, kot to kaže rezultat². Ljubljanski vratar je znal loviti ploščico, kamniški pa je bil negotov. Kamničani naj bi svoj edini gol dosegli z glavo, kar je bilo sicer proti pravilom. Vendar pa Kamničani niso bili razočarani zaradi rezultata, posebno, ko je po tekmi stopil k igralcem obeh klubov inž. Bloudek in jim rekel: »Čestitam vam, odigrali ste prvo hokejsko tekmo v državi!« (Prva hokejska temka v Jugoslaviji, 1964). Kamničani naj bi torej po starejši interpretaciji dosegli gol z glavo, M. Cerar (2001) pa je v svoji diplomski nalogi ta gol razkrinkal kot »potegavščino« v Kamniku nastopajočih Ilirijanov, ki pa se je že prijela. Pred Cerarjem je o majhni verjetnosti in potvorjeni zgodovinski informaciji pisal tudi T. Pavlin (1999).

Seveda so bili tudi Kamničani ponosni, da so prvi gledali hokejsko tekmo. Žal pa je bila v Kamniku redkokatera zima ugodna za trajno uporabo ledene ploskve. Za razvoj hokejske igre so potrebna sodobna igrišča, oprema, tribuna za gledalce... Vsak začetek je skromen, vendar se hokej v skromnejših okoliščinah ni mogel začeti.

¹ V članku je uporabljena beseda Puck, sam uporabljam slovensko inačico.

² ILIRIJA : KAMNIK 15 : 1 (4:1, 4:0, 7:0)

Borne razmere najlažje potrdimo, če primerjamo današnje tekme s prvo tekmo v Kamniku (Prva hokejska tekma v Sloveniji, 1964).

To je bila na žalost prva in zadnja tekma Kamničanov, ne pa Ilirijanov. Tri leta pred prvo uradno tekmo, torej leta 1929, so pri SK Ilirija začeli organizirano igrati hokej po kanadskih pravilih. Opremo sta v Ljubljano iz avstrijske prestolnice pripeljala Stanko Bloudek in Viktor Vodišek, med vso opremo je največ zanimanja vzbujal hokejski dres. Viktor Vodišek je prevzel mesto trenerja, uveljavil mednarodna pravila v igri, poskušal igralcem vcepiti pravo taktiko. Hokejsko drsališče je bilo urejeno pod Cekinovim gradom na teniških igriščih Ilirije. Le 14 dni po tekmi v Kamniku so ilirijani odigrali prvo mednarodno tekmo. V goste so povabili moštvo KAC iz Celovca, ki je igralo pomembno vlogo v avstrijskem prvenstvu in imelo lepe uspehe tudi v tekmah z drugimi svetovno znanimi moštvi. Spoštovanje in kvaliteta nasprotnika sta naredili svoje, gostje so, pred 1000 gledalci, zmagali z 12 : 1. Moštvi iz Celovca in Beljaka sta bili edina partnerja za dvig kvalitete in stik z mednarodno konkurenco. Prva tekma na tujem je bila odigrana leta 1934. Ilirija je bila poražena v Bukarešti, istega leta je bil na Bledu organiziran prvi turnir. Nastopila so moštva: Ilirija, WEV iz Dunaja, Beljak in Celovec (Hokej v Sloveniji, 2012).

Leta 1937 je bila ustanovljena Jugoslovanska zveza za drsanje in hokej na ledu – JZDHL, ki je v letih 1939 in 1940 razpisala državni prvenstvi. Konkurenco so poleg Ilirije sestavljali še trije zagrebški klubi: ZKD, HAŠK, Marathon. Obakrat je slavila Ilirija.

Slika 1: Moštvo SK Ilirije leta 1939 (Hokej v Sloveniji, 2012)

Na sliki 1 so z leve: Žitnik, Lombar, Kačič, Rihar, Pogačnik, Gregorič, Lejka, Gogala, Pavletič in Eržen.

Leto 1939 je bilo prelomno. Prvič se je svetovnega prvenstva v hokeju na ledu udeležila tudi reprezentanca Kraljevine Jugoslavije, ki je bila v večini sestavljena iz igralcev Ilirije. (Pavlin, 2007).

4.2 NAJVEČJA TEKMOVANJA IN JUGOSLOVANSKI NASTOPI DO LETA 1966

Svetovna prvenstva v hokeju na ledu so vstopila v življenje po drugi svetovni vojni in so bila v dvajsetih letih 20. stoletja združena z olimpijskim turnirjem, od leta 1930 pa so potekalo samostojno. Tako je bilo prvo svetovno prvenstvo v hokeju na ledu oddigrano leta 1920 v Antwerpnu, kar je istočasno tudi pomenilo, da je hokej postal olimpijski šport. Od leta 1930 so bila svetovna prvenstva organizirana vsako leto, razen v letih od 1940 do 1946, ko so bila tekmovanja prekinjena zaradi druge svetovne vojne. Do leta 1966 je bilo organiziranih 31 turnirjev za svetovno prvenstvo. V letih, ko so bile olimpijske igre, ni bilo posebnega svetovnega prvenstva, ker so olimpijski turnirji veljali tudi za svetovno prvenstvo.

Kot je pisal novinar Delič (1966a) v prvi številki bitena Hokej je do leta 1966 na svetovnih prvenstvih sodelovalo 28 držav. Največ jih je bilo leta 1965 v Stockholmu, kjer je tekmovalo 21 reprezentanc, najmanj pa jih je bilo na olimpijskem turnirju v Lake Placidu leta 1932, ko so tekmovala le štiri moštva.

Kanada se je 28-krat potegovala za naslov svetovnega prvaka. Kanadski hokejisti niso tekmovali le na prvenstvih leta 1947 v Pragi, leta 1953 v Zürichu in leta 1957 v Moskvi in so zaradi tega svojevrstni rekorderji. Sledijo jim Švedska, ČSSR in Švica, ki so bile dotlej na šestindvajsetih svetovnih prvenstvih. Pri tem je zanimivo, da so le Kanadčani sodelovali na vseh predvojnih prvenstvih, nasprotno pa so Švedi edini, ki so bili na vseh prvenstvih po drugi svetovni vojni (Delič, 1966a).

Na eno od prvih treh mest na turnirjih se je uvrstilo le devet držav: Kanada, SZ, Švedska, ZDA, ČSSR, Velika Britanija (samo te države so dobile zlate medalje) ter Nemčija, Švica in Avstrija. Absolutni rekord imajo Kanadčani – dotlej so dobili 25 medalj – 18 zlatih, 6 srebrnih in 1 bronasto. Do leta 1966 so se Kanadčani najslabše

uvrstili na prvenstvu v Stockholmu leta 1963, v Innsbrucku leta 1964 in leto kasneje v Tampereju, ko so zasedli četrto mesto in ostali brez medalje (Delič, 1966a).

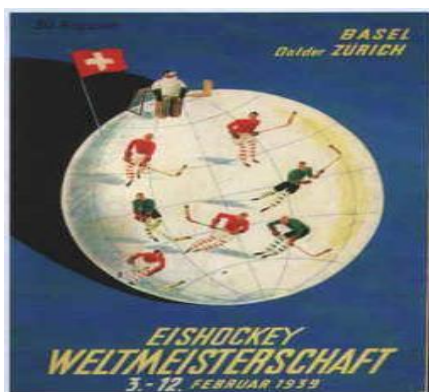
Svetovna prvenstva so bila do leta 1966 v 21 mestih. Rekord ima Praga, kjer je bilo prvenstvo štirikrat (leta 1933, 1938, 1947 in 1950), sledi ji Stockholm (leta 1949, 1954 in 1963). Po dvakrat so svetovno prvenstvo organizirali v St. Moritzu, Chamonixu, Londonu, Zürichu in Oslu (Delič, 1966a).

Svetovno prvenstvo je hkrati tudi evropsko prvenstvo, saj najboljše evropsko moštvo razglasijo za prvaka starega kontinenta. Toda turnirji so bili, še preden so organizirali svetovna prvenstva. Prvi takšen turnir je bil leta 1910 v Les Avantsu. Doslej je bilo 43 evropskih prvenstev, prvenstvo leta 1912 je bilo razveljavljeno. Naslove evropskega prvaka je do takrat osvojilo devet držav, in sicer Češkoslovaška desetkrat, SZ in Švedska devetkrat, Švica in Velika Britanija štirikrat, Avstrija in Nemčija dvakrat in enkrat Belgija in Francija. Po koncu druge svetovne vojne so bili evropski prvaki naslednji: SZ devetkrat, Švedska petkrat, Češkoslovaška štirikrat in Švica enkrat (Delič, 1966a).

Jugoslovanska reprezentanca je od leta 1939 do leta 1966 nastopila na sedmih svetovnih prvenstvih (in na enih olimpijskih igrah), ki so za evropske reprezentance štela tudi kot evropska prvenstva.

4. 2. 1 SVETOVNO PRVENSTVO 1939 – ŠVICA (ZÜRICH, BASEL)

Čeprav je bilo politično ozračje zelo napeto, je v Švici nastopilo 14 reprezentanc. Novinki na prvenstvu sta bili Finska in Jugoslavija, slednja je nastopila v predtekmovalni skupini B v Zürichu. Izkupiček je bila točka proti Belgiji in štirje porazi za končno 13. mesto. Brez prejetega gola je na zadnjem prvenstvu pred izbruhom druge svetovne vojne zmagala Kanada (1939 World Championship, 2012).

Slika 2: Svetovno prvenstvo 1939 (1939 World Championship, 2012)

Tabela 1

Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1939 (Stare, 1991)

Jugoslavija: Češkoslovaška	0 : 24
Jugoslavija : Švica	0 : 23
Jugoslavija : Letonija	0 : 6
Jugoslavija : Belgija	3 : 3 Strelci: Žitnik, Pavletič in Gogala
Jugoslavija : Letonija	0 : 4

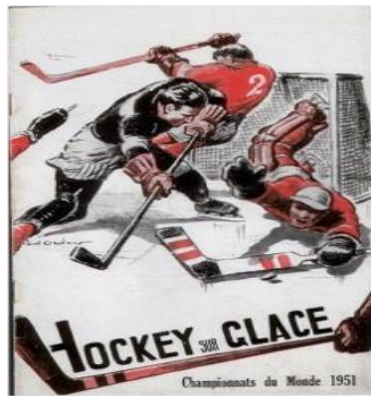
V tabeli 1 so prikazani rezultati tekem svetovnega prvenstva 1939. Za Jugoslavijo so nastopali : Rihar, Pogačnik, Žitnik, Gogala, Lombard, Eržen, Tomić, Gregorič, Pavletič, Kačič, Popović, Stipetič in Belak (*Pavlin, 2007*).

Ob izbruhu druge svetovne vojne je mednarodna zveza za hokej IGH odpovedala vsa svetovna in evropska prvenstva. Jugoslavija je leta 1941 odigrala še tekmo v gosteh v Romuniji ter gostovala na turnirju v Garmish-Partenkirchenu. Po koncu druge svetovne vojne je bilo treba popraviti vso nastalo škodo, ki jo je za seboj pustila vojna (*Stare, 1991*). Obnoviti je bilo treba drsališča in počakati na aktivne igralce, ki so preživeli vojno viхро. V mesecu februarju 1947 je prvenstvo gostila Čehoslovaška. V Pragi so manjkali zadnji prvaki, Kanadčani, med osmimi sodelujočimi reprezentancami je naslov prvič pripadel gostiteljem prvenstva. Čehoslovaki so naslov ubranili dve leti kasneje v Stockholmu na Švedskem. Leta 1950 je bilo svetovno prvenstvo v Londonu. Kanadčani so osvojili 13. naslov svetovnih prvakov,

manjkali so Čehoslovaki, na naslednjem prvenstvu se je, prvič po drugi svetovni vojni, vrnila tudi jugoslovanska reprezentanca (The Ice hockey wiki, 2012).

4. 2. 2 SVETOVNO PRVENSTVO 1951 – FRANCIJA (PARIZ)

Trinajst reprezentanc je bilo razdeljenih v dve skupini. Najboljših sedem v elitno in preostala šesterica, tudi Jugoslavija, v skupino B. Ena zmaga in pet porazov jo je uvrstilo na šesto mesto skupine B in na skupno trinajsto mesto. Avstrija je bila zaradi boljše gol razlike uvrščena pred Jugoslavijo. Kanada je bila znova na vrhu (1951 World Championship, 2012).

Slika 3: Svetovno prvenstvo 1951 (1951 World Championship, 2012)

Tabela 2

Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1951 (Stare, 1991)

Jugoslavija : Belgija	3 : 13	Strelci: 2 David, Potzl
Jugoslavija : Nizozemska	2 : 5	Strelca: Krajčič, Potzl
Jugoslavija : Francija	3 : 10	Strelca: 2 Aljančič, Uršič
Jugoslavija : Italija	1 : 6	Strelec: R. Renaud
Jugoslavija : Avstrija	3 : 4	Strelci : 2 David, Uršič, Potzl

V tabeli 2 so prikazani rezultati tekem svetovnega prvenstva 1951. Za Jugoslavijo so nastopali: Dušanovič, Weiner, Žitnik, Kovačevič, Dragovič, Tomić, Stipetić, Aljančič, David, R. Renaud, Krajčič, Miočka, Muvrin, Uršič, Petrov in Potzl (Stare, 1991).

Brez jugoslovanske reprezentance sta minili naslednji prvenstvi leta 1953 v Švici in leto kasneje na Švedskem, prvaka: Švedska in Sovjetska zveza (Ice hockey wiki, 2012).

4. 2. 3 SVETOVNO PRVENSTVO 1955 – ZRN (DORTMUND, KREFELD, DÜSSELDORF, KÖLN)

S štirinajstimi reprezentancami je bilo to najštevilčnejše prvenstvo po drugi svetovni vojni. Devet najboljših reprezentanc je igralo v skupini A, pet preostalih, tudi Jugoslavija in druga zahodno nemška reprezentanca, ki je tekmovala izven konkurence, pa v skupini B. Zmaga proti Belgiji je Jugoslaviji prinesla končno 13. mesto, zmaga je pripadla zopet Kanadi oziroma igralcem moštva Penticton Vs (1955 World Championship, 2012).

Slika 4: Svetovno prvenstvo 1955 (1955 World Championship, 2012)

Tabela 3

Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1955 (Stare, 1991)

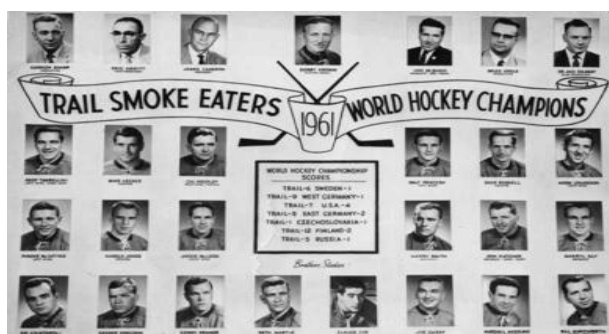
Jugoslavija : Avstrija	2 : 3 Strelca: Uršič, Krajčić
Jugoslavija : Belgija	5 : 2 Strelci: 2 David, Miočka, Krajčić, Potzl
Jugoslavija : ZRN	1 : 5 Strelec: Uršič
Jugoslavija : Italija	1 : 9 Strelec: R.Renaud
Jugoslavija : Nizozemska	1 : 9 Strelec: Potzl

V tabeli 3 so prikazani rezultati tekem svetovnega prvenstva 1955. Za Jugoslavijo so nastopali: Dušanović, Maruša, Mijušković, Tomić, Dragović, Kovačević, David, R. Renaud, Muvrin, Miočka, Uršič, Aljančič, Čuček, Prosenc, Pogorelec, Krajčić, Potzl (Stare, 1991).

Prvenstvo leta 1957 v palači športov v Moskvi je bilo povsem okrnjeno. Zaradi sovjetskega vdora na Madžarsko so prvenstvo bojkotirale Kanada, ZDA, Norveška, Italija in Švica. To je bilo zadnje prvenstvo na katerem se je igralo na naravni ledni površini. Zmagali so Švedi (1957 World Championship, 2012). Leta 1958 in 1959 v Oslu in v Pragi so bili po vrnitvi najboljši Kanadčani (Ice Hockey Wiki, 2012).

4. 2. 4 SVETOVNO PRVENSTVO 1961 – ŠVICA (LOZANA, ŽENEVA)

Jugoslavija je nastopala v tretjem kakovostnem razredu, skupini C. Na prvenstvu je nastopalo 20 reprezentanc. Tri zmage in dva poraza je bilo dovolj za tretje mesto v skupini in skupno 17. mesto. Kanada, oziroma moštvo Trail Smoke Eaters, si je priigrala devetnajsti naslov, na novega so morali Severnoameričani v nadaljevanju čakati 33 let (1961 World Championship, 2012).

Slika 5: Svetovno prvenstvo 1961 (1960-61 Trail Smoke Eaters, 2012)

Tabela 4

Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1961 (Stare, 1991)

Jugoslavija : Južna Afrika	13 : 3 Strelci: 4 Klinar, 2 F. Smolej in Felc, po en gol M. Zupančič, Trebušak, Tišler, Đorđević
Jugoslavija : Nizozemska	9 : 2 Strelci: 2 Trebušak in Felc, Mijuškovič, F. Smolej, Klinar, Valentar, Brun
Jugoslavija : Romunija	1 : 12 Strelec: F. Smolej
Jugoslavija : Belgija	10 : 2 Strelci: 4 Tišler, 2 Felc, M. Zupančič in Klinar
Jugoslavija : Francija	2 : 3 Strelca: Valentar, Tišler

V tabeli 4 so prikazani rezultati tekem svetovnega prvenstva 1961. Za Jugoslavijo so nastopali: Novak, Georgijević, Gale, Ravnik, Brum, Trebušak, Mijuškovič, Holbus,

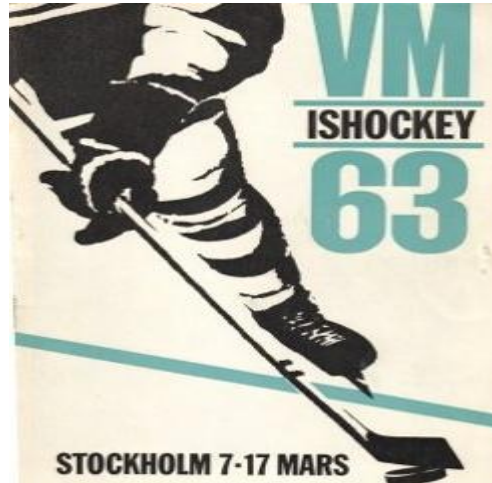
Popovič, Anđelić, F. Smolej, Felc, V. Klinar, Valentar, M. Zupančič, Đorđević (Stare, 1991).

Leta 1962 je bilo svetovno prvenstvo v ZDA, gostila sta ga Colorado Springs in Denver. Prvenstvo sta izpustili Sovjetska zveza in Češkoslovaška. Ameriške oblasti niso izdale vizumov reprezentanci Vzhodne Nemčije. Razlog pa je bila gradnja Berlinskega zidu (1962 World Championship, 2012). Jugoslovanska reprezentanca je na prvenstvu manjkala, kar bi lahko pripisal oddaljenosti in s tem povezanimi stroški.

4. 2. 5 SVETOVNO PRVENSTVO 1963 – ŠVEDSKA (STOCKHOLM)

21 reprezentanc, ki so bile razdeljene v tri kakovostne razrede, je nastopilo na prvenstvu v Skandinaviji. Sovjetska zveza je tretjič osvojila naslov svetovnih prvakov.

Peto mesto v skupini B in skupno trinajsto mesto je bila uvrstitev jugoslovanske reprezentance (1963 World Championship, 2012).

Slika 6: Svetovno prvenstvo 1963 (1963WorldChampionship.jpg., 2012)

Tabela 5

Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1963 (Stare, 1991)

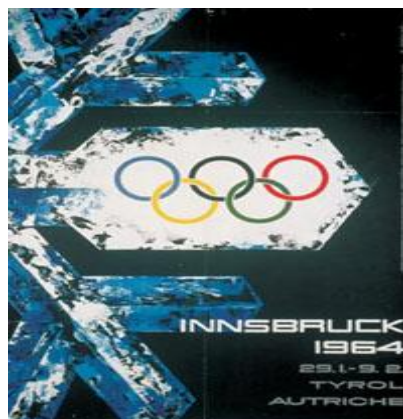
Jugoslavija : Velika Britanija	4 : 2 Strelci: 2 M. Zupančič, V. Tišler, Brun
Jugoslavija : Švica	1 : 8 Strelec: M. Zupančič
Jugoslavija : Poljska	4 : 22 Strelci: Felc, V. Tišler, B. Jan, F. Smolej
Jugoslavija : Romunija	4 : 7 Strelci: 2 Felc, F. Smolej, V. Tišler
Jugoslavija : Francija	7 : 3 Strelci: 3 B. Jan, 2 F. Smolej, V. Tišler, Felc
Jugoslavija : Norveška	3 : 7 Strelci: Felc, B. Jan, I. Jan

V tabeli 5 so prikazani rezultati tekem svetovnega prvenstva 1963. Za Jugoslavijo so nastopali: Georgijević, Novak, I. Jan, Ravnik, Brun, Trebušak, Kristan, V. Tišler, Felc, F. Smolej, Valentar, Klinar, B. Jan, Oblak, M. Zupančič, Ančević, Đorđević (Stare, 1991).

4. 2. 6 OLIMPIJSKE IGRE 1964 – AVSTRIJA (INNSBRUCK)

Olimpijski turnir v Innsbrucku je bil prvi za Jugoslavijo. Na olimpijski turnir, ki je štel tudi za svetovno in evropsko prvenstvo, se je prijavilo 16 reprezentanc. Pred olimpijskimi igrami je Jugoslavija odigrala tri prijateljske tekme. Najprej je izgubila proti Avstriji z 0 : 2, potem proti ZRN z 2 : 10. Istega nasprotnika je premagala s 3 : 1, kar je bilo prvovrstno presenečenje. Vse tri gole proti Nemcem je dosegel Viktor Tišlar (Stare, 2007).

Na olimpijskih igrah so moštva, ki so leta 1963 igrala na svetovnem prvenstvu v skupini A, igrala izločilne tekme s člani skupine B. Na ta način sta se formirali dve skupini. Najboljša, ki se je potegovala za medalje, in skupina B. Jugoslavija je nastopila proti Kanadi in izgubila z 1 : 14. Edini gol za Jugoslavijo je dosegel Bogo Jan (Stare, 2007).

Slika 7: Olimpijske igre 1964 (1964 Olympics, 2012)

V kvalifikacijah je SZ premagala Madžare kar z 19 : 1, Češkoslovaška pa Japonsko s 17 : 2. V skupini B so bili prvi favoriti za zmago Poljaki. Jugoslavija je na koncu osvojila, zaradi slabše razlike v golih od Romunije in Avstrije s sedmimi točkami, šesto mesto v skupini B, skupno na olimpijskem turnirju in svetovnem prvenstvu pa 14. Mesto (Stare, 2007).

Tabela 6

Rezultati tekem, Olimpijske igre 1964 (Stare, 1991)

Jugoslavija : Kanada	1 : 14 Strelec: B. Jan
Jugoslavija : Avstrija	2 : 6 Strelec: 2 F. Smolej
Jugoslavija : Italija	5 : 3 Strelci: 2 Đorđević, V. Tišler, Felc, B. Renaud
Jugoslavija : Romunija	5 : 5 Strelci: 2 Felc, F. Smolej, B. Jan
Jugoslavija : Japonska	6 : 4 Strelci: 3 Felc, 2 F. Smolej, V. Tišler
Jugoslavija : Madžarska	4 : 2 Strelci: 2 B. Jan, B. Renaud, Felc
Jugoslavija : Poljska	3 : 9 Strelci: B. Renaud, Felc, V. Tišler
Jugoslavija : Norveška	4 : 8 Strelci: 2 Felc, V. Tišler, Đorđević

V tabeli 6 so prikazani rezultati tekem olimpijskih iger leta 1964. Za Jugoslavijo so igrali: Gale, Šemsedinović, Ravnik, Kristan, I. Jan, Anđelić, Holbus, Rataj, Krmelj, Radin, B. Jan, V. Tišlar, Felc, F. Smolej, B. Renaud, Valentar, Djordjević (Stare, 1991).

4. 2. 7 SVETOVNO PRVENSTVO 1965 – FINSKA (TAMPERE)

Na svetovnem prvenstvu v Tampereju na Finskem je Jugoslavija nastopila v skupini B. Čeprav je bila v skupini zadnja, pa si je izborila mesto med drugokategorniki tudi zato, ker je dobila organizacijo svetovnega prvenstva leta 1966. V skupini B je nastopilo samo sedem reprezentanc, za leto 1966 pa je LIGH že napovedala vnovično obuditev skupine C zaradi velikega zanimanja (Stare, 2007).

Zmagovalka skupine B je bila Poljska, ki se je tako uvrstila v skupino A in jo je čakal nastop na svetovnem prvenstvu leta 1966 v Ljubljani, v skupino B je izpadla Norveška. Na prvenstvu je sodil tudi slovenski sodnik Albert Kerkoš, in sicer tri tekme elitne skupine (Stare, 2007).

Tabela 7

Rezultati tekem, Svetovno prvenstvo 1965 (Stare, 1991)

Jugoslavija : Velika Britanija	5 : 5 Strelci: 2 M. Zupančič, Felc, Klinar, V. Tišler
Jugoslavija : ZRN	2 : 8 Strelca: V. Tišler, Felc
Jugoslavija : Avstrija	5 : 6 Strelci: 2 V. Tišler, B. Renaud, Felc, Klinar
Jugoslavija : Poljska	1 : 4 Strelec: B. Renaud
Jugoslavija : Madžarska	0 : 3
Jugoslavija : Švica	3 : 3 Strelca: M. Zupančič, Felc

V tabeli 6 so prikazani rezultati tekem svetovnega prvenstva leta 1965. Za Jugoslavijo so igrali: Gale, Šemsedinović, Ravnik, I. Jan, Kristan, Trebušak, Rataj, Felc, Klinar, V. Tišlar, M. Zupančič, B. Renaud, Djordjević, R. Hiti, R. Smolej, S. Beravs, B. Jan (Stare, 1991).

4. 3 KAKO DO ORGANIZACIJE PRVENSTVA

Z idejo o organizaciji svetovnega prvenstva so vodilni moške jugoslovanske hokejske zveze uradno na plano prišli v mesecu januarju leta 1964. Torej le nekaj tednov pred začetkom olimpijskih iger v Innsbrucku. Ljubljanski Dnevnik (Svetovno prvenstvo v

hokeju?, 1964) je takole zapisal: »Sekretariat jugoslovanske zveze organizacij za telesno kulturo je sprejel predlog kandidature za svetovno in evropsko prvenstvo.«

Ali bo Jugoslavija gostila najboljše hokejiste sveta, pa se je odločalo na kongresu mednarodne hokejske federacije, na prizorišču olimpijskih iger. Kot drugi kandidat za organizacijo prvenstva se je omenjala Zahodna Nemčija, ki pa je že bila organizatorica tovrstnega tekmovanja in tu se je med drugim gradilo optimizem za uspeh na kongresu (Svetovno prvenstvo v hokeju?, 1964).

Predsednik zveze za hokej na ledu Jugoslavije Leopold Krese je v obrazložitvi v Ljubljanskem Dnevniku (Svetovno prvenstvo v hokeju?, 1964) povedal naslednje:

»Hokej na ledu se je v zadnjih letih pri nas zelo razširil, hkrati pa tudi kvalitetno napredoval. Organizacija svetovnega prvenstva predstavlja za vsako deželo, predvsem pa za nas, pomembno vzpodbudo za nadaljnji razvoj te športne panoge. Svetovna prvenstva v hokeju na ledu sodijo med tista prvenstva, ki niso za organizatorje deficitna, saj privabljajo veliko število gledalcev, domačih in tujih, poleg tega pa se zanje zanimajo tudi televizija, radio in drugi. Tudi pogoji za tehnično izvedbo tega prvenstva bodo leta 1966 pri nas zelo ugodni. Ljubljana bo imela pokrito drsališče, ki bo lahko sprejelo 15.000 gledalcev, tudi na Jesenicah bo takrat umetno drsališče verjetno že pokrito in bo lahko sprejelo 8000 gledalcev. V Celju in v Zagrebu, kjer bi bile prav tako tekme za svetovno prvenstvo, pa bosta umetni drsališči lahko sprejeli 6000 in 10000 gledalcev. Jesenice, Celje in Zagreb imajo zagotovljene tudi hotelske zmogljivosti za udeležence prvenstva in gledalce, prometne zveze med temi kraji so zelo ugodne. Poleg tega pa sta v Ljubljani in Zagrebu umetni drsališči, ki omogočata prihod tujih reprezentanc z letali v Jugoslavijo.«

Predsednik zveze za telesno kulturo Slovenije Janez Zemljarič je dodal (Svetovno prvenstvo v hokeju?, 1964):

»Predlog Zveze za hokej na ledu je utemeljen in ga Zveza za telesno kulturo Slovenije vsestransko podpira. Poleg športnega bi bilo svetovno prvenstvo v hokeju na ledu za našo deželo velikega turističnega pomena, saj bi prav gotovo privabilo veliko število gledalcev iz tujine. Lanskoletnih smučarskih skokov v Planici se je na primer v treh dneh udeležilo 10000 gledalcev iz tujine. Svetovno prvenstvo v hokeju

na ledu v Ljubljani, na Jesenicah, v Celju in Zagrebu pa bi si prav gotovo ogledalo še veliko več tujih gledalcev.«

Predlog zveze za hokej na ledu Jugoslavije so podprli in svojo pomoč obljubili pri mestnem svetu Ljubljana, mestnem svetu Zagreb ter v občinskih skupščinah Jesenice in Celje. Kmalu za tem je bila prižgana zelena luč iz Beograda. Delegacija je v Innsbruck odpotovala z odobritvijo kandidature za izvedbo svetovnega in evropskega prvenstva v hokeju na ledu leta 1966 v Jugoslaviji (Svetovno hokejsko prvenstvo 1966 pri nas, 1964).

Dan po zmagi nad Madžarsko se je na naslovnici Ljubljanskega Dnevnika bohotil naslov »Svetovno hokejsko prvenstvo 1966 pri nas«. Svetovna hokejska federacija LIHG je na zasedanju mednarodne hokejske federacije sklenila, da bo prireditel v Jugoslaviji. Bila sta dva kandidata: Zahodna Nemčija z Garmish-Partenkirchnom in Jugoslavija z Ljubljano, Jesenicami in Zagrebom. Odločilen je bil 16. člen pravil, ki pravi, da mora država prirediteljica zagotoviti vstopne vize na prvenstvo prav vsem deželam, ki bi si želele sodelovati. Delegat Zahodne Nemčije je sicer predložil potrdila, da bodo vsi dobili vstopne vize, vendar nekaterih predstavnikov s tem ni mogel prepričati (Svetovno hokejsko prvenstvo 1966 pri nas, 1964).

Jugoslovanski predstavnik na zasedanju LIHG inž. Marjan Luxa je dejal, da so bili odločilni glasovi predstavnikov ČSSR, Italije in Japonske. Izid tajnega glasovanja je bil 31 : 24. Jugoslovani so navedli v svoj prid, da so že 30 let člani mednarodne hokejske federacije, da stalno sodelujejo na vseh njenih tekmovanjih in da postaja hokej pri nas vse bolj popularen. Ker je Jugoslavija izpolnjevala tudi predpisane pogoje (dve umetni drsališči, od tega eno pokrito), je uspela. Zanimivo je, da je Nemčija kandidirala že za izvedbo svetovnega prvenstva leta 1965 in tudi ni uspela na minulem zasedanju mednarodne hokejske federacije (Svetovno hokejsko prvenstvo 1966 pri nas, 1964).

Na zasedanju so sklenili, da bo na svetovnem prvenstvu v A in B skupini nastopilo 16 držav. Če bo prijav več, bo tekmovanje tudi v skupini C. Do leta 1968 imajo pravico neposrednega nastopa na svetovnem prvenstvu Kanada, ZDA, Sovjetska zveza in

ČSSR, četudi bi v teh letih ostale na zadnjem mestu (Svetovno hokejsko prvenstvo 1966 pri nas, 1964).

Po koncu glasovanja in uspešni kandidaturi je Leopold Krese povedal (Svetovno hokejsko prvenstvo 1966 pri nas, 1964):

»Delo, ki nas čaka, bo ogromno. Za svetovno prvenstvo ne bo samo izrednega zanimanja pri športnikih in med predstavniki tiska, ampak je moč pričakovati tudi veliko število turistov, ki si bodo želeli ogledati to kakovostno prireditvev. Jugoslovani pa tudi želimo, da bi uspeli v tekmovalnem delu. Težili bomo za tem, da bomo nastopili s čim močnejšo reprezentanco. Skušali bomo najti tudi trenerja, ki bo delal z našimi reprezentanti čez celo leto in ne samo pozimi.«

4. 3. 1 GRADNJA HALE TIVOLI

Čeprav se danes dvorana Tivoli ne more več primerjati s sodobnimi športnimi objekti, ki rastejo po svetu, pa jo zaradi številnih športnih uspehov, katerim smo bili priča v njej, imenujemo »hram slovenskega športa«. Objekt je bil že nekajkrat obnovljen, ker ga je počasi načenjal zob časa. Tudi v bližnji prihodnosti naj bi dvorana dobila nov notranji izgled, saj naj bi tako malo kot veliko dvorano znova združili in odstranili vmesno steno, ki ju loči. V 70. letih je bila dvorana prava lepota in po besedah ljudi, ki so bili takrat vpeti v šport in športne prireditve, pravi arhitekturni podvig. In kako je do gradnje sploh prišlo?

Ljubljana je dolga leta čutila pomanjkanje večnamenske in pokrite športne hale. Odločilno vzpodbudo za njeno gradnjo sta sprožila uspeha naših športnih in javnih delavcev, ki so pridobili sklepa mednarodne namizno-teniške federacije leta 1963 in mednarodne hokejske federacije leta 1964, da se Ljubljani zaupa organizacijo 28. svetovnega prvenstva v namiznem tenisu aprila 1965 ter svetovnega in evropskega prvenstva skupine A v hokeju na ledu marca 1966 (Zemljarič, 2000).

Odločitev za gradnjo ni bila lahka, saj sta se v teh letih Ljubljana in Slovenija mučili z mnogimi težavami v gospodarstvu, šolstvu in posebej v zdravstvu. V mnogih

razpravah na najrazličnejših nivojih zborov krajanov in v gospodarskih podjetjih je bila vendar izražena podpora gradnji športne hale (Zemljarič, 2000).

Investitorski, inženirski in projektantski posli so bili zaupani Zavodu inž. Stanka Bloudka, Ljubljanskemu investicijskemu zavodu in Projektu Ljubljana. Financiranje izgradnje sta prevzela Republika Slovenija in Mestni svet Ljubljane (Zemljarič, 2000).

Gradnjo dvorane je vodil operativni odbor, ki so ga v letu 1963 sestavljali: Janez Zemljarič, Peter Dular, Stane Urek, Viktor Polak, Boris Kristančič, Mile Ogrin, Leon Skabarne in Maks Verk. Tem se je iz meseca v mesec pridruževalo na stotine novih strokovnjakov in organizatorjev, polnih entuziazma in požrtvovalnosti (Zemljarič, 2000).

Da bi pridobili kar najbolj funkcionalno, estetsko ter ekonomično zasnovo in podobo nove hale, so na interni natečaj povabili osem tedaj najvidnejših konstruktorjev, arhitektov in statikov. Natečajnikom je bila zastavljena naloga, da skonstruirajo športno halo dolgo 106 m, široko 70 m in visoko 10 metrov. Armirana in prednapeta betonska ali jeklena hala naj bi bila predeljena na dva dela z montažno steno. Izdelano je bilo 10 natečajnih elaboratov. Natečajna komisija v sestavi: Leon Skaberne, Boris Kristančič, Vlado Mikuž, Marko Šlajmer, Braco Mušič, Srdjan Turk in Marko Radajkovič je 14. septembra 1963 dodelila prvo mesto projektu Borisa Vedlina z Inštituta za metalne konstrukcije v Ljubljani in jeklene konstrukcije Metalne Maribor. Arhitektonski in notranje ureditveni projekt je vodil Marjan Božič s projekta Ljubljana (Zemljarič, 2000).

Izbrana zasnova in konstrukcija hale ter njena notranja oprema naj bi omogočali izvajanje sedemnajstih športnih panog, in sicer v igrah, individualnih športih in na velikih mednarodnih tekmovanjih. Primerna naj bi bila za kulturne prireditve, dejavnosti šolstva, ljudske tehnike, najrazličnejše množične zборе, zabavne prireditve in nastope. Zagotovljeni naj bi bili vsi servisni prostori (garderobe, novinarski in RTV prostori, sanitarije, upravni prostori), močni energetski priključki in izvori, prezračevanja in naprave za različne varnostne namene. Velika naloga je bila izgradnja naprav za uporabe ledene plošče v večjem delu hale (Zemljarič, 2000).

Izgradnja hale se je začela v novembru 1963 in je bila dokončana konec marca 1965. To je bil svojevrsten rekord, saj je delo potekalo v izjemno težkih zimskih mesecih, pogosto slabih vremenskih razmerah in geološko težkem, izrazito vodnatem terenu. Delo je bilo težje tudi zato, ker je dober del projekta nastajal tako rekoč sproti. Tako sta bili na primer med gradnjo povečani dolžina in višina hale. Veliko je bilo težav s financiranjem. Dopolnjevanje programa in opreme je povzročalo večanje potrebnih sredstev, a tudi zagotovljena sredstva niso pritekala skladno s hitrostjo gradnje. Zaradi nezadostnih sredstev je bila žal storjena tudi večja napaka, s katero se upravljavci in organizatorji prirediteljev še danes spopadajo, na vzhodni in zahodni strani so bili za nekaj metrov zoženi dostopni ter servisni hodniki in prostori.

Prava posebnost med gradnjo je bila nekaj poskusnih prirediteljev. Višek je bil prav gotovo koncert znamenitega glasbenika Louisa Armstronga v začetku leta 1965 pred več tisoč navdušenimi poslušalci (Zemljarič, 2000).

Med nosilci projekta in izvajalci del, ki so poleg že navedenih bistveno pripomogli k izjemno hitri gradnji, moramo podčrtati vestnost, požrtvovalnost in strokovnost Metalne iz Maribora, Tehnike in Slovenija cest (sedanji SCT) in IMP iz Ljubljane ter Impola iz Slovenske Bistrice (Zemljarič, 2000).

Začetek in izgradnja hale sta bili za tisti čas vsekakor pogumni, a tudi vizionarski dejanji. Ocenjeno je, da se je v hali od odprtja aprila 1965 do konca leta 1999 zvrstilo približno 20 milijonov gledalcev, športno aktivnih udeležencev, kulturnih in drugih ustvarjalcev ter drugih udeležencev vrste različnih prirediteljev. Spomnimo se samo velikih svetovnih prvenstev in drugih podobnih prirediteljev, ki so ponesle sloves Ljubljane v širni svet. Že ti podatki potrjujejo, da ni mogoče niti približno izmeriti, kakšne neprecenljive vrednote, bogastvo in sproščujočo raznoterost nam je nudilo to živo središče sredi tivolskega parka ter v prometno urejenem okolju. In vse to nam na srečo nudi še naprej (Zemljarič, 2000).

Nesporno ima velik delež v uspehu celotnega projekta – športne hale Tivoli – kolektiv hale Tivoli, na vrhu katerega je dolga leta Miklavž Sever. Vztrajna in zagreta skrb za dobre programe in njihovo odvijanje, vzdrževanje in obnavljanje hale je bila, sredi

neprestanih velikih dogodkov in vsakdanjega živ-žava, dosti premalo vidna in priznana (Zemljarič, 2000).

Organizirati hokejsko tekmovanje je bilo logistično zahtevno, Dolenc (1966) je zapisal: »Velika športna dvorana ima po prvotni zasnovi notranjih prostorov dve dvorani – veliko in malo. Dvorani sta bili ločeni z montažno steno, ki so jo za hokejsko prvenstvo odstranili in obe združili v en sam ogromen prostor. Mala dvorana je lahko sprejela tri do sedem tisoč gledalcev, velika dvorana pa od 5 do 12.000 gledalcev, odvisno od razmerja sedeži in stojišči. Za letošnja hokejska srečanja A skupine bo v tej dvorani 8.500 stojišč in 3.500 sedežev, kar pomeni, da bo lahko sprejela pod svojo streho 12.000 gledalcev. Dvorana ima tudi kletne prostore, v katerih so sanitarije in tehnični prostori, transformatorji, strojnica za ogrevanje in prezračevalne naprave, hidrofona naprava itd. v pritličju zraven dvorane so garderobe, razdelilna postaja, telefonska centrala z 200 vodi, pošta, bifeji, pisarne in skladišča.

Treba je bilo zagotoviti tudi televizijski signal, ki bo ponesel sliko širom po svetu. Ekipa RTV - Ljubljana bo delala v dveh izmenah. V vsaki bo pet snemalcev, mešalec slike in realizator prenosa. Snemali bodo s štirimi kamerami, od katerih bo ena spremljala igro, druga pa detajle – kameri bosta postavljeni na tisti strani dvorane, ki je obrnjena proti Celovski cesti. Nasproti bo stala tretja kamera, ki bo kazala del publike, čas igre in vse vrste podnapisov, na mostu visoko nad igriščem pa bo snemalec s četrto kamero spremljal menjave hokejistov in kaznovane igralce. Če bo šlo vse po sreči, so nam zaupali tehnični vodje televizijskega prenosa, bomo gole nekaterih najbolj zanimivih tekem predvajali še enkrat. Samo za tekmo Sovjetska zveza – ČSSR je bilo prijavljenih 22 komentatorjev in za te je bilo treba urediti posebne kabine, od koder bodo lahko nemoteno poslušalcem in gledalcem v svoji državi podajali potek tekme. Za njih bodo v dvorani uredili 20 televizijskih in 14 radijskih kabin. Vsaka bo s petimi linija povezana v skupno mrežo. Samo za prenose zvoka je iz Tivolija do poštne centrale predvidenih 100 zvez, s pošte do studiev pa jih bodo potrebovali 24 skupaj za radio in televizijo (do sedaj so jih potrebovali največ 10). V desetih dneh bodo v Ljubljani odigrali 28 tekem, v prenosu jih bo nekaj več kot dve tretjini.« (Dolenc, 1966).

Po drugi svetovni vojni je bilo v Jugoslaviji več velikih športnih prireditev. Naj omenim prvo povojno šahovsko olimpijado (1950), četrto svetovno prvenstvo kajakašev na divjih vodah (1955), evropsko prvenstvo v veslanju (1956), namiznem tenisu (1960), košarki (1961), boksu (1961) in atletiki (1962) ter tradicionalne tedne smučarskih poletov v Planici. Leta 1965 je bilo 28. svetovno prvenstvo v namiznem tenisu. Med temi je bilo Svetovno in evropsko prvenstvo v hokeju na ledu, ki je potekalo od 3. do 13. marca 1966, doslej nesporno največja prireditev in športna manifestacija.

Takoj po vrnitvi iz Innsbrucka spomladi 1964, kjer je kongres mednarodne federacije za hokej na ledu (IIHF-LIHG) Jugoslaviji zaupal organizacijo svetovnega prvenstva leta 1966, je bil ustanovljen osrednji organizacijski komite v Ljubljani (Delič, 1966b).

4. 3. 2 ZNANA ŠPORTNA IMENA O PRIDOBITVI PRVENSTVA

Športni urednik, novinar in komentator pri dnevnem časopisu Dnevnik, danes pa živahni upokojenec Jože Pogačnik – Jojo (rojen 2. avgusta 1942) je v letih pred prvenstvom šele dobro začel s pravim novinarskim delom tudi hokejskim, kateremu ni mogel uiti. Jože Pogačnik je pustil globok pečat v svetu slovenskega športnega novinarstva. V letu 2009 je prejel Bloudkovo plaketo za življenjsko delo na področju športnega novinarstva, vso svojo poklicno novinarsko pot je opravil v časopisni hiši Dnevnik, kjer je bil 19 let tudi urednik športne redakcije. Poročal je iz enajstih zimskih olimpijskih iger, trinajstih svetovnih prvenstev v alpskem smučanju, med poletnimi športi pa je pokrival kolesarstvo in atletiko. Že tri desetletja je član vodstva Društva športnih novinarjev Slovenije. O vzrokih oziroma razlogih, zakaj je Jugoslovanska zveza dobila organizacijo prvenstva, je takole razmišljal:

»Marjan Luxa je bil v direktoriju mednarodne hokejske zveze in mislim, da je imel ogromen vpliv na to, da smo dobili svetovno prvenstvo. Bila pa je posredi tudi politika, v takratnem času vzhodnoevropske države prav veliko odmevnih dogodkov niso gostile. Jasno, imeli smo tudi objekt, ki je zadoščal takratnim kriterijem. Hala Tivoli je bil sicer presežek takratnega časa. Čeprav so se dogajale tudi kakšne zanimive in smešne stvari. Marjan Božič, arhitekt, je leto dni pred prvenstvom pripeljal na obisk madžarskega predsednika Jánoša Kádárja, delegacija je stala v dvorani in predsedniku je na glavo kapljala voda, ker je puščala streha, malce

nerodno je bilo. Svojo politiko pa je vodila tudi mednarodna zveza. In jasno se je moralo vse skupaj tudi odpirati na vzhod. Tu je bila Rusija, pa Češkoslovaška pa vzhodna Nemčija. Vzhodnih držav je bilo manj. Hokejsko prvenstvo je bilo razkošno, stroški niso bili pomembni, tukaj pa je imela politika svoj vpliv, neuvrščeno gibanje, demonstracija nekega gibanja. Tudi v hokeju se je pretiravalo. Delalo se je megalomansko, uspeh je bil, vse je bilo zelo pozitivno, še današnjemu hokeju se to pozna, da se je nekje moralo začeti in to tradicijo nadaljujemo.«

Miklavž Sever, prav tako dolgoletni športni delavec in dolgoletni direktor zavoda Hale Tivoli, je bil član organizacijskega odbora svetovnega košarkarskega prvenstva, ki smo ga gostili leta 1970. Hokej na ledu mu kot šport ni bil ravno najbolj blizu. Takole je opisal takratne dogodke:

»Politika je bila odločilni faktor za pridobitev prvenstva. Hala je bila zgolj pika na i. Čeprav so bile pomanjkljivosti že ob njeni gradnji. Primer – halo so naredili na mestu, kjer je bilo že drsališče. Čeprav so vedeli, da bo prihodnje leto na sporedu svetovno prvenstvo in da bo treba imeti še eno drsališče, si niso upali graditi dvorane (pod današnjo dvorano). Kar bi bilo idealno – ampak so se odločili za prvotno mesto, ker je bilo tu že drsališče. Ribičič je bil za to, Vida Tomšič pa drugi so bili proti. Vse tehnične službe na prvenstvu so bile predimenzionirane, ker so se bali, kako se bo vse skupaj odvijalo. Marjan Luxa je bil funkcionar, ki tukaj ni pomenil veliko, ampak je bil v vrhu mednarodne hokejske zveze. Tudi kasneje, ko ni bil več izvoljen, je bil navzoč v mednarodni zvezi, svoje pa je pripomogel tudi maršal Tito. Nikoli ni bilo ideje, da bi bilo prvenstvo v takratni prestolnici v Beogradu, kajti Hala Tivoli je bil edini pokrit objekt v tistem času. V Beogradu je bil le Tašmandan. Organizacijski odbor je bil zelo močan, saj so ga sestavljali ljudje, ki so bili na vodilnih položajih. Dvorana je bila v tistem času presežek, bila je edina na področju tedanje Jugoslavije. Še vrsto let kasneje so se pri nas učili organizacije velikih dogodkov in se čudili temu v tistem času arhitekturnemu čudesu. Dvorana ni na najboljši lokaciji in ima veliko pomanjkljivosti, zahodna stran je povsem na hribu, zato so vse garderobe, pisarne in vsi prostori na vzhodni strani, vse pa je tudi premajhno. Je pa res, da je sredi mesta in je bila bližje ljudem.«

Za reprezentante tedanje generacije je bil to eden izmed vrhuncev kariere. Viktor Tišler (30. 11. 1941) je za reprezentanco igral med leti 1961 in 1977. Jugoslovanski

dres je nosil na trinajstih svetovnih prvenstvih in na treh olimpijskih igrah. Za reprezentanco je dosegel 81 golov in 59 podaj:

»Marjan Luxa, ta je bil gospod. On je bil pravi poliglot, obvladal je vrsto jezikov. On je v japonščini v Saporu nagovoril mednarodni komite. Takrat so bili funkcionarji odlični in enkratni ljudje. Predsednik zveze je bil doktor Leopold Krese, zelo čislani in pošteni gospod, omeniti moram tudi doktorja Gogalo. Kar se pridobitve organizacije svetovnega prvenstva tiče, mislim, da je bilo odločilnega vsakega po malo. Malo politike in tudi izgradnja dvorane Tivoli. Gospod Krese je bil politično zelo močan takrat, za tiste čase. Jugoslavija je bila kot gostiteljica velikih športnih dogodkov na dobrem glas, stvari so bile dobro organizirane, vsi so se dobro počutili.«

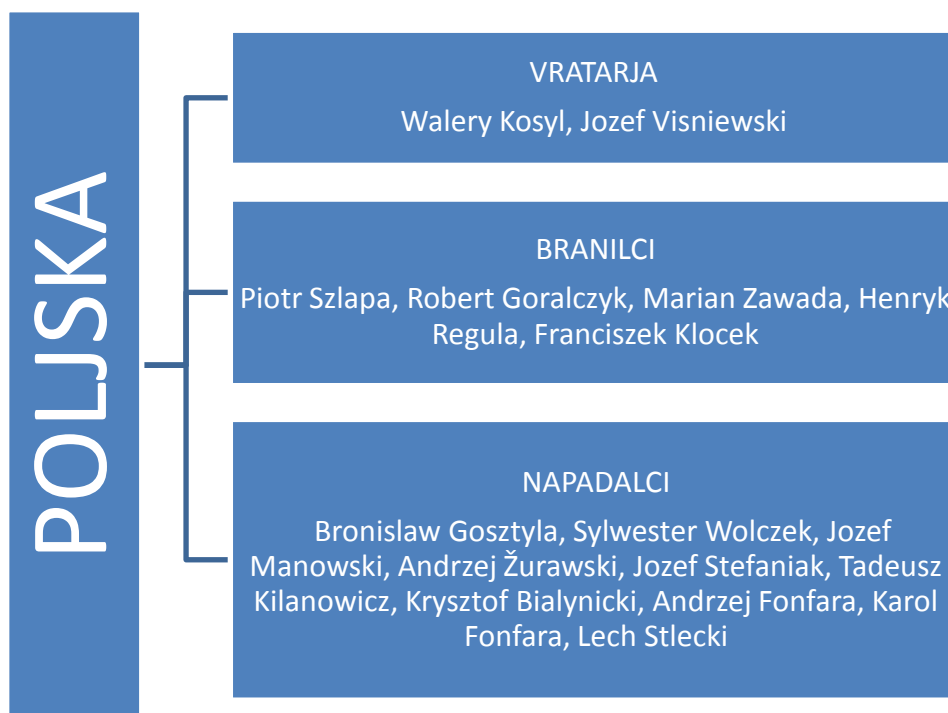
Nekdanji predsednik hokejske zveze Slovenije, član mednarodne zveze in starosta slovenskega hokeja na ledu, Janko Popovič, o Marjanu Luxi in organizacij prvenstva v Sloveniji:

»Marjan Luxa se je v pogledu mednarodnega hokeja dvignil ravno s prvenstvom leta 1966, mogoče že nekoliko prej. Bil je dober in tesen sodelavec Lepolda Kreseta. Značilnost gospoda Luxe je bila, da je tekoče govoril štiri svetovne jezike. V tistem času, ko tuji jeziki še niso bili naša osebna domena, je on deloval, da je lahko prenašal ideje, ki so jih imeli ljudje z različnih jezikovnih področij. Njegov večji delež pri hokeju je bil vezan na mednarodni hokej oziroma na Federacijo. Bil je prvi Slovenec, ki je bil član sveta pri mednarodni hokejski federaciji. Iz leta v leto je užival večjo podporo in popularnost, imel je ugled. V imenu tedanje garniture je opravljal zelo težke vsebinske naloge za federacijo. Spomnim se primera, ko je hodil v Nemčijo na sodišče, da je zastopal zvezo v primeru enega igralca. Vse pa izvira iz svetovnega prvenstva v Ljubljani, kjer je opravil levji delež in še pridobil na ugledu. V Jugoslaviji je opravljal mesto generalnega sekretarja, kar pa ni bila velika stvar. Njegove največje naloge so bile povezane z mednarodno federacijo. On je bil tudi jadralca in pilot. Drugače je opravljal vse take funkcije, kot jih opravlja Ernest Nestl Aljančič. Luxa je bil član boarda, ogledoval si je prizorišča prvenstva in vse, kar spada zraven. Sedanji predsednik mednarodne hokejske zveze Rene Fassel velja tudi za dobrega poznavalca jezikov. Tako Luxa kot Fassel, ki je pred nekaj desetletji začel graditi kariero v mednarodnem hokeju, sta bila nagnjena k preučevanju jezikov. Na enem izmed kongresov sta se dogovorila, da se bosta na naslednjem pogovarjala

v japonskem jeziku in res sta govorila. Ko je bilo leta 1991 prvo prvenstvo v Sloveniji, sta se za mizo pogovarjala v japonskem jeziku. Marjan Luxa je bil kot inženir študiozen človek. Stvari, katerih se je lotil je opravil z veliko zanesljivostjo. Slovenska zveza je v preteklosti, ko sem bil še aktivno udeležen v njenem delovanju, veljala za izredno zanesljivo organizatorico. Predvsem reprezentance, ki smo jih gostili, so bile vedno presenečene nad visoko ravno organizacije. V tekmovalnem in družabnem pogledu. Vse kar smo obljubili, smo tudi izpolnili. V preteklosti smo vedno, ko smo kandidirali, dobili tisto, po kar smo prišli. Tudi zadnje prvenstvo v Stožicah. Veliko vprašanj se je pojavljalo, ampak še enkrat več je bilo vse izpeljano, tako kot je potrebno ali še več. V preteklosti smo odstopali od kandidature, ker so nekateri na prvenstvo čakali že več let. Če greva nazaj na leto 1966. Mislim, da je takrat Jugoslavija bila pomemben jeziček na tehnični, tudi zaradi neuvrščenosti. V tistem obdobju je delež politike v športu veliko pomenil. To je bila takrat reklama za državo in je to takrat mogoče pomenilo celo več kot danes. Oziroma v drugačnem pomenu. Danes imate radio, televizijo, na prvenstvo pride veliko novinarjev, ki pišejo ne samo o prvenstvu, tudi o klimi v državi. Sam sem bil navzoč pri organizaciji dveh prvenstev v Ljubljani in človek čuti zadovoljstvo, ko vse poteka tako, kot je treba. Podobno je bilo najbrž tudi leta 1966.«

4.4 PREDSTAVITEV REPREZENTANC SVETOVNEGA IN EVROPSKEGA PRVENSTVA 1966

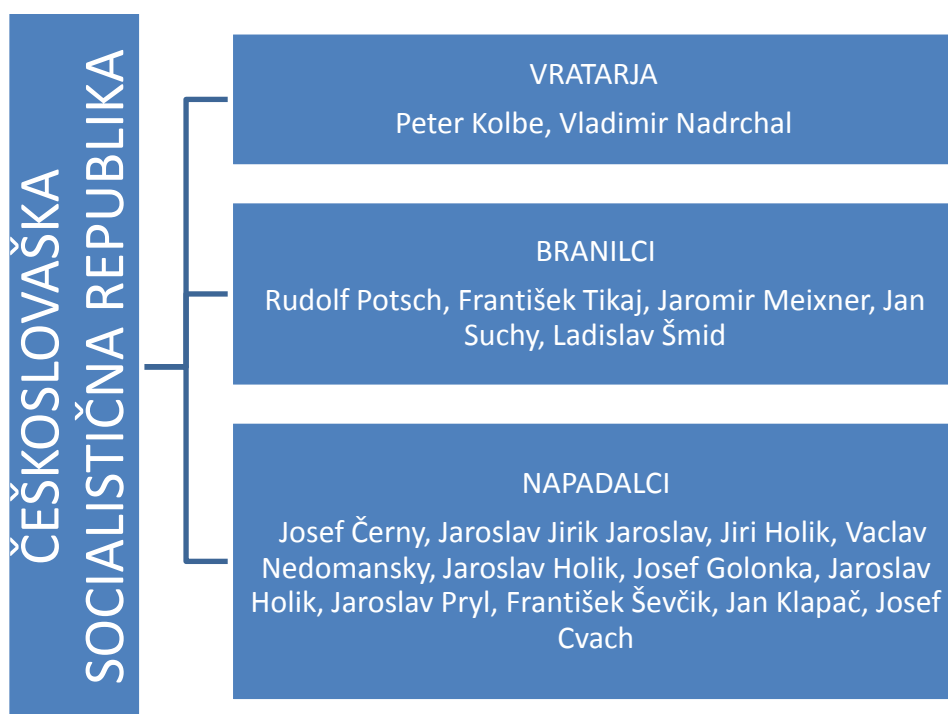
4.4.1 SKUPINA A

Slika 8: Predstavitev reprezentance Poljske (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Poljska reprezentanca je v Ljubljani med najboljšimi zaigrala po sedmih letih premora, ko se ji je uspelo vrniti v skupino A. Poljaki so se kmalu po prvi svetovni vojni vključili v mednarodno hokejsko dogajanje, dosegli solidne uspehe, bili celo četrti na olimpijskih igrah in sočasno na svetovnem prvenstvu leta 1932 v Lake Placidu. Pred drugo svetovno vojno so bili petkrat med šestimi najboljšimi, na evropskih prvenstvih pa so osvojili srebrni medalji leta 1929 in 1931. V obdobju po drugi svetovni vojni so nekaj prvenstev izpustili, padli tudi v nižji rang tekmovanja in se leta 1965 na prvenstvu v Tampereju vrnili med najboljše. Poljaki so se petindvajsetkrat udeležili svetovnih in evropskih prvenstev, organizatorji so bili leta 1931 v Krynici. Pred prvenstvom v Ljubljani so želeli pomladiti reprezentanco, a so jih rezultati med sezono podučili, da potrebujejo izkušene igralce, in tudi tokrat so se uprli na izkušene mačke Gesztyła, Wilczeka, Manowskega. V sezoni so dvakrat

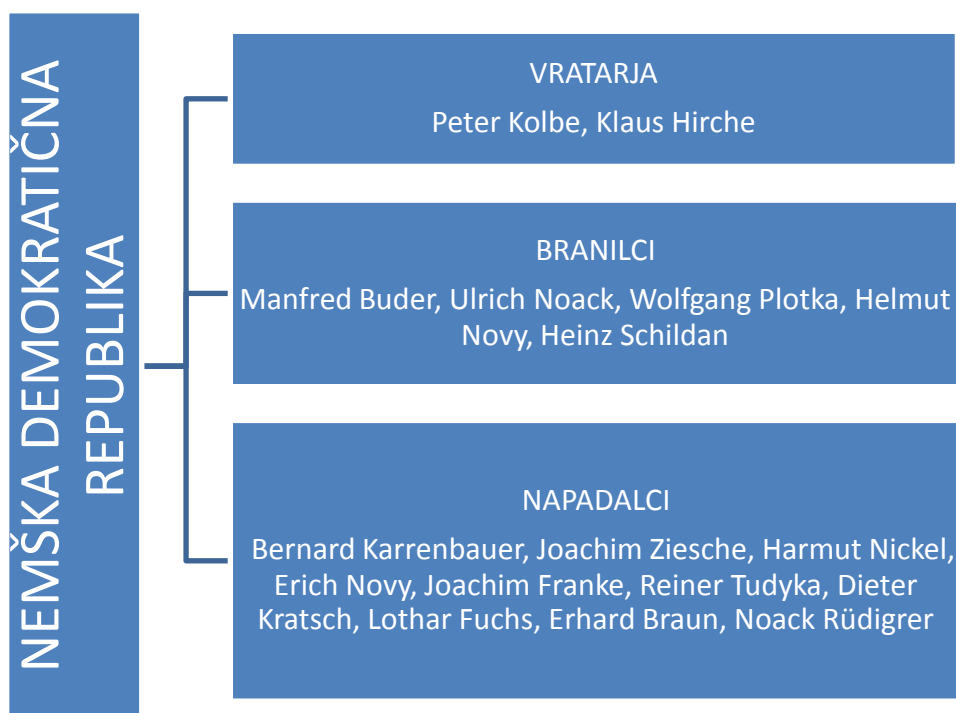
izgubili proti Norveški, Finski, v dveh tekmah proti NDR pa so zabeležili poraz 6 : 0 in zmago v gosteh s 3 : 2 (Poljska nov polet, 1966).

Slika 9: Predstavitev reprezentance Češkoslovaške socialistične republike (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

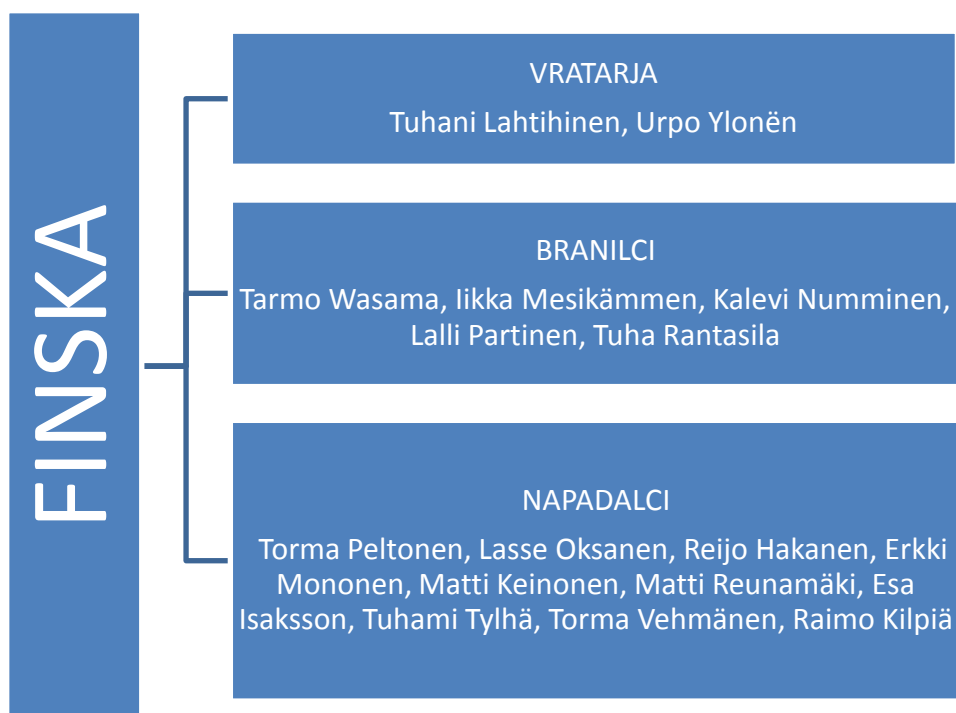
Češkoslovaška igra med vsemi reprezentancami na svetovnem prvenstvu najprivlačnejši hokej. Tehnična izurjenost te ekipe je tolikšna, da po tej plati nima enakovrednih na svetu. A za zmago v odločilnem trenutku tudi to v zadnjih letih ni zadoščalo. Zmeraj so jo prehiteli Kanadčani, Švedski ali Rusi. V Ljubljani si Čehoslovaki obetajo, saj so menili, da so še boljši kot v preteklih sezonah. Pester izbor igralcev temelji na 2000 klubih in več kot 50.000 igralcih, ki so se ukvarjali s to igro. Po Kanadi in Sovjetski zvezi, ČSSR velja za tretjo svetovno velesilo. Moštvo se je v Ljubljani znašlo v nevhvaležnem položaju, da mora seči po najvišjem naslovu, vse drugo bi za mnoge ljubitelje najhitrejših športnih igr v ČSSR in drugod že utegnili pomeniti neuspeh. Reprezentanco sta vodila trener Vladimír Bouzek in docent doktor Vladimír Koustko, ki sta skrbno lotila obširnih priprav. V prijateljskih tekmah so dvakrat premagali oslABLJENO vrsto SZ, Švedsko in enkrat NDR. Na turnirju v Colorado Springsu so premagali Švedsko z 8 : 3, bili poraženi proti SZ in Kanadi. V še dveh tekmah proti Kanadi pa so iztržili zmago in poraz. Prvi zveznik je bil,

napadalec Vaclav Nedomansky, ki so ga strokovnjaki uvrščali med najboljše amaterske igralce na svetu. Za njegove usluge so se potegovali vsi klubi iz severnoameriške lige NHL, najbolj zagreti za njegove usluge pa so bili pri New York Rangersih (Pasternjak, 1966).

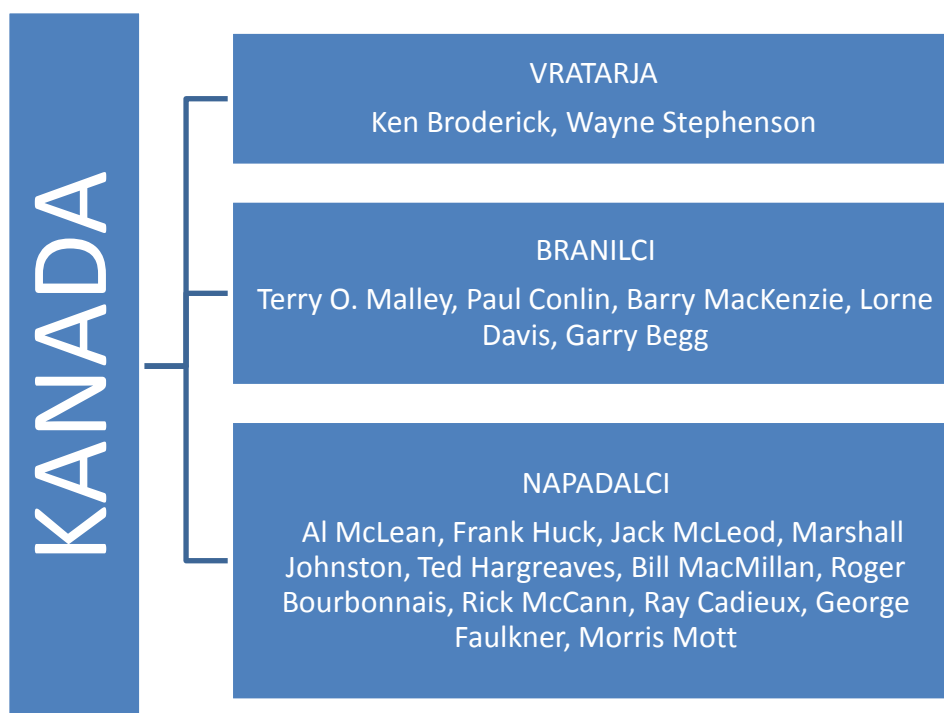
Slika 10: Predstavitev reprezentance Nemške demokratične republike (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Najboljši hokejisti Nemške demokratične republike so se na prvenstvo pripravljali z nekaterimi močnimi mednarodnimi tekmami. V državnem prvenstvu so igrali večkrožno ligo s štirimi moštvi. Rekordni prvak vsega povojnega obdobja Dynamo Weiswasser je imel glavno konkurenco v Vorwärtsom Chimmitschau in v Dinamu iz Berlina. NDR je na prvenstvih igrala zgolj petkrat, zato so bila tri peta mesta (1957, 1961 in 1965) kar lep uspeh. Ker so vseskozi igrali med najboljšimi reprezentancami, so v šestintridesetih tekmah med elito zbrali zgolj 12 zmag. V pripravah na prvenstvo so odigrali kar nekaj tekem. Premagali so Norvežane, Poljake in igrali neodločeno s Finsko, poraženi pa so bili proti prvi in drugi češkoslovaški reprezentanci, drugi sovjetski. Želja je bila potrditi uvrstitve iz preteklih prvenstev - torej naskok na peto mesto (NDR predvsem obrambno, 1966).

Slika 11: Predstavitev reprezentance Finske (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

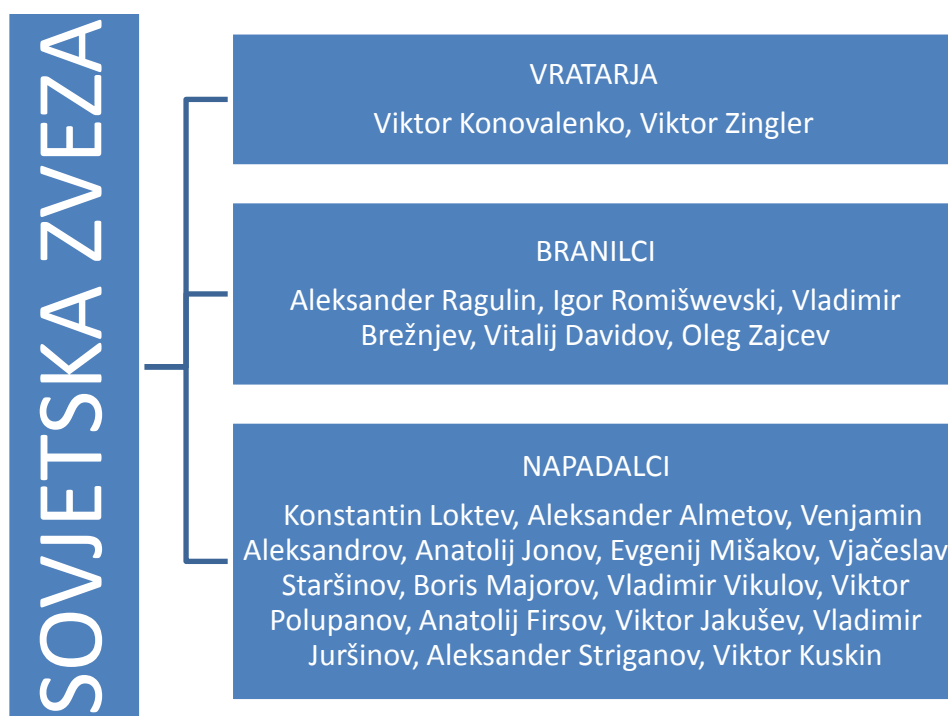
Finska se je na svetovnih prvenstvih pojavila leta 1939, tako kot Jugoslavija. Proti vrhu so se povzpeli po drugi svetovni vojni. Največji uspeh so dosegli na prvenstvih leta 1957 in 1962, obakrat so osvojili četrto mesto. Skupno so na prvenstvih nastopili petnajstkrat, osvojili pa so srebrno medaljo leta 1962, kot druga najboljša evropska reprezentanca. V zadnjih letih so igrali vseskozi med najmočnejšimi reprezentancami in se uvrščali za veliko četverico: SZ, Kanado, ČSSR in Švedsko. V tistem obdobju so najboljši hokej igrali v Tampereju, ki je imel edini pokrito dvorano in tam je domoval večkratni državni prvak Finske Ilves. Na prvenstvu leto prej so osvojili sedmo mesto. V pripravah pred prihodom v Ljubljano so dvakrat premagali Poljsko, zmagali in igrali neodločeno z NDR. Ob gostovanju v Kanadi so proti hokejistom z javorjevim listom na prsih izgubili z 10 : 4 (Finska bolje kot pred letom, 1966).

Slika 12: Predstavitev reprezentance Kanade (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

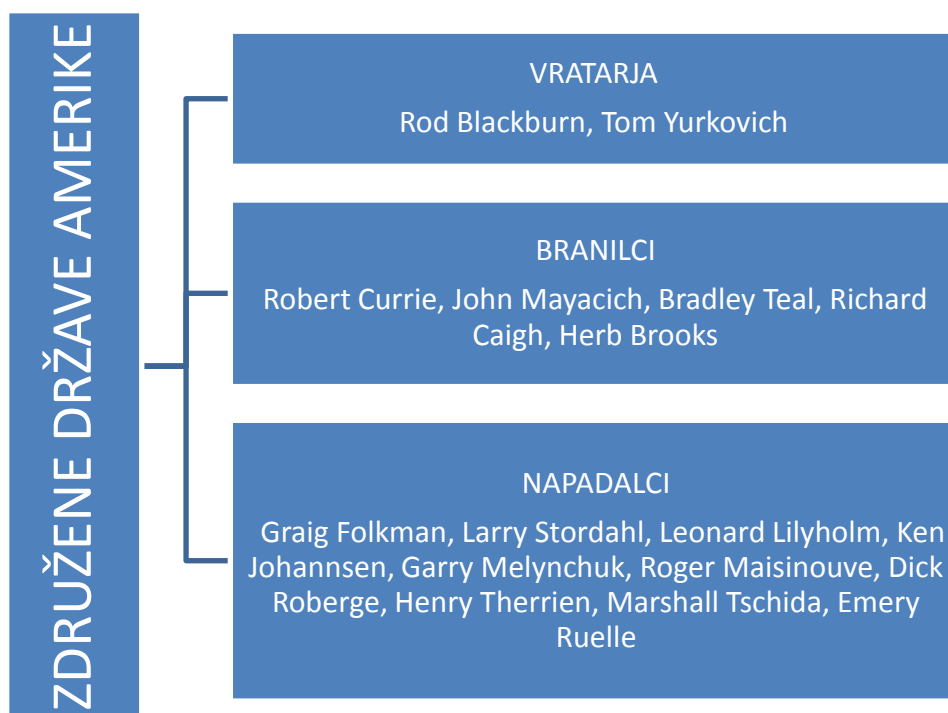
»Kanada ima za seboj bogato hokejsko zgodovino. V Kanadi se igra hokej tako na poklicni kot amaterski ravni. Igrajo slej kot prej najboljši hokej na svetu, morda celo v amaterski konkurenci, čeprav rezultati zadnjih nekaj let tega ne potrjujejo več. V prid kanadskemu amaterskemu hokeju in v minus kanadskim hokejskim voditeljem velja namreč šteti, da ne pošiljajo na svetovna prvenstva ustrezno izbranih in pripravljenih reprezentanc, ampak so se do nedavnega zadovoljevali celo z bolj ali manj okrepljenimi klubskimi vrstami. Pri sedemkratnih svetovnih prvakah je zanimivo dejstvo, da niso nikoli organizirali svetovnega prvenstva. Do nedavnega ni bilo zanimanja za pripravo tovrstnega tekmovanja. Na kongresu mednarodne hokejske federacije IGH 1965 v Tampereju so Kanadčani propadli s predlogom organizacije prvenstva 1967 v Montrealu, prehiteli so jih Avstrijci. Užaljenost je bila tako dramatična, da so nekaj časa celo grozili, da jih ne bo na prvenstvo v Ljubljano, a si nato seveda premislili. Reprezentanco sta vodila Mc Load in pater Bauer. Trenerja sta se opirala na nekatere izkušene fante, ki so imeli izkušnje s svetovnih prvenstev, McKenziea, Conlina, Bourbonnaisa in druge. Nova zvezda je bil 19-letni Francis Hack, za katerega so trdili, da je nova zvezda svetovnega formata. Na pripravljalnem

turnirju v Colorado Springsu so zasedli drugo mesto, pred njimi so bili igralci Sovjetske zveze. Bili so kandidati za eno izmed medalj.« (Kanada ranjen lev, 1966).

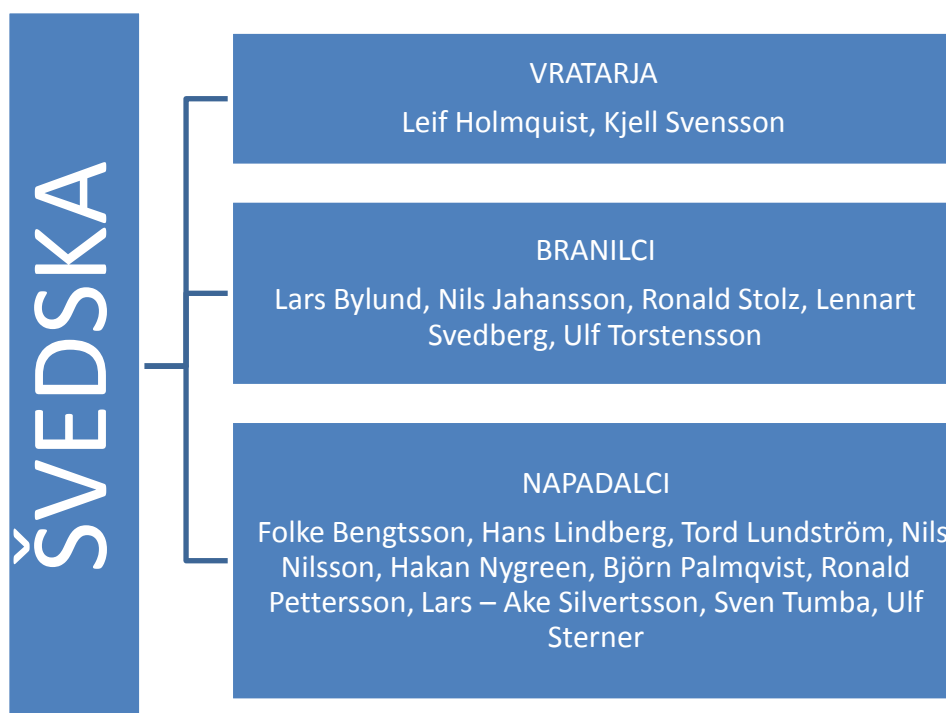
Slika 13: Predstavitev reprezentance Sovjetske zveze (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Leta 1954 je prvenstvo v Stockholmu prineslo hokejsko atomsko bombo. Začel se je zmagoviti pohod reprezentance Sovjetske zveze do naslova svetovnih prvakov, ne glede na udeležbo vseh velesil, z izjemo ZDA. Sledili so še štirje naslovi, štiri srebrne medalje in 2 bronasti medalji. Reprezentanca se je prav z vsakega prvenstva vrnila z medaljo, na prvenstvih pa osvojila 85 % točk. Reprezentanco sta vodila nekdanja odlična hokejista Anatolij Tarasov in Arkadij Černišev. Dve tretjini igralcev sta prišli iz najboljšega sovjetskega kluba CSKA-ja iz Moskve. Po številu reprezentantov sta sledila kluba moskovski Spartak, ki ga je treniral slavni Vsevolod Bobrov, in Dinamo, ki ga je vodil Černišev. Edini ne-moskovski reprezentant je bil tedaj nenadomestljiv vratar Viktor Konovalenko iz Torpeda (Gorski). Pred prvenstvom so odigrali pripravljalne tekme v Pragi, na Švedskem ter tudi v Kanadi. Igrali so tudi na turnirju v Colorado Springsu v ZDA in osvojili prvo mesto (premagali so Kanado, Švedsko in ČSSR) (SZ največji favorit, 1966).

Slika 14: Predstavitev reprezentance Združenih držav Amerike (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

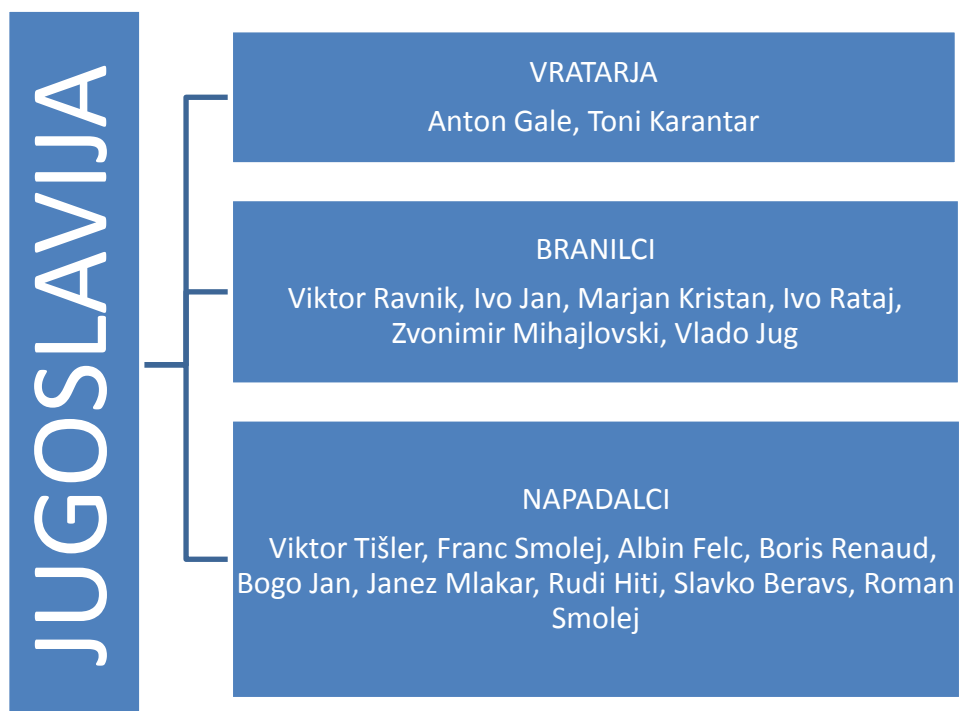
Američani so bili pred prvenstvom ena največjih neznank, kajti tako malo, kot je bilo slišati o tej reprezentanci, se zlepa ni zgodilo. Vodstvo reprezentance je namreč povsem zameglilo in skrilo svoje moštvo. Šli so celo tako daleč, da niso poslali svojega zastopstva na domač turnir v Colorado Springs in ob gostovanju evropskih reprezentanc so se jim zoperstavili s klubskimi ali pokrajinskimi moštvi. ZDA so se udeležile 25 svetovnih prvenstev, osvojili so dva naslova prvakov (leta 1933 in 1960), 9 srebrnih in 3 bronaste medalje. Organizirali so tri prvenstva, in sicer leta 1932, 1960 in 1962. Od zadnjega prvenstva, ki so ga gostili, so bili izven mest za medalje. Štiri ameriška moštva so igrala v najmočnejši hokejski ligi NHL. Ameriški in kanadski igralci Toronta, Montreala, Chicaga, Detroita, Bostona in New Yorka so se borili za primat med poklicnimi igralci in prav liga NHL je pritegnila vsakega perspektivnega igralca iz severnoameriškega prostora. Glede sestave reprezentance je bil problem v Kanadi manjši, ker so imeli večji izbor hokejistov kot južni sosedje (ZDA skrivnostno moštvo, 1966).

Slika 15: Predstavitev reprezentance Švedske (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Reprezentanca v rumeno-modrih barvah s tremi kronami na prsih je med najstarejšimi udeleženci svetovnega prvenstva, prvič so nastopili leta 1920. Zaradi ugodnih vremenskih razmer imajo na Švedskem veliko naravnih in umetnih drsališč, ki zaradi ugodne klime delujejo dva do tri mesece dlje kot v južno ležečih državah in posledično tudi ogromno število hokejistov. V sezoni pred prvenstvom so pomladili izbrano vrsto, obdržali pa nekatere izkušene hokejiste. Pred prvenstvom so izgubili na prijateljskih tekmah s SZ in ČSSR, zgolj na tekmi s Kanado so igrali neodločeno. Prvi zvezdnik moštva je bil kapetan Sven Johansson, ki se ga je prijel vzdevek »Tumba« in je bil že desetletje najbolj priljubljen švedski igralec. Vzdevek je nazadnje postal tudi uradno njegovo ime in tako se je imenoval Sven Tumba (Švedska s pomlajeno ekipo, 1966).

4. 4. 2 SKUPINA B

Slika 16: Predstavitev reprezentance Jugoslavije (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

ANTON GALE

Rojen 26. 3. 1944 na Jesenicah, član Olimpije, do prvenstva je v dresu reprezentance odigral približno 50 tekem. Po poklicu je bil vodovodni inštalater. Gale je bil nekaj časa v krizi, tako je prednost pred njim dobil Semšedinovič. Trenerji so verjeli vanj in velika večina je bila mnenja, da je on naš najboljši vratar. V pionirskih vrstah je igral v napadu. Enkrat se je predvsem zaradi radovednosti postavil med vrata. Všeč mu je bilo, imel je občutek, da mu mesto vratarja tudi ustreza. Še leto pred prvenstvom ni nosil zaščitne maske, ker je brez nje lažje branil. Ampak ni imelo smisla ostati brez zob ali z zlomljenim nosom zaradi ploščka. Tako je imel pred obrazom zaščitno masko, ki pa ga je ovirala oziroma zaradi nje naj bi imel slabše reflekse. Pošalil se je in dejal, da mora, ker je še mlad, tudi malce popaziti na svoj izgled. Pred vsako pomembno tekmo je imel tremo, ni bil prepričan vase, in to kako bo branil. Kadar si je želel, da bi šlo vse kot po maslu, je prejel kakšen neroden gol. Kadar je bil psihično miren in sproščen, pa je branil najboljšo. Pri sebi je najbolj cenil postavitev v голу, največja pomanjkljivost pa so bili nekoliko slabši refleksi.

Jugoslaviji je napovedal peto mesto, za naslov svetovnih prvakov pa je dejal, da je prišel čas, da si Kanadčani povrnejo staro slavo (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

TONI KORANTAR

Rojen 14. 6. 1934 na Jesenicah, član Jesenic, v državnem dresu je do prvenstva zbral šest nastopov, po poklicu je metalurški strugar. Bil je tretji vratar reprezentance in hkrati najstarejši v izbrani vrsti. Bil je plešast in kot da ni imel volje, da bi si našel prijatelje med vsemi mladimi soigralci. Že deset let je aktiven igralec. Do pred štirih let je bil drugi vratar, prvi je bil Novak (nekdanji reprezentant), branil je v klubu, ki je bil državni prvak. V sezoni pred prvenstvom je bil Karantar prvi vratar, Novak pa njegova zamenjava in ravno to je bilo najbrž odločilno pri vpoklicu v reprezentanco. Na začetku ni želel biti hokejski vratar, najprej je bil vratar pri nogometnem klubu Jesenice in pri tem je bil po lastnih besedah uspešnejši kot na ledeni ploskvi. Inženir Cesar, ki je prvi na Jesenicah naredil umetno drsališče, mu je nekega dne predlagal, da se preizkusi kot vratar. Dejal mu je, da ima dobre reflekse in da ga v klubu, v katerem so imeli le enega vratarja, krvavo potrebujejo. Karantar mu je prisluhnil, a ni opustil nogometa, ki ga je imel rajši kot hokej na ledu. Nekako na silo je kasneje postal hokejski vratar. Veliko rajši je opazoval druge pri tej igri, kajti hokej je hitra, ostra in dinamična igra. Najbolj je zaupal jeseniškim branilcem. Kadar so oni bili na ledu, ga nikoli ni bilo strah, da bo prejel zadetek. Med seboj so se dobro poznali in vedel je, kako bodo branilci odreagirali v določeni situaciji, tudi takrat, ko je nasprotnik drvel proti njegovim vratom, in to je bila že polovična uspešnost pri obrambi gola. Težko je izpostavil svojo največjo vrlino – dober refleks. Njegova pomanjkljivost pa je bila, da se je pri samostojnih prodorih nasprotnika postavil preveč izven vrat. Ta navada mu je ostala še iz nogometnih časov. Jugoslaviji je napovedal osvojitve četrtega mesta, v boju za naslov prvaka pa je dal prednost hokejistom Sovjetske zveze, čeprav si je sam želel, da se na svetovni vrh zavihtijo Kanadčani (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

VIKTOR RAVNIK

Rojen 19. 10. 1941 na Jesenicah. Bil je član Jesenic. Zbral je 57 nastopov za reprezentanco. Po poklicu strojnik. Že 20 let se je podil za ploščkom. V zasebnem življenju je bil precej miren človek. Hokejska igra je dinamična in moška, zato je pri tem športu vztrajal, ker je lahko v tej igri pokazal še svojo drugo plat. Nasprotno plat od tiste v zasebnem življenju. Hokej je v zadnjih letih pridobil na kvaliteti, povečalo se je število igralcev. Vseeno mu je bilo, s katerim igralcem igra v branilskem paru. Bil je neustrašen, ni se bal neposrednih dvobojev ob ogradi. Kot slabost je navedel svoj strel od daleč, ki ni bil tak, kot bi si želel. Najboljši trenutek v igri je bil zanj, ko je uspešno podal ploščico do napadalca, ta pa je uspešno zaključil skupinsko akcijo. Reprezentanco je videl uvrščeno na peto mesto, Sovjetom je pripisal zanesljivo zlato medaljo (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

IVO JAN

Rojen 10. 9. 1942 na Jesenicah. Bil je član hokejskega kluba Jesenice, do prvenstva odigral 55 reprezentančnih tekem, po izobrazbi metalurški tehnik. Hokej je najprej igral v napadu, po dveh letih v mlajšemu moštvu se je preselil k prvemu moštvu. To je bil še čas, ko je skozi okno svojega stanovanja gledal na igrišče. Kako naj ne bi postal hokejist, ko pa so bile njegove misli vseskozi na igrišču, na katerem so igrali njegovi kasnejši soigralci in že državni prvaki. Ko se je v šampionskem moštvu zamenjala generacija, so manjkali obrambni igralci. Turnšek je prenehal igrati, Kristan je bil na služenju vojaškega roka. Tako je Ivo dobil, čeprav še zelo mlad, priložnost na mestu branilca. Takrat je bil zaradi premestitve iz napada v obrambo zelo žalosten, potem pa je to mesto vzljubil. Igrati v obrambi skupaj z Ravnikom je bil pravi užitek. Odlično sta se ujela in si medsebojno pomagala na igrišču. V tistih sezonah je veliko igral. Hokej je ostra igra in kar nekaj tekem ni dokončal. Številne poškodbe so ga nekoliko ohladile. Ni bil več tako oster in do začetka prvenstva je želel priti v tisto pravo formo. Skromno je dejal, da ima malo pozitivnih odlik. Ena izmed njih je bila prav želja po napadalni igri, pomanjkljivost pa počasno vračanje v obrambo po neuspelem protinapadu. Jugoslaviji je napovedal

uvrstitev od tretjega do petega mesta. Svetovni prvak? 100% Sovjetska zveza (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

MARJAN KRISTAN

Rojen 16. 7. 1937 na Jesenicah. Član hokejskega kluba Jesenice. Za reprezentanco je igral na 40 tekmah. Po poklicu je bil metalurški tehnik. Črnolasi branilec je bil eden izmed najstarejših v igralskem kadru. S hokejem na ledu se je začel ukvarjati tako kot večina mladine na Jesenicah. Najprej na improviziranih igriščih na nogometnem igrišču. Kasneje na umetnem drsališču. Ker je bil visok in postaven si je mesto v prvem moštvu izbral že v sezoni 1955/56, ko so Jeseničani osvojili prvi naslov prvakov v Jugoslaviji. V nadaljevanju je na Gorenjskem osvojil še osem naslovov prvakov. Ker je eno leto služil vojaški rok v jugoslovanski narodni armadi in izpustil eno sezono, mu ni uspelo postati 10-kratni zaporedni prvak. Za ta šport se je žrtvoval, velike koristi od hokeja ni imel. Kar je najpomembnejše - imel ga je rad. Želel si je več vložka v tedanji hokej na ledu, ker bi se le tako lahko približali svetovnemu vrhu. Na začetku svoje kariere je uspešno in učinkovito igral v napadu, a so ga starejši soigralci zaradi njegove mladosti zapostavljali. V obrambi nihče ni hotel igrati, ker je bil to nevhvaležen igralski položaj. Narediš napako in kriv si za gol. V napadu lahko grešiš, kolikor hočeš. Ko dosežeš gol, so vse napake pozabljene. Zaradi ljubega miru je ostal obrambni igralec. Sčasoma je vzljubil to igralno mesto, imel je več svobode kot v napadu, kjer je bil odvisen od nesebičnosti soigralcev. S pripravami na prvenstvo ni bil zadovoljen. Želel si je, da bi priprave opravili v nekem športnem centru in ne v mestnem središču, kjer si lahko šel v prostem času zgolj v kino. Dolgočasne priprave so bile to zanj. Zanj je bil najboljši igralec v reprezentanci Viktor Tišler. Upal je, da bodo naslov prvakov osvojili švedski hokejisti (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

IVO RATAJ

Rojen 11. 9. 1941 v Celju, član Medveščaka, do prvenstva je zbral 31 nastopov za reprezentanco, bil je študent drugega letnika visoke šole za telesno kulturo. Njegova nikoli počesana frizura se je tako borbeno izmikala glavniku, kot se je on borbeno zoperstavil vsakemu nasprotniku, da bi obvaroval svojega vratarja. Do leta 1956 je smučal. Rad je imel ta šport ampak, ko je zlomil smuči, ni imel denarja za nove. Kupil je drsalke. V Celju si je ogledal nekaj hokejskih tekem. Navdušen je bil nad dinamičnostjo hokeja in v njem se je pojavila želja po igranju hokeja. Resno se je s hokejem začel ukvarjati v Zagrebu, kjer je služil vojaški rok. V Medveščaku je prosil vodilne može kluba, da mu omogočijo trenirati z moštvom. Lepo je bil sprejet, tudi kasneje, ko je slekel vojaško suktnjo, je ostal pri Medveščaku in postal Zagrebčan z dušo in telesom. V reprezentanci je do leta 1963 igral v napadu, ker je tudi v Zagrebu igral v napadu. Potem, ko je v klubu primanjkovalo dobrih branilcev, ga je v obrambo pomaknil trener Fričer in mu dejal, da je to pravo mesto zanj. Na mestu branilca se je dobro znašel. Vedel je, kako razmišljajo napadalci, zato je to s pridom izkoriščal v določenih situacijah. Tako si je olajšal svoje delo. V tistem času je zaradi velikega števila odigranih tekem naredil tudi napredek v svoji igri (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

ZVONIMIR MIHAJLOVSKI

Rojen 29. 10. 1945 v Štipu, član HK Partizana iz Beograda. V dresu državne reprezentance je odigral 16 tekem. Bil je študent drugega letnika ekonomske fakultete v Beogradu. Edini Makedonec v reprezentanci in eden izmed najmlajših članov. V letu 1965 se je prebil v širši izbor kandidatov za reprezentanco. Pred prvenstvom v Ljubljani je trdo in zavzeto treniral in upal na svojo priložnost. Ko sta se iz reprezentance poslovila Trebušak in Radin, se je pokazala možnost, da si zagotovi mesto med najboljšimi za nastop na svetovnem prvenstvu. Hokej na ledu je začel igrati leta 1958. Mlajši brat je bil prvi v družini, ki je v rokah držal hokejsko palico. Ker so bili treningi v njegovem otroštvu v poznih večernih urah, ga mama ni pustila trenirati. Starejši kot je bil, vedno več svobode je imel. Najprej je treniral zgolj ljubiteljsko, kasneje vedno bolj zavzeto. Bil je borben igralec. Jugoslaviji

je napovedal tretje mesto, Kanada ali Sovjetska zveza pa naj bi osvojili naslov prvaka (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

VLADO JUG

Rojen 6. 4. 1947 na Jesenicah, član Jesenic, do prvenstva je zbral 18 nastopov za reprezentanco, dijak srednje tehnične šole (metalurški oddelek). Bil je najmlajši, najvišji in najtežji član naše reprezentance. Najboljša leta so bila še pred njim. Zaradi svoje moči, ki bi jo lahko primerjali s kanadskimi drvarji, iz katerega je v preteklosti prišel novi rod hokejistov, obeta največ od vseh hokejskih reprezentantov. Drsati je začel pri svojih osmih letih, hokej na ledu je igral zadnjih šest let. Začel je pri mlajših selekcijah, potem pa dve leti igral za Kranjsko Goro. V sezoni prvenstva je prvič igral za Jesenice in prvič je bil vpoklican v reprezentanco, v kateri je naredil velik napredek. Vsi soigralci so se z njim dobro razumeli in mu pomagali predvsem z nasveti. V obrambi bi najraje igral z Ambrožičem, ampak on je bil na služenju vojaškega roka v jugoslovanski narodni vojski. Zase je menil, da je tipični predstavnik igre na telo. Ni se bal neposrednih obračunov ob hokejski ogradi in nasprotnika je vedno z užitkom prislonil ob ogrado. Kot branilec se je velikokrat vključeval v hitre protinapade, ampak v reprezentanci se je držal igre v obrambi, kajti njegovi pobegi v napad bi lahko bili dvorezen meč. Čeprav je rad igral moško na telo, je bil na trenutke premehak in premalo iznajdljiv pred svojimi vrati. Svetovno prvenstvo, tako je govoril pred začetkom, velika šola in velika priložnost za vse igralce. Želel si je bučne podpore s tribun, Jugoslaviji napovedal uvrstitev na četrto ali peto mesto. Navijal je za Češkoslovaško, ki pa bi Sovjetski zvezi težko preprečila osvojitve še ene zlate medalje (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

VIKTOR TIŠLER

Rojen 30. 11. 1941 na Jesenicah, član hokejskega kluba Jesenice, do prvenstva odigral 55 reprezentančnih tekem, po izobrazbi metalurški tehnik. Imel je kratke, temno rjave lase, rdeča lica, bil je tih, a vedno pripravljen na pogovor. Hokej je začel zares igrati šele pri 14. letih, kar ni bilo nič nenavadnega. Najprej se je ukvarjal z alpskim smučanjem,

treniral je pri jeseniškem smučarskem klubu. Stanoval je povsem blizu igrišča za hokej in v pozno popoldanskih urah, ko se je končala šola, je tekel, da ne bi zamudil igre na dva gola. Tam so ga po navadi že čakali Felc, Franc Smolej, Klinar in Valentara. Vsi so odraščali v Podmežaklji. Pri 15. letih je že igral za drugo jeseniško moštvo, po drugi osvojitvi naslova državnih prvakov pa je dobil priložnost v prvem jeseniškem moštvu. Navadil se je, da ne preigrava več toliko in da se s podajo hitro znebi ploščka. Rad je imel kombinatorno igro. Igral je tudi nogomet. Stil nogometne igre je prenesel tudi na hokejsko igro. Veselilo ga je, kadar je igral skupaj z najboljšimi hokejisti države. Menil je, da reprezentanci manjka branilec, ki bi znal v pravem trenutku podati ploščico napadalcem. Zato je po navadi moral Felc po ploščico v obrambno tretjino, kar je ustavljalo napad. Felc je bil po njegovem mnenju najboljši hokejist Jugoslovanske reprezentance, na drugo mesto je postavil Klinarja, ki pa je takrat že izgubil voljo do igranja za reprezentanco. Po njegovem mnenju je bil to eden izmed tehnično najbolj dovršenih igralcev. Ko je razmišljal o sebi kot hokejskemu igralcu, je kot pozitivno lastnost izpostavil, da ve, kdaj je pravi trenutek za podajo ploščka soigralcu, kot slabost pa je izpostavil, da premalokrat preigrava. Napoved uvrstitve: mesta med vodilnimi reprezentancami B skupine. Svetovni prvak Sovjetska zveza (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

FRANC SMOLEJ

Rojen 18. 7. 1940 na Jesenicah, član Jesenic, do prvenstva je za reprezentanco zbral približno 50 nastopov, po izobrazbi metalurški tehnik. Prvič je hokej zaigral na zaledenelih mlakah, to so bili časi, ko so si sami izdelovali palice in sanjali, kdaj bodo zaigrali na pravem drsališču, ki je bilo oddaljeno le nekaj 100 metrov od njegovega stanovanja. Potem je prišel tudi ta čas. Začel je skupaj s Tišlerjem in Felcem. Skupaj so igrali že 10 let in se zato tudi na ledeni ploskvi zelo dobro ujeli. Preden je postal napadalec, je igral tudi v obrambnih vrstah. Ko so Jesenice osvojile drugi naslov državnih prvakov, je v obrambi igral skupaj s Kristanom. Menil je, da je za igro v obrambi potrebna še večja uigranost kot v napadu. Igrati v napadu je sicer naporneje, ampak manj odgovorno. Par branilcev mora skupaj igrati vsaj pet let, da postane uigran. Veljal je za mirnega človeka. Na Šalati ga je motila slaba kakovost ledene ploskve. Bila je mehka, počasna in težka. Poleg tega pa mu ni odgovarjalo podnebje v Zagrebu. Nadmorska višina Jesenic je

800 metrov, zrak je tam oster in hladen. V Zagrebu je bilo precej toplo in vlažno, hitro si lahko staknil prehlad. Prebolel je tudi gripo. Zato na zadnjih pripravljalnih tekmah ni bil tisti pravi. Upal je, da bo do svetovnega prvenstva ujel pravo formo. Rad je imel kombinatorno igro, imel je dober pregled nad igro, priznal je, da je včasih premalo borben. Po njegovem mnenju se reprezentanca na prvenstvu lahko uvrsti na katerokoli mesto, od prvega do zadnjega. Sovjetska zveza pa bo brez težav osvojila še četrti zaporedni naslov prvakov (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

ALBIN FELC

Rojen 14. 5. 1941 na Jesenicah, član hokejskega kluba Jesenice. Do prvenstva je zbral 59 nastopov za reprezentanco. Po poklicu klepar. Modre oči, temnolas, nižje rasti in nežen pogled so njegove zunanje karakteristike. Ljubitelji hokeja so ga klicali »Šekularac na ledu« (po znanem nogometnem igralcu Dragoslavu Šekularcu). Bil je izredno tehnično podkovan igralec in posledično ljubljenec občinstva, ki se je vedno postavilo na noge, ko je dobil v svojo posest plošček. Hokej je začel igrati leta 1956. Blizu mu je bilo tudi alpsko smučanje, a ni imel denarja za nakup smuči. Mladino je hokej na Jesenicah zasvojil. Pozabljali so na šolo in sanjali o dnevu, ko bodo oblekli dres, imeli celotno opremo in igrali hokej. Na začetku svoje kariere ni verjel, da bo nekoč postal reprezentant. A igra mu je ležala, hokej mu je bil blizu in ni mu bilo težko preigrati kateregakoli nasprotnika na igrišču. Ko je leta 1959 videl na delu hokejiste Sovjetske zveze v Pragi, je hotel kar končati svojo kariero. Tako očitna je bila razlika med njimi in našim hokejem. Seveda ni končal športne poti, hokej je postal del njegovega življenja. Preigravanje in tehnična dovršenost sta bili njegovi odliki. Pomanjkljivost pa premalo moči. Pred prvenstvom je dejal, da vsak poraz ne bo tragičen. Pomenil bo le to, da je bil nasprotnik boljši. Tudi po njegovem mnenju je imela Sovjetska zveza največ možnosti za osvojitve naslova (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

BORIS RENAUD

Rojen 2. 1. 1946 v Varaždinu, član Medveščaka. Za reprezentanco je odigral približno 40 tekem. Bil je študent visoke šole za telesno kulturo. Njegov oče Rudi je bil znan hokejist. Po popularnosti ga nikoli ni ujel. Edina možnost, da bi ga ujel, je bilo število odigranih tekem za reprezentanco. Čeprav v to ni verjel zaradi svoje neresnosti pri športu. Rekli so mu – isti oče! Ravno on ga je pri štirih letih postavil na drsalke in za hokejsko kariero se je moral zahvaliti ravno njemu. Pri sedmih letih je držal v rokah palico, pri 14 igral za OHK Beograd. Članski reprezentanci se je pridružil leta 1963, torej eno leto pred olimpijskimi igrami v Innsbrucku. Želja je bila, da bi igral s Tišlerjem in Romanom Smolejem. Z njima je bilo igrati preprosto, ker sta bila nesebična igralca. V napadu je igral z Bogom Janom in Mlakarjem. Zdelo se mu je, da ima ta napad na voljo premalo minutaže, zato je igral v klubu bolje kot v reprezentanci. Bil je nesebičen igralec, čeprav je rad preigraval. Manjkala mu je borbenost. Napovedal je uvrstitev med tretjim in petim mestom. Sovjeti so bili favoriti, kajti oni so igrali pravi hokej (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

BOGO JAN

Rojen 20. 2. 1944 na Jesenicah, član hokejskega kluba Jesenice, do prvenstva je zbral 53 nastopov za reprezentanco. Po poklicu je bil vodovodar. Hokej na ledu je začel igrati pri desetih letih. Stanoval je v neposredni bližini igrišča. Ko so starejši igrali, jih je opazoval za hokejsko ogrado. Imel je veliko željo zadržati in se pognati za ploščkom. Njegov starejši brat Ivo si je že izbral mesto v mladem moštvu in sam je komaj čakal, da se mu pridruži. Kar mu je kmalu na veliko veselje tudi uspelo. Ker je bil manjše postave, mu je trener našel mesto v napadu, za obrambo je bil na pogled prešibek. Bil je borben. Tudi v gneči se je dobro znašel, si znal priboriti plošček in ga tudi spraviti v mrežo. Hitro je postal reprezentant. V napadu si je želel igrati s Tišlerjem in Francom Smolejem. Všeč sta mu bila, ker nista zadrževala ploščice. Kot svojo kvaliteto je izpostavil borbenost, kot pomanjkljivost pa na trenutke preveliko željo po preigravanju. Jugoslovansko reprezentanco je videl na četrtem ali petem mestu. Sovjetska zveza bo osvojila prvo mesto (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

JANEZ MLAKAR

Rojen 31. 5. 1944 na Jesenicah, član Kranjske Gore, do prvenstva je zbral 13 nastopov za reprezentanco, po poklicu je bil vodovodni inštalater. Svetlolasec svetlomodrih oči. Preden je odgovoril na vprašanje, je vedno dobro premislil in šele nato odprl usta. Bil je med reprezentančnimi kandidati za nastop na olimpijskih igrah v Innsbrucku, ni pa si izbral mesta v izbrani vrsti. Po olimpijskih igrah si je izbral stalno mesto v državni reprezentanci. Bil je zelo kritičen do svoje igre in poudarjal, da lahko še bolj napreduje. Igral je v drugem napadu skupaj z Renaudom in Bogom Janom, čeprav si je bolj želel igrati s Klinarjem in Valentarjem. Slednja dva sta bila že malce v hokejskih letih, ampak še vedno mojstra te igre. Rodil se je na ledu, drsališče je bilo od njegovega doma oddaljeno 50 metrov in ta bližina je bila tista, ki je pri izbiri športa tehtnico nagnila na stran hokeja na ledu. Nikdar mu ni bilo žal te odločitve. Pri še ne 22. letih je vedel, da njegov čas še prihaja. Svetovno prvenstvo bo zanj kot nekakšen izpit, ki bo pokazal, kakšna je njegova perspektiva. Natančne in hitre podaje so bile njegova značilnost. Hočeš nočeš je moral biti podajalec, ker sta tako Bogo Jan kot Renaud izredno rada preigravala, pomanjkljivost je bila občasna neborbenost, vsaj tako so trdili hokejski strokovnjaki. Sam je dejal, da se motijo in da so njegovo šibko točko našli na podlagi tega, da ne zadržuje predolgo ploščka in ne preigrava. Reprezentanca, ki je v tistem obdobju napredovala po kakovosti, naj bi zasedla tretje ali četrto mesto, svetovni prvaki naj bi postali Kanadčani (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

RUDI HITI

Rojen 4. 11. 1946 na Jesenicah, član Jesenic, do prvenstva je zbral 27 nastopov za reprezentanco, bil je dijak Srednje tehnične šole, metalurški oddelek. Črnolas, čeden mladenič otroškega obraza je bil odličen drsalec, ki je tudi zelo dobro preigraval. Svoje kvalitete je podrejal kolektivni igri, kar je še zviševalo njegovo vrednost. Inteligentnemu dečku so mnogi strokovnjaki napovedovali blestečo kariero, celo bolj blestečo kot Albinu Felcu. Na Jesenicah je v mlajših selekcijah začel igrati hokej leta 1959. Takrat z mnogimi reprezentančnimi soigralci (Jug, R. Smolej, Beravs). Zanimivo, da niti eden izmed njih ni bil med najboljšimi v mladih selekcijah. Vsi so občudovali Koširja, ki je bil tehnično izredno podkovan.

Ampak čas je tekel in bil na strani teh fantov, ne pa na strani Koširja. On kljub svoji tehnični podkovanosti, nekoliko plašen in počasen, ni napredoval tako kot ostali, ki so spoznali, da je hokej predvsem šport za moške. Nekoč si je želel postati smučarski skakalec, srečen je bil da se je odločil za hokej na ledu. Hokej mu je omogočil, da je potoval po Evropi, spoznal veliko novih prijateljev. Biti vrhunski športnik je enkratni občutek. Novinarji so se čudili, da se je Rudi ukvarjal s smučarskimi skoki. To zanj ni bila nikakršna umetnost, treba je bilo imeti le srce in se spustiti po zaletišču. Kadar mu je kdo posodil skakalne smučke, se je spustil po 25 metrski skakalnici, tiste višje so bile zanj previsoke in prenevarne. Po mnenju Hitija je bil takrat najboljši jugoslovanski reprezentant Albin Felc, najraje pa je igral z Beravsom in Romanom Smolejem. Najbolj so mu bili pri srcu borbeni hokejisti, priprave na svetovno prvenstvo so bile odlične. Po njegovem mnenju je bila njegova najboljša odlika borbenost. Kot pomanjkljivost pa je presenetljivo navedel počasnost. Vsi so bili takrat glede na mojstre svetovnega hokeja prepočasni. In ravno zaradi počasnosti ni verjel v boljšo uvrstitev od petega mesta (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

SLAVKO BERAVS

Rojen 19. 6. 1946 na Jesenicah, član hokejskega kluba Jesenice, za reprezentanco je do prvenstva zbral 30 nastopov, dijak tretjega letnika Metalurške šole. Ker je bil hokej na ledu najpopularnejši šport na Jesenicah, so ga že od mladih nog igrali povsod, kjer se je ponudila priložnost, na dvoriščih in tam, kjer je bila zamrznjena voda. Začel je v hokejski šoli. Najprej so ga potisnili v obrambne vrste, ampak rad je igral v napadu in se ni pustil prestaviti v obrambne vrste. Prepričan, da je osnova hokeja na ledu doseči gol in glede na svoje razmišljanje, se je jasno videl med tistimi, ki najpogosteje dosežejo gol – med napadalci. Najraje je igral z Rudijem Hitijem in Romanom Smolejem. Skupaj so igrali že kar nekaj časa, zato so bili zelo uigrani in niti enkrat se niso sporekli. Igrali so po principu »vsi za enega, eden za vse«. V tej napadalni igri je bil najmanj opazen in ko je dosegel gol, so se gledalci velikokrat spraševali, kako se je ravno on znašel v najboljšem položaju za doseg zadetka. Bil je borben igralec in vedno je dajal vse od sebe. Zaradi mladosti je imel na pomembnih tekmah tremo, zato je bil njegov učinek na teh tekmah nekoliko manjši kot sicer. Jugoslaviji je napovedal uvrstitev od tretjega

do petega mesta, naslov svetovnih prvakov je pripisal Sovjetski zvezi, igralci te reprezentance so bili zanj mojstri ukrivljenih palic (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

ROMAN SMOLEJ

Rojen 6. 9. 1946 na Jesenicah, član hokejskega kluba Jesenic, do prvenstva odigral 28. reprezentančnih tekem, v letu 1966 je bil študent prvega letnika geografije. Tih, ozkih lic, s skuštranimi lasmi, zelo nevpadljiv, lahko bi se reklo, tudi zelo zadržan. Brat je bil njegov vzornik. Franc je bil že izkušen igralec, ko se je on šele privajal na to, da postane hokejist. Na Jesenicah je bil na bratovo ime vpisan v hokejsko šolo, v kateri je hitro napredoval. Po koncu šolanja je bil poslan v moštvo Kranjske Gore, ki je bilo drugo moštvo desetkratnih državnih prvakov Jugoslavije. V prvo moštvo se je vrnil leta 1965, ko je bil že izdelan igralec, saj so udarni igralci prvega moštva (Tišler, Felc in brat Franc) odšli na služenje vojaškega roka. Istočasno je postal član reprezentance, v kateri se ni počutil tujec, odkar sta z bratom zaigrala skupaj. Na ledu se je najbolj ujel s Hitijem in Beravsom. Skupaj so v otroštvu naredili tudi prve hokejske korake, skupaj igrali v Kranjski Gori, na Jesenicah in v reprezentanci. Pet let so igrali v isti peterki. Težko, pa vendar je kot svojo pozitivno lastnost izpostavil pregled nad igro, kot pomanjkljivost pa igranje ob ogradi. Napoved uvrstitve: četrto mesto. Svetovni prvak: Sovjetska zveza (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

ALBERT KERKOŠ

Rojen 10. 6. 1925 v Celju. Tehnični vodja reprezentance. Kot mednarodni sodnik je sodil na 468 tekmah. Po izobrazbi je bil gradbeni tehnik (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

RAŠID ŠEMSEDINOVIĆ

Rojen v Beogradu. Bil je član OHK Beograda. Imel je približno 30 nastopov za reprezentanco. Po poklicu je bil avtomehanic. Črnolas in vedno elegantno oblečen. Bil je drugi vratar reprezentance. Prvič se je resno spoprijel s to igro, ko so se skupaj s prijatelji vpisali v hokejski klub Avala. Ker ni imel svojih drsalk, je v obuvalih stal na голу. Ko so njegovo pripadnost in predanost opazili klubski možje, so mu kupili opremo. Leta 1960 je bil klub Avala razpuščen.

Njegov oče Rudi je vse igralce potegnil v OHK Beograd. Starejša generacija je za najboljšega vratarja v zgodovini razglasila Dušanoviča. A slednji Rašida ni tako navdušil kot Tone Gale, ki je po svoji kvaliteti izstopal od preostalih vratarjev v Jugoslaviji. Zase je menil, da je ambiciozen. Pomanjkljivost je bila njegova psihična labilnost. Napovedal je četrto mesto jugoslovanske reprezentance in še en naslov Sovjetske zveze (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

VACLAV BUBNIK

Selektor, rojen 1. 1. 1926 v Pragi. Po poklicu je bil mehanski oblikovalec. Končal je tudi visoko šolo za telesno kulturo v Pragi. Specializiral se je za hokej na ledu. Nekdanji reprezentant češkoslovaške hokejske reprezentance od leta 1947 do 1957. Prejel je tudi državno odlikovanje za zasluge v športu. Jugoslovansko reprezentanco je prevzel v letu 1964. Istega leta je bil še hkrati trener hokejskega kluba Vitkovice. Bil je visok človek, modrih oči in redkih svetlih las.

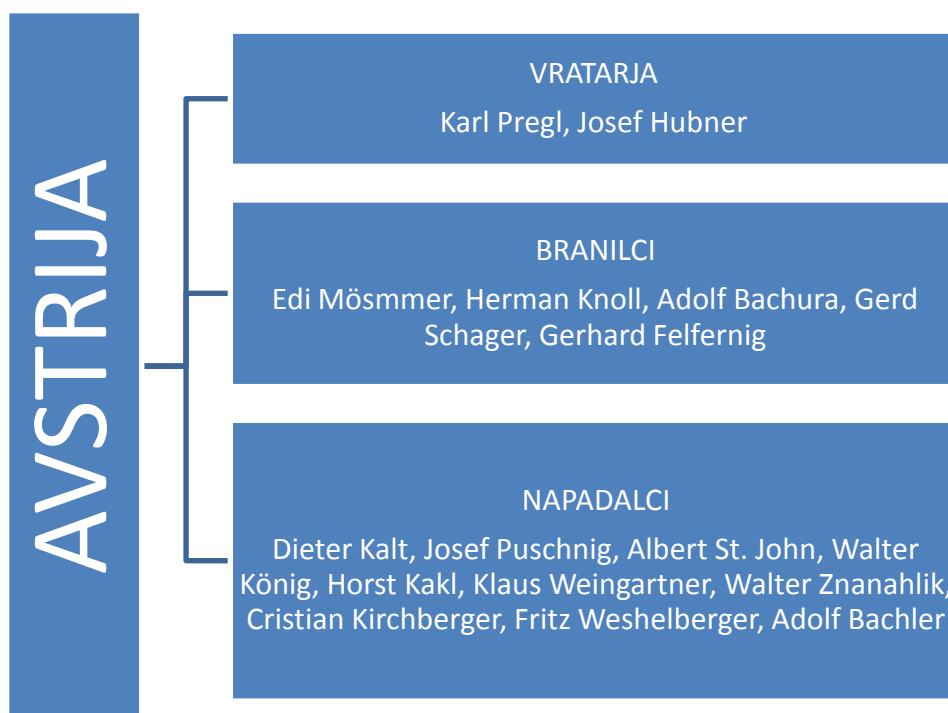
Oktobra meseca leta 1964 je podpisal pogodbo z Jugoslovansko hokejsko zvezo. V prvih šestih mesecih njegovega bivanja v Jugoslaviji, je z reprezentanti skupaj opravil le 43 ur treningov na ledu. Ni bilo ustreznih dvoran in ledenih ploskev. Takrat mu je bilo jasno, da se pri nas pred njegovim prihodom, s hokejisti ni delalo načrtno. Posnemanje dela hokejskih velesil ni bilo uspešno, ker za to v Jugoslaviji ni bilo pravih pogojev. Skupaj z njegovimi rojaki, ki so delovali v naših klubih (Kuna, Fričer in Pletisha) se je dogovoril o medsebojnem sodelovanju. Reprezentanco je leta 1965 odpeljal na 20 dnevno turnejo po Češkoslovaški, kjer je odigrala kar nekaj pripravljalnih tekem. Želel je, da fantje na lastni koži izkusijo, kako se zares igra hokej na ledu. Napredek v igri je bil viden glede na rezultate zadnjih let. Leta 1964 so bili Poljaki boljši z 20:0, Švicarji z 10:0. Pohvale za napredek v dveh

letih njegovega delovanja so opazili tudi v tujini. Verjel je, da bi lahko igralci še hitreje napredovali, če bi bila konkurenca v moštvu še močnejša in številčnejša. Nekateri posamezniki so se po njegovem mnenju počutili precej domače v reprezentanci. Ker so imeli zagotovljeno mesto v reprezentanci, ni bilo pravega vložka. Še posebej vratarji, ki so bili slabši del moštva. Glavni minus reprezentance je bilo pomanjkanje težkih tekem s kvalitetnimi nasprotniki. Hokejska igra zahteva prave moške od glave do pete. Napovedal je uvrstitev na sredino lestvice skupine B. V skupini A si je želel uspeha svojih rojakov, a je realno pričakoval zmago Sovjetske zveze (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

Inženir JOVAN TOMIČ

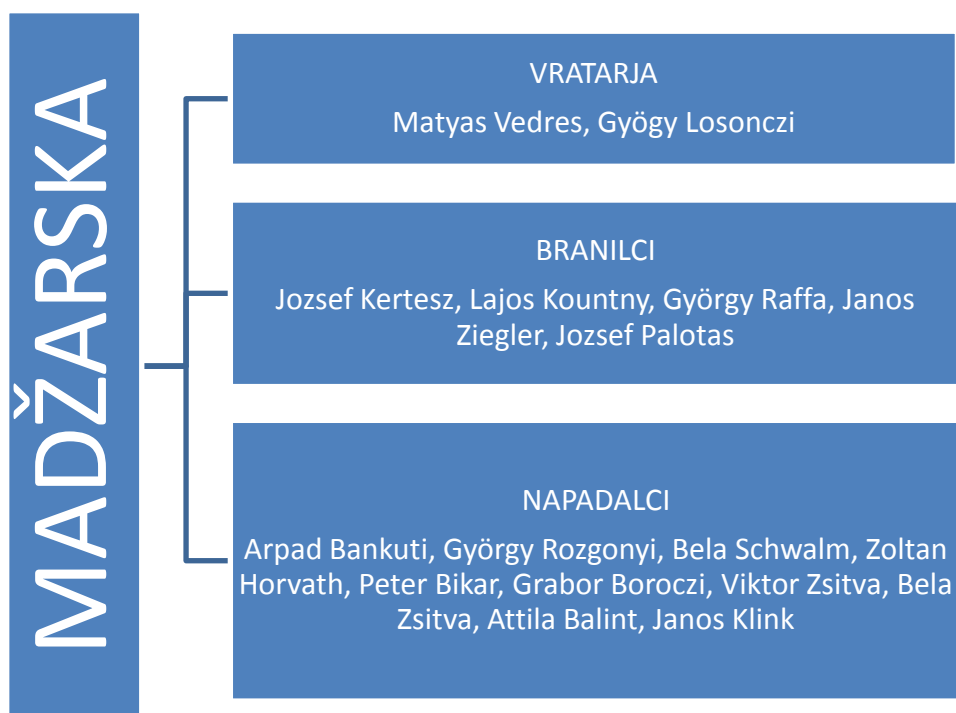

Pomočnik selektorja, rojen 28.10.1913 v Yukonu (ZDA). Od leta 1925 je živel v Jugoslaviji. Bil je zvezni kapetan naše reprezentance. V hokejsko aktivnih letih je bil igralec in kasneje trener zagrebške Mladosti. V letih od 1939 do 1957 je bil jugoslovanski hokejski reprezentant. Kot športni multitalent je bil tudi član košarkarske, vaterpolske, odbojkarske, atletske in gimnastične reprezentance. Opravljenih je imel 12 trenerskih in sodniških izpitov. Bil je prvi mednarodni sodnik. Po izobrazbi je bil gozdarski inženir, zaposlen kot profesor na gozdarsko tehnični fakulteti v Zagrebu (Gledat čete jih na Šalati, 1966).

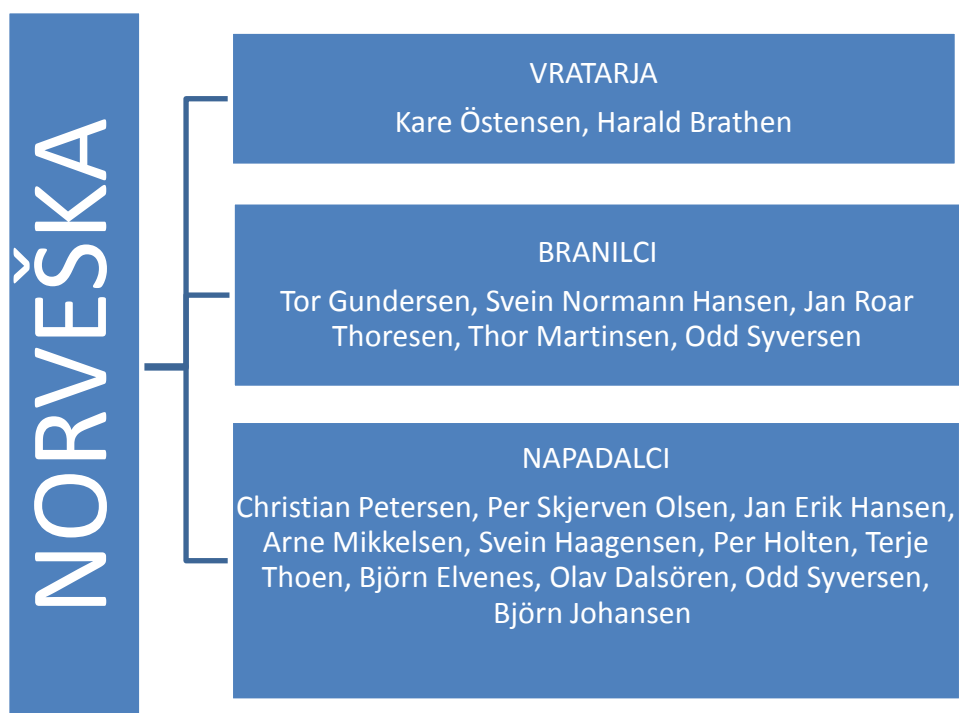
Slika 17: Predstavitev reprezentance Avstrije (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Avstrija je kot reprezentanca veljala precej manj kot njeni najboljši klubi, predvsem je to veljalo za KAC iz Celovca. Vse to zaradi precejšnjega uvoza kanadskih igralcev, ki so dvignili raven avstrijskih klubov, vendar škodovali avstrijskemu hokeju kot celoti, predvsem kadar se predstavlja kot rdeče bela reprezentanca. Avstrija je največje uspehe doživljala pred drugo svetovno vojno, evropski prvak je bila 1931, imela pa je še kar nekaj medalj preostale žlahtnosti. Na svetovnih prvenstvih je bila dvakrat tretja (1931 in 1947), v zadnjih letih pa nikoli boljša kot deseta. Avstrija je bila leta 1927 (Dunaj) in 1964 (Innsbruck) gostiteljica prvenstva. Igralci, ki predstavljajo avstrijske barve, prihajajo iz Celovca, Innsbrucka, Wiener EGV, Kitzbühela in ATSE Gradca. Želje so bile zasedi sredino lestvice skupine B. V štirih medsebojnih tekmah na prvenstvih poprej je Jugoslavija zmagala trikrat, enkrat pa bila poražena (Obledela slava, 1966).

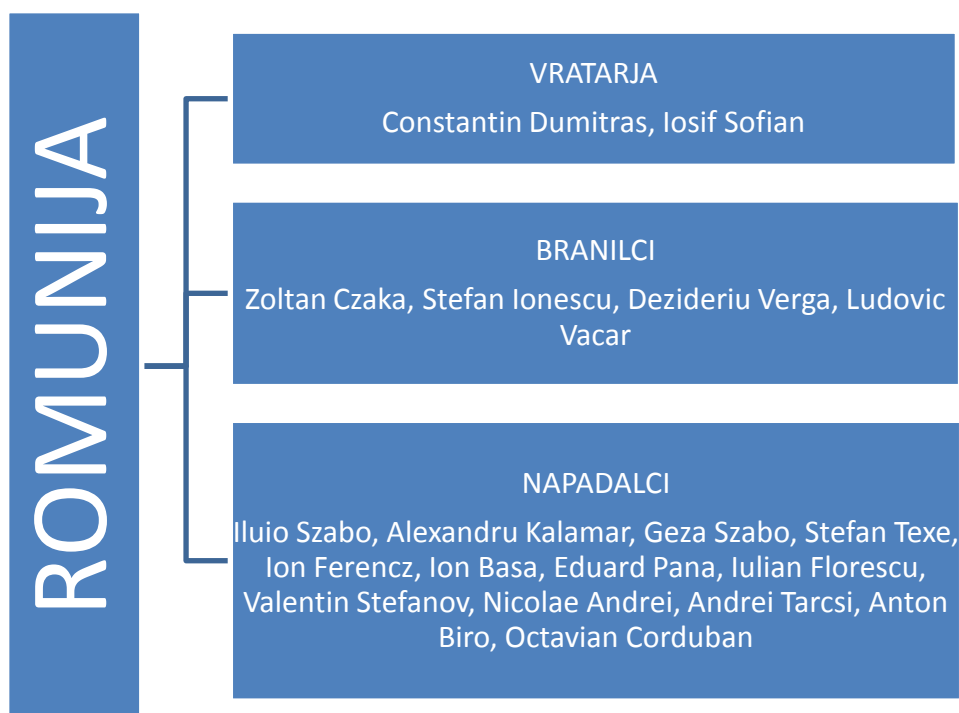
Slika 18: Predstavitev reprezentance Madžarske (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Pred drugo svetovno vojno si je Madžarska priigrala dve šesti mesti (leta 1934 in 1937), na evropskem prvenstvu leta 1934 pa si je s ČSSR delila bronasto medaljo. Po drugi svetovni vojni se udeleževala prvenstev vse do leta 1963. Na zadnjih treh prvenstvih so zasedli 17., 16. in 12. mesto. Dvakrat so bili za Jugoslavijo, na Finskem, boljši so bili s 3 : 0, pa pred njo. Leto prej zmaga za Jugoslavijo s 4 : 2. Madžarska reprezentanca je bila ena izmed naših neposrednih tekmecev za čim boljšo uvrstitev Zagrebu (Zmeraj nevarni, 1966).

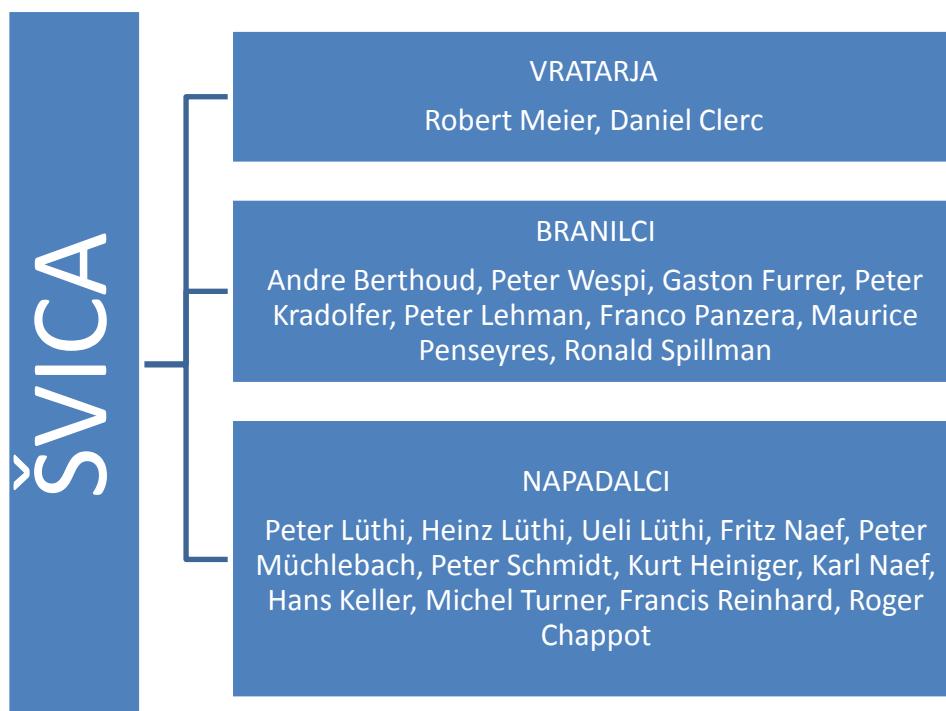
Slika 19: Predstavitev reprezentance Norveške (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Norvežani so v Tampereju izpadli iz elitne družčine. Po drugi svetovni vojni so bili Norvežani stalni obiskovalci svetovnih prvenstev, značilne pa so bile njihove selitve iz skupine A v B in obratno. Med elito so igrali petkrat in najboljša uvrstitev je bilo peto mesto na prvenstvu leta 1951 v Parizu, kar jim je hkrati prineslo eno od dveh bronastih medalj evropskega prvenstva (drugo so osvojili leta 1962). Prvenstvo so organizirali leta 1952 in 1958. Na štirinajstih prvenstvih so odigrali 88 tekem, 28-krat zmagali in enkrat igrali neodločeno. Z Jugoslavijo je Norveška igrala dvakrat na B turnirjih svetovnih prvenstev. Tako leta 1963 kot leto kasneje so bili Skandinavci boljši s 7 : 3 oziroma z 8 : 4. Norvežani so se v Zagreb podali z resnim namenom, da se vrnejo med najboljše reprezentance sveta. Pred prvenstvom so premagali Poljake s 5 : 4 in z 2 : 1, v dveh tekmah z NDR pa zmagali s 5:4 na prvi in izgubili drugo s 7 : 3 (To pot B – drugič A, 1966).

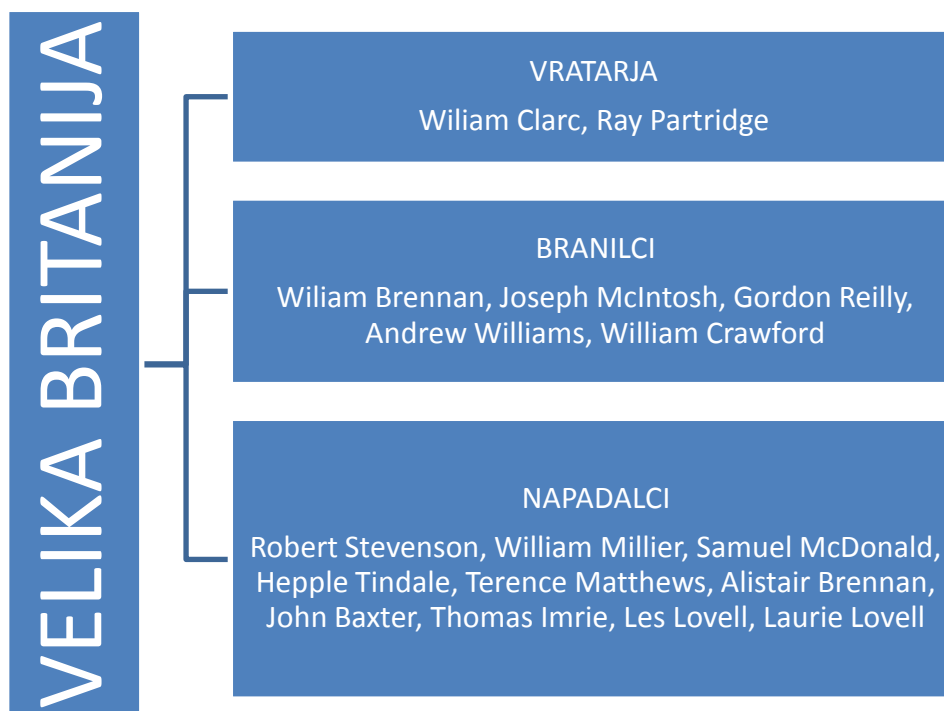
Slika 20: Predstavitev reprezentance Romunije (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Romunija je sodila med države z bogato hokejsko tradicijo. Že leta 1931 je prvič nastopila na svetovnem prvenstvu, pred drugo svetovno vojno sodelovala še na petih prvenstvih, leta 1947 in po sedmem mestu v Pragi pa je zginila s hokejskega zemljevida. 1961 so vse začeli znova, iz tretje jakostne skupine. Na svetovnem prvenstvu v Tampereju Romunov ni bilo. Zato so morali pred prvenstvom v Ljubljani odigrati kvalifikacijski turnir z Italijo in Francijo, ki sta prav tako manjkali na prvenstvu na Finskem. Za eno prosto mesto v skupini B so premagali oba tekmeča. Romuni so trikrat igrali z jugoslovansko reprezentanco. Leta 1961 in 1963 so bili Romuni boljši s 7 : 4 in z 12 : 1, leta 1964 je bilo v Innsbrucku izenačeno 5 : 5. Romuni so si pred prvenstvom v Zagrebu zadali cilj prvo mesto in zagotoviti si nastop med najboljšimi leta 1967, ko je svetovno prvenstvo gostila Avstrija (Cilj – skupina A, 1966).

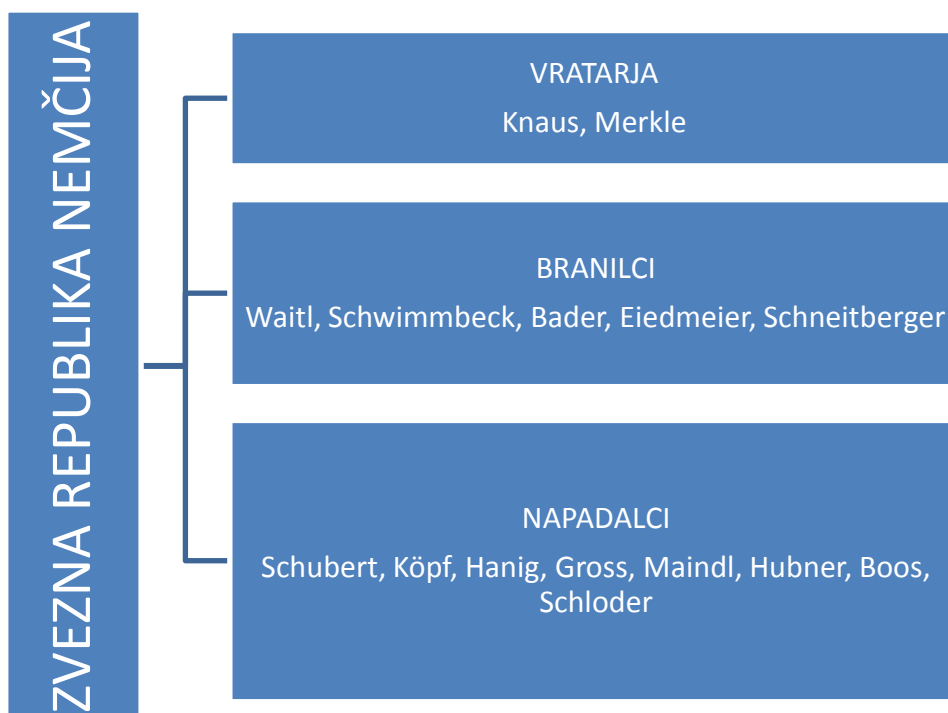
Slika 21: Predstavitev reprezentance Švice (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Če bi merili in tehtali vrednost kakšne reprezentance po številu osvojenih medalj, bi veljala Švica za eno izmed najboljših. Imela je srebrno medaljo (1935) in osem bronastih s svetovnih prvenstev, na evropskem prvenstvu štiri zlate (1926, 1935, 1939 in 1950), zraven pa dodajmo še šest srebrnih in osem bronastih medalj. Švica je nastopila na 35 prvenstvih in takrat rekordnih sedemkrat gostila svetovno prvenstvo. Od leta 1953 pa so živetarili v B skupini svetovnega hokeja, še najboljša uvrstitev je bilo sedmo mesto leta 1962 v Colorado Springsu, kjer pa so manjkale vse socialistične države. Jugoslovani so se s Švico prvič pomerili leta 1939, s kar 23 : 0 so bili boljši Švicarji, 24 let kasneje z 8 : 1, v Tampereju pa je bilo izenačeno 3 : 3. Švica je posvečala bolj malo časa in energije reprezentančnim nastopom in se, zanimivo, v celoti odrekala skupnim pripravam, kar je vsaj za reprezentance skupine A in B, bil, če ne edini, pa vsaj eden izmed redkih primerov. Glavni trener je bil nekdanji kanadski profesionalc Tony Girard (Vse manj upov, 1966).

Slika 22: Predstavitev reprezentance Velike Britanije (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

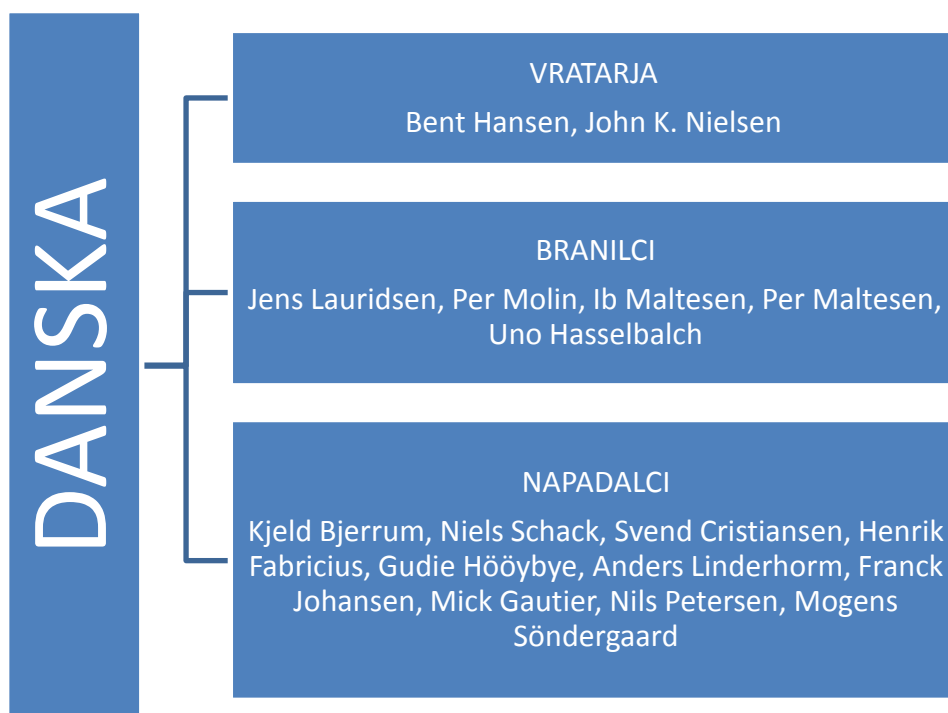
Velika Britanija je bila še en primer zanimivih preobratov v hokejski zgodovini. Ta država je bila med ustanoviteljicami LIGH, udeležila se je že prvega evropskega prvenstva leta 1910. Vrhunec je reprezentanca dosegla na olimpijskih igrah leta 1936, ko je z nekaj kanadskimi hokejisti, ki so jih pravočasno naturalizirali, osvojila zlato medaljo iger in svetovnega prvenstva. Srebrni medalji so osvojili v letih 1937 in 1938 in bronasti leta 1924 in 1935. Štirikrat so osvojili naslov evropskih prvakov. Po drugi svetovni vojni so od 17 svetovnih prvenstev nastopili zgolj na osmih, bili četrti v Londonu leta 1950, potem pa je zanimanje in kvaliteta hokeja začela padati. Želje britanskih hokejistov so bile osvojiti katerokoli mesto, samo ne zadnjega (Samo ne zadnji, 1966).

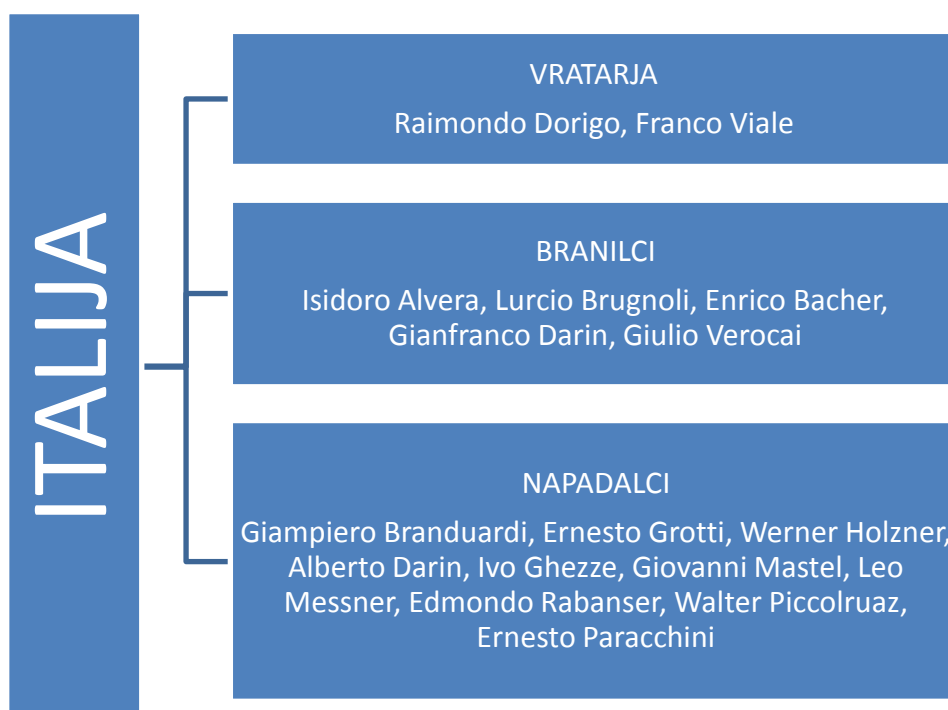
Slika 23: Predstavitev reprezentance Zvezne Republike Nemčije (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Čeprav so si sami pripisovali tudi športne dosežke in naslove pred drugo svetovno vojno, so kot zahodni del nekdanje skupne države nastopili na olimpijskih igrah prvič leta 1952 v Oslu. Najboljša uvrstitev na svetovnih prvenstvih, katerih so se udeleževali redno, je bilo drugo mesto leta 1953 v Švici, dve leti kasneje so gostili prvenstvo v Krefeldu, Dortmundu, Düsseldorfu in Kölnu. V Tampereju so se prvič pomerili z Jugoslavijo in zmagali s 8 : 2. Razmeroma slaba reprezentanca je bila neustrezen odraz dovolj širokega hokejskega zaledja z vrsto umetnih drsališč in desetimi precej močnimi klubi. V sezoni 1964/1965 je prvak Füssen prišel celo do finala prvega tekmovanja za pokal evropskih prvakov. Glavni trener, sicer Kanadčan, Ed Reigle pa je pogrešal nekaj odličnih domačih reprezentantov. V prijateljski tekmi so premagali Švico s 4 : 0 in Italijo s 4 : 3. Za cilj so si zadali vrnitev v skupino A, a so mnogi hokejski strokovnjaki menili, da nimajo kvalitete za vrnitev med najboljše reprezentance sveta (Moštvo brez asov, 1966).

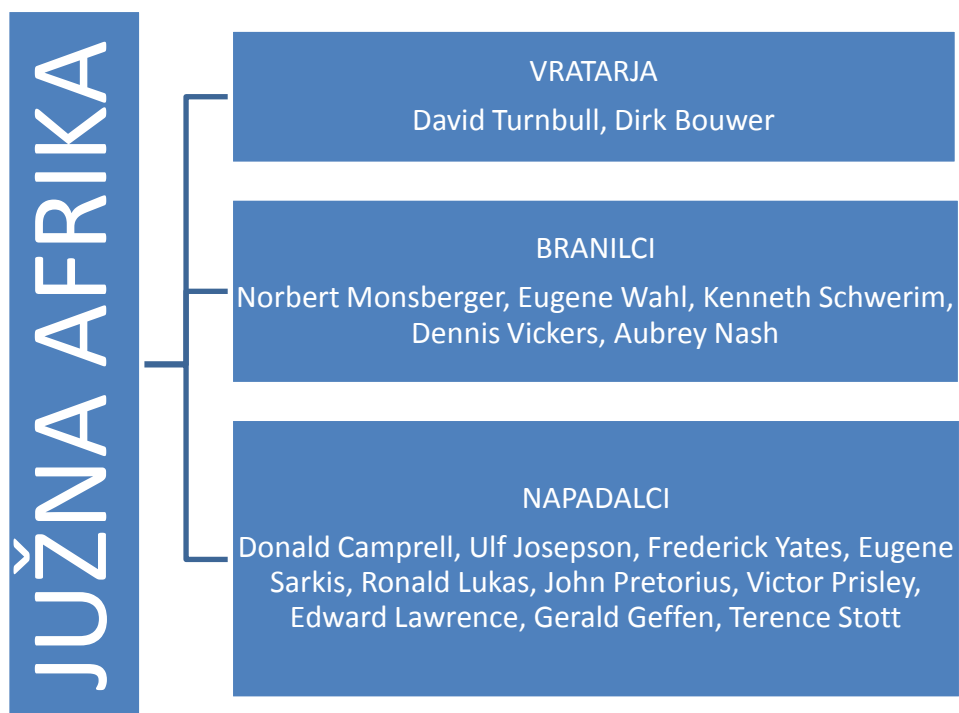
4. 4. 3 SKUPINA C

Slika 24: Predstavitev reprezentance Danske (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Slika 25: Predstavitev reprezentance Italije (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Slika 26: Predstavitev reprezentance Južne Afrike (Iz službenog biltena svjetskog prvenstva, 1966)

Slika 27: Predstavitev reprezentance Jugoslavija B (Dragojevič, 1966)

4.5 DNEVI PRED PRVENSTVOM; OD LJUBLJANE DO JESENIC IN ZAGREBA

Medtem, ko so bile reprezentance v polnih pripravah na prvenstvo, je neprijetna novica prišla iz Francije. Francozi so nastopanje na prvenstvu skupine C odpovedali zaradi slabih rezultatov v pripravah. Zasilna rešitev je bila vpoklic Jugoslovanske B reprezentance, ki je vskočila namesto Francozov. A reprezentanca je v Zagrebu opravila s prvim delom priprav. Po odpovedi Dukle iz Jihlave je kot tekmelec v pripravah dve prijateljski tekmi potrdilo češko prvoligaško moštvo Gotwaldov. Selektor Vaclav Bubnik se je jezil nad preostalima dvema tekmama, ki sta bili tudi na sporedu proti ZDA in Kanadi. Želel si je boljših osnovnih priprav. Na Šalati je bilo dobro poskrbljeno za reprezentanco. Motile so ga osnovne hokejske stvari. Slaba ledena ploskev, slaba osvetlitev igrišča in zelo majhne in skromne garderobe. A po besedah inženirja Tomiča je bilo vse skupaj zgolj posledica nervoze, ki se je naselila v domačo reprezentanco. Jugoslovanska reprezentanca je v dveh tekmah premagala B reprezentanco Zvezne republike Nemčije, prvič s 6 : 1 in 7 : 1. Na drugi tekmi so bili strelci: Viktor Tišler in Albin Felc (dosegla 2 gola), po enega pa Mlakar, Ravnik in Renaud.

Znan je bil tudi že scenarij slovesne otvoritve. Pred tekmo prvega kroga med Kanado in ZDA se bo spektakularen začetek začel s posebno komponirano himno mednarodne hokejske federacije, ki jo je za to priložnost preuredil skladatelj Bojan Adamič. Svojo vlogo bodo imeli tudi zastavonoše vseh enaindvajsetih reprezentanc, ki bodo nastopile na prvenstvu. Govora bosta imela predsednik organizacijskega komiteja Leopold Krese in predsednik mednarodne federacije Ahearneu. Z zvoki fanfar in dvigom jugoslovanske zastave, pa se uradni del tudi konča. Nad drsalci je bedel trener umetnostnih drsalcev Jože Resman, priprave na otvoritveno slovesnost je budno nadziral tudi filmski režiser Dušan Povh, ki se je izkazal že na otvoritvi svetovnega prvenstva v namiznem tenisu (Sportske novice, 21. 2. 1966).

Glede na to, da je do prvenstva ostalo le še slabih 14 dni, so se po Evropi igrale številne prijateljske tekme. Številne zveze so začele v Ljubljano pošiljati spisek igralcev, ki bodo nastopili na prvenstvu, organizatorji pa so prvenstvo predstavljali izven meja takratne skupne države:

»Danes bo na programu v Milanu tiskovna konferenca, na kateri bo predsednik Leopold Krese italijanske novinarje seznanil z novostmi v zvezi s svetovnim hokejskim prvenstvom. Tajnik Organizacijskega komiteja in član direktorija Mednarodne hokejske federacije inženir Marjan Luxa bo imel tiskovno konferenco jutri, v petek, na Dunaju, kjer se bo pogovarjal z avstrijskimi novinarji, ter dopisniki tujih časopisov.« (Tiskovne konference na tujem, 1966).

Z zaključnimi deli so hiteli organizatorji na Jesenicah, kjer je stadion dobival novo podobo in obliko. Na Jeseniškem stadionu pod Mežakljo so prvič preverili nosilnost severne tribune s posebnimi merilnimi napravami. V preizkušnji je sodelovalo približno 300 prebivalcev Jesenic, ki so imeli nalogo, da obremenijo posamezne dele tribune in tako pomagajo prirediteljem.

Na jeseniškem igrišču so postavili nove luči, ki so bile prvič preizkušene na pokalni tekmi Kranjska Gora : Partizan. Namesto dosedanjih 32 žarometov so jih postavili kar 80. Že samo število pove, da je bila razsvetljava veliko boljša kot prej (Novi žarometi, 1966).

Po poročanju Ljubljanskega Dnevnika so bili dnevi pred začetkom prvenstva pestri in stresni na vseh treh prizoriščih. V dvorani Tivoli je bilo 25. februarja 1966 vse nared za večerno generalko, na kateri se je domača hokejska reprezentanca pomerila z znanim češkim moštvom. Prireditelji so imeli kar nekaj začrtanih preizkusov:

»Na drevišnji generalki za svetovno prvenstvo v hokeju na ledu v hali Tivoli bodo preizkusili vse tehnične službe, od sodnikov in časomerilcev do rediteljev v dvorani in pri vseh ... Preizkusili bodo tudi semaforje, ure, ugotovili natančen čas, ki ga porabijo za pripravo ledu med odmori.« (Kot natančen stroj, 1966).

Po besedah Luce Žitnika (Kot natančen stroj, 1966), ki je bil vodja tehnične službe so bili glavni poudarki: »... omejiti odmore na 10 minut, kakor je določeno s pravili. Stroj za pripravo ledu opravi svoje delo najhitreje v osmih minutah. Pred tekmami bomo klicali reprezentance na led že 15 minut pred začetkom, v odmorih pa dve ali tri minute pred nadaljevanjem. V vsaki slačilnici imamo nameščene zvočnike in bomo prek njih vsako reprezentanco povabili k nastopu v materinščini.«

Tehnične službe so mislile tudi za morebitne okvare. Tako so pri zapisnikarski mizi merili čas s posebno aparaturo, hkrati pa tudi z ročnimi kronometri. V primeru okvare na električni napeljavi so lahko vključili drugo, stalno semaforško napravo v dvorani. Če bi odpovedala še ta, so imeli za vsak primer pripravljene tudi ročne ure.

Razširile so se tudi govorice, da na Jesenicah in v Zagrebu ne bo moč odigrati tekem prvenstva in da bo celotni spored odigran v Ljubljani. Po besedah članov organizacijskega odbora bi bile hladilne naprave v Zagrebu pripravljene za svetovno prvenstvo. Zmanjšati je bilo treba debelino ledene ploskve in omogočiti boljše hlajenje. Prav tako pa je bilo treba zmanjšati kote pri ogradi, ki so bili preostri (Korekture v Zagrebu, 1966).

Kasneje se je stanje ledene ploskve v Zagrebu izboljšalo: »Kljub temperaturi 20 stopinj je led na Šalati, kjer bo tekmovanje skupine B, zelo dober. Rolba – avtomatski stroj za glajenje ledu, brusi led, katerega debelina sedaj znaša 5 centimetrov.« (Dober led na Šalati, 1966).

Generalki proti češkoslovaškemu moštvu Gotwaldov sta bili rezultatsko neuspešni. Na prvi tekmi so gostje pred 5000 gledalci zmagali s 3 : 2. Za Jugoslavijo sta gole dosegla Ivo Jan in Tišler.

»Osnovna pripomba k igri naše reprezentance je netočno streljanje. Jugoslovani streljajo prehitro in nepremišljeno, zato je tudi toliko udarcev mimo. Videli smo primer, ko so gostje precej več kombinirali in redkeje streljali. Toda natančneje in nevarneje. Naši igralci pa so streljali, zlasti branilci, tudi takrat, kadar so imeli povsem pokrit gol in je zadetek bolj naključje.« (Jugoslavija : Gotwaldov 2 : 3, 1966).

Na stadionu pod Mežakljo je obilno deževje oviralo nemoteno pripravo ledene ploskve. Ko so zagnali oba kompresorja, je ledena ploskev postala kvalitetnejša. Govorice o slabi ledeni ploskvi so bile hitro utišane: »Namreč ta dan dopoldne je bila temperatura zraka 19 stopinj nad ničlo, le na igrišču pod Mežakljo pa je bil led še vedno dober in trd, tako da so nekateri igralci Jesenic in Kranjske Gore brezskrbno trenirali. Mislim, da je to dovolj poučen dokaz, da kar se tiče ledu na Jesenicah, ni treba skrbeti. Tudi tribune so že pripravljene tako, da bodo sprejele približno 7000 gledalcev. Na južni tribuni so postavili tudi šest novinarskih kabin, v katerih bodo

telefoni in teleprinter za novinarje. Pod novo severno tribuno se hitro urejajo garderobe za igralce, ki bodo morale biti nared do začetka prvenstva ...» (Zadnja dela, 1966).

Vse reprezentance A skupine so organizatorji nastanili v dveh hotelih oziroma domovih. V Maksu Percu in Taboru. Tehnične službe so bile že v polni pripravljenosti. Med prijateljsko tekmo mladih moštev Olimpije in Slavije je voznik rolbe Jože German po prvi tretjini postavil rekordni čas čiščenja ledu. Ta je znašal 9 minut in 35 sekund. Kristalne pokale za najboljše reprezentance so izdelali v Rogaški Slatini. Uradna otvoritev bo trajala zgolj 12 minut, je bila zadnja odločitev organizacijske komiteja. Po vsaki tekmi se bo igrala himna reprezentance zmagovalke, ob tem se bo dvigala njihova zastava. Vsaka reprezentanca v Ljubljani je imela svojo garderobo v katero so montirali zvočnike, prek katerih jih bodo v materinem jeziku pozvali na ledeno ploskev, ob začetku tekme in pred začetkom vsake tretjine. Največ preglavic pa je obiskovalcem tekem povzročala prepoved kajenja v dvorani. Na morebitne prekrškarje so prežali gasilci (Sportske novosti, 26. 2. 1966).

Na drugi pripravljalni tekmi s češkim moštvom Gotwaldov pa so gostje zmagali še izdatneje, tokrat z 8 : 2, pred 2000 gledalci je oba gola dosegel Albin Bine Felc, optimizem pred prvenstvom pa vsekakor ni bil na najvišji ravni, kar so pokazali igralci in gledalci. Gledalci so prvič v hali Tivoli z žvižgi pospremili naše reprezentante v slačilnico. Če je bila to zadnja preizkušnja pred tekmo z Madžarsko 3. marca v Zagrebu, so bili žvižgi upravičeni (Jugoslavija : Gotwaldov, 2 : 8, 1966).

Nepričakovano je svojo udeležbo odpovedala še ena udeleženka svetovnega prvenstva skupine C na Jesenicah. Bolgarska zveza je sporočila, da izbrane vrste ne bo v Jugoslavijo. Odločitev je padla po odigranih pripravljalnih tekmah. Ker kandidati za nastop v reprezentanci niso pokazali zadovoljive forme in pripravljenosti, je sledila odpoved. Ob Franciji je Bolgarija druga reprezentanca, ki je odpovedala nastop na turnirju (Bugarska odkazala, 1966).

Zanimivo je bilo, da je v pripravah na svetovno prvenstvo prijateljsko tekmo odigrala tudi reprezentanca Slovenije, ki je bila sestavljena iz hokejistov Jesenic in je na Jesenicah pred 6. 500 gledalci s 7 : 1 izgubila z reprezentanco Kanade:

»Reprezentanca Slovenije, za katero so nastopili vsi hokejisti Jesenic (razen Tišlerja, ki je poškodovan), je dosegla viden uspeh, saj se je v prvem delu dobro upirala moštvu velike četverice. Res je sicer, da za Kanadčane niso igrali nekateri asi (Broderick, Bourbannais, Mc Leote in Huck). Prav gotovo pa niso pokazali vsega svojega znanja na tej tekmi, saj vse reprezentance v teh predtekmah precej taktizirajo. Prav zaradi taktiziranja so Kanadčani nekoliko razočarali rekordno število gledalcev ljubiteljev hokeja na Jesenicah. Domačini so bili zelo borbeni in iznajdljivi v obrambi. V prvem delu tekme naši niso bili veliko slabši od gostov, popustili so šele v zadnjem delu tekme. Na tekmi je bilo precej razburljivih trenutkov. Navdušenje je zajelo stadion pod Mežaklo, ko je Felc ukanil kanadskega vratarja.« (Slovenija : Kanada 1 : 7, 1966).

Moštvo Kranjske Gore je s 5 : 4 premagalo reprezentanco Anglije, ki je nastopila na svetovnem prvenstvu skupine B v Zagrebu. Strelci so bili: 2 gola Klinar, po enkrat pa so bili uspešni Brun, Pipan in Eržen (Kranjska Gora : Anglija 5 : 4, 1966).

»Po organizacijski oziroma tehnični plati pa nocojšnja prireditev ni pokazala, da bi bili na jeseniškem stadionu kaj prida pripravljeni na skorajšnji začetek svetovnega prvenstva. Ura ne dela, semaforja tudi ni, za novinarje sploh ni poskrbljeno, tako da smo šele z veliko zamudo uradno zvedeli zadetke.« (Kranjska gora : V. Britanija 5 : 4, 1966).

Dva dneva pred začetkom prvenstva je bila v Hali Tivoli in na ledeni ploskvi prava gneča: »Včerajšnji dan so reprezentance, ki so že v Ljubljani – Kanada, ZDA, NDR in Sovjetska zveza – izkoristile za trening. Danes dopoldne pa so napovedani prihodi še preostalih štirih reprezentanc, od katerih bodo Švedci, Poljaki in Finci prispeli z vlakom, Čehi pa z letalom na Brnik. Prvi so trenirali Kanadčani. To je bilo pravzaprav samo preizkušanje drsališča, saj je bilo le pet igralcev na ledu kakšnih deset minut, nato pa se je moštvo spravilo v avtobus in se odpravilo v hotel. Resno pa so trening vzeli Američani. Po kratkem ogrevanju so trenirali bliskovite podaje, podaje z odbito ploščico od ograde, končali pa so z dvobojem vratar-napadalec v solo prodor. Prvi se

je se je postavljaj po robu izvrstnim strelcem vratar Yurkovich, ki je moral v štiridesetih posredovanjih kar 30-krat pobrati ploščico iz svoje mreže. Zatem je varoval mrežo drugi vratar Blackburne, ki je od 40 strelv iz solo prodora ubranil kar 33! Res izredno, kar dokazuje, da imajo Američani kar dva odlična vratarja in ni rečeno, da bo naš rojak Thomas Yurkovic branil na vseh tekmah. Popoldne od 17. do 19. so trenirali reprezentanti Sovjetske zveze. V Ljubljano so prišli včeraj opoldne, po kratkem počitku so že bili v dvorani. Njihov trening je bil naporen, toda ves napor so igralci v izredni kondiciji prenašali z lahkoto. Po štirje so se postavili v kvadrat, sredi katerega sta bila dva hokejista, ki sta skušala prestrezati medsebojne podaje četverice. Kdor izmed štirih v kvadratu je ploščico zapravil, je moral zamenjati mesto s prestregovalcem. Močno se je trudil tudi vratar Konovalenko, ki je več kot uro prestrezal strel za strelom. Prav tako aktivno kot igralci je delal z njimi tudi eden najboljših sovjetskih trenerjev Anatolij Tarasov, ki navzlic letom še odlično obvlada vse umetnosti hokeja (Kot bi šlo zares, 1966).

»Za posebno razpoloženje so tod okrog danes predvsem tuji gostje – hokejske reprezentance in številni tuji novinarji z vseh koncev sveta. Notranji prostori prostrane dvorane so ta čas podobni že pravemu Babilonu. Na hodnikih, po katerih so razmeščene uradne sobe, si gostje ogledujejo vse mogoče, kar jih utegne zanimati, iščejo drug drugega, vsi pa se zatekajo kajpada najprej k funkcionarjem tiskovnega urada, kjer jim prijazna dekleta brez odvečnega govorjenja izročajo ves hokejski material, ki jim je namenjen.

Večina novinarjev, kolikor smo bežno navezali stike z njimi, enodušno daje priznanje notranji ureditvi dvorane, o kateri pravijo, da je lepša kakor ona v Tampereju. Marsikdo med njimi, ki je prvič v Ljubljani, je očitno presenečen nad marsičem, kar je videti že sedaj. Prav nič ne prikrivajo, da so si naše mesto in celotno okolje na bojišču pred odhodom zamišljali drugače, zato je njihovo presenečenje tem večje.

V vsej tej žuboreči množici skoraj ni več opaziti tihih, domačih športnih delavcev, ki zadnje dni sploh ne poznajo počitka. Neumorno urejujejo še posebne podrobnosti, iščejo še zmeraj morebitne pomanjkljivosti, pa čeprav je lahko videti, da so zaupane naloge za zdaj opravili dobro. Kljub temu pa se vsakogar izmed njih le prijemata rahla živčnost in skrb, da niso prezrli morda kakšnega detajla, ki bi utegnil biti komur koli v

spotiko. Poglavitna moža v pisani družbi funkcionarjev ta čas v dvorani sta predsednik tekmovalne komisije Luce Žitnik in predsednik komisije za notranjo ureditev dvorane Viktor Polak. Verjemite, da imata še zmeraj dela čez glavo in so njune misli usmerjene samo k temu. Zato ni nič čudnega, da se z nikomer ne spuščata v nepotrebne razgovore, saj jima še za službene stvari kar naprej primanjkuje časa.« (Ledena ploskev ustreza, 1966).

»Ker so bile na tekmi Kranjska Gora : Velika Britanija v nedeljo pritožbe češ, da tehnične naprave niso bile v redu, smo izvedeli, da je včeraj v Ljubljano prišel švicarski strokovnjak g. Hauser, ki je s seboj pripeljal nove časomerilne naprave. Te so sinoči odpeljali na Jesenice in jih bodo danes že montirali ... Sinoči smo v hali srečali tudi direktorja Zavoda Stanka Bloudka in inženirja Borisa Kristančiča. Na vprašanje, če so se v zadnjem hipu pojavile še kakšne težave, je dejal, da teh praktično ni bilo.« (Američani in Nemci že trenirali, 1966).

Dva dni pred začetkom prvenstva je zadnjo pripravljalno tekmo odigrala Jugoslovanska reprezentanca, po tekmi s Kanado, je bila tokrat na vrsti še druga severnoameriška reprezentanca ZDA, ki je bila boljša z 1 : 9 (0 : 1, 0 : 5, 1 : 3). Na Jesenicah se je zbralo 4000 gledalcev, sodnika sta bila Kerkoš in Čebulj (Jugoslavija)³.

»Tisti, ki so pričakovali, da bodo jugoslovanski hokejisti sinoči ponovili dobro igro proti Kanadi, so se ušteli. Jeseniški gledalci so bili včeraj razočarani zaradi povprečne igre jugoslovanske reprezentance. Zaradi odsotnosti nekaterih reprezentantov, sta vrste naših hokejistov izpopolnila Razinger in Eržen. Tako je v prvem napadu zamenjal poškodovanega Tišlerja Bogo Jan, v tretjem napadu pa so igrali Eržen, Mlakar in Razinger ... V prvih dvajset minut igre je bilo najboljših in najlepših na vsej tekmi. V razburljivem dvoboju sta obe moštvi zapravili precej več stoodstotnih priložnosti ... V drugi tretjini je bilo konec lepe igre in enakovrednega odpora jugoslovanske reprezentance. Ameriški hokejisti, ki so prispeli v Jugoslavijo na svetovno prvenstvo brez večjih možnosti, so nenehno zviševali razliko ...Toda povsem nepričakovano so napadi gostov prenehali, saj so bili zadovoljni z doseženim rezultatom. Jugoslovani so si znova nekoliko opomogli in samo 3 sekunde pred

³ Strelci: 0 : 1 (14) Currie, 0 : 2 (23) Porter, 0 : 3 (30) Mayasich, 0 : 4 (31) , J. Stordahl, 0 : 5 (31) Lilyholm, 0 : 6 (40) Nesland, 0 : 7 (41) Maisnouve, 0 : 8 (42) Mayasich, 0 : 9 (43) Porter, 1 : 9 (60) Mlakar

zadnjim sodnikovim žvižgom prek Mlakarja dosegli častni gol ... Trener jugoslovanske hokejske reprezentance Vaclav Bubnik nam je dejal, da so naši sinočno tekmo izkoristili bolj za trening kot za oster dvoboj. Kljub temu pa naši niso pokazali nič posebnega. Predvsem jim moramo zameriti, da so se zelo počasi premikali po igrišču. Ponovili so tudi svojo staro napako, da so zelo slabo streljali na vrata.« (Jugoslavija : ZDA 1 : 9, 1966).

Na gostovanju ameriške reprezentance na Jesenicah, so igralci gostov v pavzi po prvi tretjini popili 9 litrov čaja in pojedli pet kilogramov pomaranč (Dnevna kronika, 1966).

»Marsikaj slabega smo slišali o zagrebškem ledu. Toda naši fantje so bili z njegovo današnjo kvaliteto navzlic toplem vremenu zelo zadovoljni. Enakih misli so bili tudi štirje jugoslovanski reprezentanti Rataj, Renaud, Šemsedinovič in Mihajlovski, ki so že nekaj dni v Zagrebu in so med drugim igrali proti reprezentanci Velike Britanije ... Zdaj, ko so led stanjšali ustreza tudi najbolj zahtevnim hokejistom«, je menil mladi branilec Mihajlovski. V Zagrebu je bilo danes tudi drugače živahno. Vse je pripravljeno na sprejem tujih gledalcev. Avstrijci so doslej prijaviili 3.000 ljubiteljev hokeja na ledu, ki bodo v skupinah prihajali v Zagreb gledat svojo reprezentanco (Ledena ploskev ustreza, 1966).

Dva dneva pred začetkom prvenstva so bila razrešena vsa neprijetna vprašanja:

»V Zagrebu, je poudaril Peter Škrinjar, je vse v redu. V nedeljo sta si drsališče na Šalati ogledala predsednik prireditvenega odbora Leopold Krese in predsednik Tehniške komisije Luce Žitnik, včeraj popoldne pa je iz Zagreba prišel podpredsednik Hokeja 66 tovariš Padrov, ki je zagotovil, da je zagrebška arena sposobna za boj druge osmerice najboljših hokejskih moštev, in sicer je drsališče tehnično usposobljeno, pa tudi z ledom nimajo več težav.« (Američani in Nemci že trenirali, 1966).

Jugoslovanska reprezentanca je dan pred začetkom prvenstva prispela v Zagreb, kjer je bila nastanjena v hotelu Internacional, še vedno je bil poškodovan Viktor Tišler, reprezentanci so se priključili tudi štirje igralci, ki niso bili na zaključnih pripravah v Sloveniji. Šemsedinovič, Rataj, Mihajlovski in Renaud. V jugoslovanskem taboru so bili pred začetkom prvenstva in uvodno tekmo optimistično razpoloženi.

Po zadnjem treningu je trener Bubnik povedal: »Naši igralci so v dobri formi in upam, da bodo premagali Madžarsko. Ne bo se ponovila tekma v Porju, ko so igrali naši 50 minut pred vrati Madžarov, na koncu pa smo izgubili z 0 : 3.« (Felc: Boljši od Madžarov, 1966).

Tudi kapetan Albin Felc je optimist: »Boljši smo od Madžarov. Zato upam, da bomo dobro startali na prvenstvo.« (Felc: Boljši od Madžarov, 1966).

Slika 28: Albin Felc (Sportske novosti, 1966)

Na sliki 28 je prikazan Albin Felc med igro.

Vodja Madžarske reprezentance dr. Laszlo Mikolas: »Na prvenstvu se bomo borili za četrto mesto. Naši tekmeči v tej borbi bosta Avstrija in Jugoslavija. Posebno pa se bojimo tekme proti Romuniji, s katero imamo zelo slabo bilanco. Jugoslavija igra moderen hokej. Upam, da bomo zagrebški publiko prikazali dober hokej.« (Felc: Boljši od Madžarov, 1966).

Madžari niso imeli najboljših priprav, ker so številni reprezentanti igrali za Ujpest Dozso v evropskem hokejskem pokalu. Razen igralcev, ki so nastopili za Madžarsko leto prej v Poriju, bodo igrali v Zagrebu še trije novinci: Palatas, Balint in Kling.

4.6 PRVI KROG TEKMOVANJA

Uvodni dan je bil nekaj posebnega, ne samo zaradi začetka hokejskih tekem, pač pa tudi zaradi slovesne otvoritve prvenstva, ki je bila na sporedu pred večerno tekmo med severnoameriškima reprezentancama.

»*Odprta vrata gostoljubja*« je bilo zapisano na naslovnici Ljubljanskega dnevnika (4. 3. 1966). »Prisotnost predsednika Tita, polna dvorana občinstva in mikavno zrežiran ceremonial so prispevali vso potrebno mogočnost sinočnji otvoritvi svetovnega prvenstva. Najprej je bruhnil z gradu pisan ognjemet in vsa Ljubljana, tista v tivolski dvorani in tista doma pri televizorjih, je vedela, da je napočil svečan trenutek. Natanko ob pol devetih je ob zvokih godbe, ki je igrala skladbo v čast Hokeja 66, stopil v dvorano predsednik Tito s soprogo Jovanko, spremljali pa so ga Edvard Kardelj, Miha Marinko, Ivan Maček, Janko Smole in predsednik organizacijskega komiteja Leopold Krese ter mednarodne hokejske federacije John F. Ahearne. Na častnih sedežih je bilo še mnogo drugih uglednih predstavnikov našega družbenega življenja in tudi nekateri tuji diplomati, veleposlaniki ZDA, Kanade, Švedske, Finske, Indonezije in odpravnik poslov veleposlaništva SZ.« (Odprta vrata gostoljubja, 1966).

Ob odpovedi Francije in Bolgarije je bila na Jesenicah izredna seja organizacijskega pododbora Hokej 66, na katerem so sprejeli predlog zastopnikov danske reprezentance, naj vse tri navzoče reprezentance igrajo dvakrat med seboj. Ta predlog Dancev so soglasno sprejeli in sestavili so novi spored tekmovanja. Jugoslovanska reprezentanca bo igrala z vsako ekipo po eno tekmo. Jugoslovanska B reprezentanca bo igrala izven konkurence. Spored tekem je bil naslednji:

3. marec Danska – Južna Afrika
4. marec Južna Afrika – Italija
5. marec Danska – Jugoslavija B
6. marec Italija – Južna Afrika
7. marec Danska – Italija
8. marec Italija – Danska
10. marec Jugoslavija B – Južna Afrika
11. marec Južna Afrika – Danska
12. marec Italija – Jugoslavija B

Organizacijski odbor je bil zaradi večkrat spremenjenega sporeda v mučni zadregi zaradi letakov. Od sedmih različnih (že natisnjenih) so ostali nazadnje brez letakov. Jesenice in bližnja okolica je torej brez javne reklame. Na drsališču pod Mežakljo so namestili novo uro. Led je na jeseniškem drsališču kljub deževju zelo dober. Merilne naprave so pokazale minus 10 stopinj Celzija (Nov spored na Jesenicah, 1966).

4. 6. 1 FAVORITI ODPRLI PRVENSTVO Z ZMAGO

Aktualni prvaki niso imeli veliko dela na uvodni tekmi prvenstva, saj so brez težav premagali reprezentanco Poljske.

LJUBLJANA, SKUPINA A

SZ : POLJSKA 8 : 1 (4 : 0, 1 : 1, 3 : 0)		
SODNIKA Kellerin in Rammerskirchen (ZRN)	STRELCI 1 : 0 (2) Ragulin, 2 : 0 (3) Staršinov (Jakušev), 3 : 0 (19) Aleksandrov (Almetov), 4 : 0 (20) Jakušev, 4 : 1 (26) Kilanowicz, 5 : 1 (39) Aleksandrov, 6 : 1 (44) Staršinov (Aleksandrov), 7 : 1 (56) Staršinov, 8 : 1 (57) Firsov (Brežnjev)	KAZNI SZ 10 minut, Poljska 14 minut GLEDALCI 5.000

Slika 29: Predstavitev rezultatov tekme SZ : Poljska (SZ : Poljska 8 : 1, 1966)

»Minuto in 58 sekund po začetku prve tretjine na letošnjem svetovnem prvenstvu v hokeju na ledu, je dosegel črnelasi branilec Aleksander Ragulin prvi gol na letošnjem prvenstvu s strelom od daleč, ki je presenetil odličnega in zelo drznega poljskega vratarja Wisnieskega. Sekundo kasneje je Staršinov zlomil prvo palico na prvenstvu, zadrsal po novo, ki mu je takoj prinesla srečo, saj je samo pet sekund po prvem голу dosegel na podajo Jakuševa drugi gol za SZ ... Zanimivo je, da je bil tudi v

nadaljevanju najboljši napad Staršinov – Jakušev – Majorov, ki je dosegel štiri gole, čeravno je začel igrati šele pred tednom dni, ko so začeli uigravati Jakuševa.« (SZ : Poljska 8 : 1, 1966).

»Prepričljiva zmaga SZ nad novincem v skupini A vendar je treba poudariti, da so se Poljaki požrtvovalno upirali bolj, kakor so se nadejali njihovi nasprotniki. Napadalci SZ so bili pred Poljskimi vrati iznajdljivejši in tudi učinkovitejši. Medtem ko je prva tretjina potekala v znamenju nervozne in dokaj ostre igre, so imeli Poljaki več pobude, toda sovjetska obramba je bila na mestu. Potem, ko je Staršinov zabil šesti gol, pa so Poljaki precej popustili, saj so kljub izredni požrtvovalnosti le morali priznati vsestransko premoč nasprotnikov.« (Lipar, 1966).

Selektor Sovjetske zveze Tarasov je po tekmi pohvalil nasprotnika, ni pa bil zadovoljen s predstavo svojih varovancev: »So trenerji, ki so zadovoljni z igro lastne ekipe, toda jaz nisem nikoli. Mi ne znamo igrati neresno. Takoj smo zagrizli, kar se vidi po tem, da smo že kar od začetka povedli z 2 : 0.« (J. D., 1966). Poljski selektor Maselkov je bil poln hvale na račun prvih favoritov prvenstva: »Sovjetska zveza je na boljšem od vseh drugih, tudi od ČSSR. Menim, da bodo zmagali v Ljubljani. Na začetku so bili naši brez prave moči zaradi treme. Pozneje pa so se je otresli in zaigrali mnogo bolje.« (Maselkov, 1966).

ČSSR : NDR 6 : 0 (1 : 0, 2 : 0, 3 : 0)		
SODNIKA Nordlie (Norveška) in Wycsik (Poljska)	STRELCI 1 : 0 (19) Jirik (Golonka), 2 : 0 (25) Golonka (Klapač), 3:0 (25) Pryl (Nadomansky), 4 : 0 (42) Golonka (Jirik) , 5 : 0 (44) Kokš, 6 : 0 Klapač (Kokš)	KAZNI ČSSR 10 minut, DR Nemčija 10 minut GLEDALCI 4000

Slika 30: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : NDR (Slab začetek dober konec, 1966)

Slovita Češkoslovaška reprezentanca je začela razmeroma slabo; minilo je nekaj časa do prvega napada na nasprotnikova vrata. Igralci so vse preveč kombinirali in niso bili ravno nevarni pred vrati Kolbeja. Reprezentanca ČSSR se je v tem delu igre omejevala predvsem na strele od daleč, ki jih je vratar uspešno odbijal, medtem ko so bili Nemci nevarni v nasprotnih napadih. Šele po Jirikovem zadetku so se izbranci ČSSR razživeli. V nadaljevanju je nato favorizirana ekipa pokazala pravo podobo. Z izvrstnimi napadi so boljši venomer prodirali pred nemška vrata, kjer pa jih je čakal žilav odpor, tako da so se kar vrstili številni napeti trenutki. Tudi v zadnji tretjini so Čehi dalje igrali lepo in kombinacijsko, pri čemer so tudi večkrat streljali, toda obramba DR Nemčije je z borbenostjo preprečevati nevarnosti (Slab začetek dober konec, 1966).

Švedska : Finska 5 : 1 (1:0, 2:1, 2:0)		
SODNIKA Czerny in Korinek (ČSSR)	STRELCI 1 : 0 (6) L. Nilsson (Bengtsson), 2 : 0 (27) Sternner, 3 : 0 (33) Sternner, 3 : 1 (34) Isaksson, 4 : 1 (49) Stolz (Tumba), 5 : 1 (54) Lindberg (Rylund)	KAZNI Švedska 4 minute , Finska 4 minute GLEDALCI 800

Slika 31: Predstavitev rezultatov tekme Švedska : Finska (V. Š., 1966a)

»Pred zadnjim golom so Švedi izvedli svojo najlepšo kombinacijo na tekmi, ki se je končala brez zadetka, ker je Juhani branil, toda Švedi so si ploščico v napadalni tretjini spet priborili. Do milimetra natančno so si podajali na desni strani finskih vrat, nato pa Rylund bliskovito prenesel ploščico z močno podajo na levo stran, kjer je imel Lindberg, že nastavljeno palico. Švedi so samo v zadnji tretjini pokazali, da so bili nekdanj najboljši moštvo na svetu. Imajo pa opravičilo: to je bila prva tekma, na kateri je po končanem švedskem prvenstvu nastopilo državno moštvo. Pa četudi bodo

Švedi iz tekme v tekmo igrali bolje, ne bodo mogli kandidirati za več kot bronasto medaljo.« (V. Š., 1966a).

Kanada : ZDA 7 : 2 (3 : 1, 1 : 1, 3 : 0)		
SODNIKA Starovoitov in Seglin (SZ)	STRELCI 1 : 0 (2) Faulkner, 2 : 0 (9) Cadieux (Bourbonnais), 3 : 0 (11), McLeod (Huck), 3 : 1 (15) Ruelle, 3 : 2 (26) Sordahl, 4 : 2 (33) Mott, 5 : 2 (48) Huck (Mackenzie), 6 : 2 (52) Faulkner, 7 : 2 (60) Johnson	KAZNI Kanada 12 minut, ZDA 8 minut GLEDALCI 800

Slika 32: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : ZDA (Kanadčani igrali z našimi palicami, 1966)

»Američani so bili enakovreden nasprotnik samo v prvih dveh tretjinah. Zlasti v drugi. V zadnji minuti te tretjine so Porter, Maisoneuve in Roberge drug za drugim zgrešili tri stoođstotne priložnosti za gol, medtem, ko je bil Martin na tleh. Prvič je ploščica odletela mimo, drugič jo je s telesom ustavil na ledu Begg, tretjič pa se je odbila od vratnice ... Ker do začetka nastopa proti ZDA Kanadčani še niso dobili popolne pošiljke palic, s katerimi potujejo po Evropi, so se morali zateči k pomoči organizatorjev. Ti so jim dali na voljo jugoslovanske palice, ki so jih Kanadčani zelo pohvalili, češ, da so prijetno lahke. Johnston je celo dosegel gol z jugoslovansko palico. Nobena palica pa se med tekmo ni zlomila.« (Kanadčani igrali z našimi palicami, 1966).

Vsi vratarji na prvenstvu so branili z zaščitno masko, izjema je bil le ameriški vratar Yurkovich, ki je branil z nezaščiteno glavo, čeprav so Kanadčani bombardirali njegovo »svetišče«.

4. 6. 2 PRVI TOČKI V ZAGREBU

Norveška : Velika Britanija 12 : 2 (3 : 1, 3 : 1, 6 : 0)		
SODNIKA Olivieri in Vuillemin (Švica)	STRELCI 1 : 0 (9) Olsen, 2 : 0 (11) Dalsoren, 3 : 0 (14) Hansen, 3 : 1 (19) T. Imrie, 4 : 1 Haagensen, 5 : 1 (22) Mikkelsen, 5 : 2 (29) Crawford, 6 : 2 (40) Olsen, 7 : 2 (46) Dalsoren (Thoen), 8 : 2 (50) Dalsoren (Thoen), 9 : 2 (52) Olsen (Gundersen), 10 : 2 (54) Petersen (Olsen), 11 : 2 (55) Thoen (Theressen), 12 : 2 (57) Olsen (Petersen)	KAZNI Velika Britanija 16 minut, Norveška 10 minut GLEDALCI 200

Slika 33: Predstavitev rezultatov tekme Norveška : Velika Britanija (Vikinzi i na kopnem odlični, 1966)

Britanci, za katere je igralo 13 Škotov in 4 Angleži, so se uvodnih osem minut borili kot buldogi in pritiskali na gol Norvežanov, a so Skandinavci prvi povedli. Norvežani so igrali dobro, igra sicer ni bila lepa za oko. Videlo se je, da so drsalno izredno dobro podkovani in kar je najvažneje, znajo zadeti gol. Glede na videno je bil glavni igralec glavnih kandidatov za povratek v A skupino Per Skjerven Olsen. Britanci na drugi strani niso pokazali veliko, z izjemo velike mere borbenosti. Čeprav so v napovedih pred prvenstvom zatrjevali, da ne bodo zasedli zadnjega mesta, bo to za njih izredno težka naloga (Vikinzi i na kopnem odlični, 1966).

Romunija : Švica 4 : 3 (0 : 1, 3 : 2, 1 : 0)		
SODNIKA Wiking in Pahlberg (Švedska)	STRELCI 0 : 1 (20) P. Lüthi, 1 : 1 (26) G. Szabo, 2 : 1 (27) Florescu, 3 : 1 (30) Pana, 3 : 2 (39) P.Lüthi, 3 : 3 (40) Berry, 4 : 3 (59) G. Szabo (I. Szabo)	KAZNI Romunija 4 minute, Švica 8 minut GLEDALCI 200

Slika 34: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Švica (Presenetljiva zmaga Romunov, 1966)

V zelo dinamični in zanimivi tekmi so jo Romuni z odlično igro, zlasti v prvi in drugi tretjini, zagodli favoritom – Švicarjem. Prva tretjina je potekala v premoči Romunije, a se je kljub vsemu končala v prid Švicarjem, ki so pol minute pred koncem dosegli zadetek. Romuni so zgrešili šest čistih priložnosti za gol. V tem delu igre se je huje poškodoval Romun Vacar, ki so ga morali odnesti z igrišča. V drugi tretjini se je premoč Romunov vendarle pokazala v golih. Hitro so povedli s 3 : 1, toda nekaj grobih napak obrambe je Švicarjem zadostovalo, da so izenačili. Zadnji del igre je potekal v ogorčeni borbi za zmago. Namesto boljših Švicarjev so tik pred koncem odločujoči gol dosegli Romuni (Presenetljiva zmaga Romunov, 1966).

ZRN : Avstrija 6 : 3 (1 : 1, 2 : 1, 3 : 1)		
SODNIKA Kerkoš in Čebulj (Jugoslavija)	STRELCI 0 : 1 (7) Bachler, 1 : 1 (15) Hanig (Waitl), 1 : 2 (25) Kalt, 2 : 2 (30) Hanig (Köpf), 3 : 2 (37) Reidmeier, 3 : 3 (53) Kakl (Pushnig), 4 : 3 (54) Schloder (Ludwig), 5 : 3 (56) Köpf, 6 : 3 (59) Hanig (Schloder)	KAZNI ZRN 6 minut, Avstrija 8 minut GLEDALCI 600

Slika 35: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Avstrija (ZR Nemčija : Avstrija 6 : 3, 1966)

V začetku so imeli Avstrijci terensko premoč, ki pa ni trajala dolgo. Brž, ko je avstrijski trener Novak poslal na odmor prvi avstrijski napad (Pushnig, John, König). V takem razmerju sil je potekal dvoboj vse do konca druge tretjine, ko jo je v gneči skupil Puschnig, počila mu je arkada in nato ni mogel igrati na vso moč. Oslabljena avstrijska reprezentanca se potem ni mogla enakovredno upirati razigranim nasprotnikom (ZR Nemčija : Avstrija 6 : 3, 1966).

Jugoslavija : Madžarska 6 : 4 (1 : 2, 3 : 0, 2 : 2)		
SODNIKA Isotalo in Jaala (Finska)	STRELCI 0 : 1 (1) Horvath, 1 : 1 (15) Mlakar (Beravs), 1 : 2 (20) Zsvita, 2 : 2 (27) Felc (Ravnik), 3 : 2 (32) R. Smolej (Beravs), 4 : 2 (40) Felc (Tišler), 5 : 2 (41) Tišler (Felc), 5 : 3 (43) Boroczy, 5 : 4 (44) Boroczy (Klink), 6 : 4 (44) B . Jan (Renaud)	KAZNI Jugoslavija 4 minute, Madžarska 6 minut GLEDALCI 3500

Slika 36: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Madžarska (Jugoslavija : Madžarska 6 : 4, 1966)

»45 sekund igre in Madžari so po nepotrebnih Felčevih napaki vodili. To je bila nedvomno velika psihična obremenitev za fante v rdečih dresih, kajti bili so favoriti in dve točki sta v borbi z neposrednima tekmeca za mesto v zgornjem delu izredno pomembni. Jugoslovani so se kasneje le nekoliko zbrali in imeli več od igre, Madžari pa so iz strnjene obrambe nekajkrat s hitrimi protinapadi ogrozili Galetov gol. Končno je v 15. minuti Mlakar izenačil potem, ko se je Ravnikov strel odbil od madžarskega branilca. Samo 25 sekund je manjkalo do izteka prvega dela, ko je Zsitva pobegnil Ivu Janu in spet povedel. Pri tem strelu je tudi Gale slabo posredoval. Torej vnovično poceni vodstvo za Madžare.

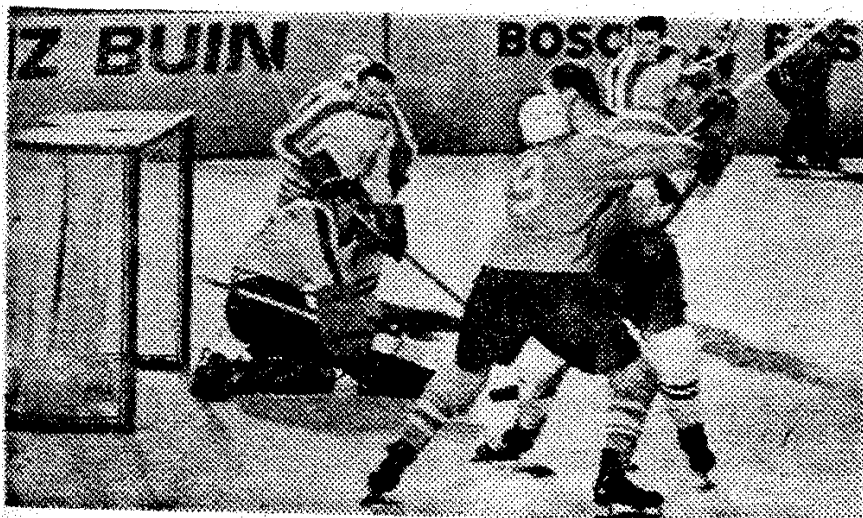
Odmor je našim koristil. Takoj po drugem sodniškem metu na sredini igrišča so domačini siloviti napadli. Sedem minut kasneje se je Felc idealno odkril Ravniku in se sam znašel pred madžarskim golom, 2 : 2. To kar smo videli v nadaljevanju, je bil tisti hokej, ki privlači in navdušuje. Ostra, hitra in neizprosna borba, ki je bistveno pripomogla k uspehu Jugoslavije, je občinstvo dvignila na noge. Pet minut po izenačenju je mlademu napadu uspela izjemna akcija. Beravsovo podajo izza gola je Roman Smolej zanesljivo pretvoril v gol, 3 : 2. Še enkrat se je v tej tretjini spremenil rezultat na semaforju in to v 39. minuti, ko je bil Felc pred golom zelo solidnega

vratarja Vandresa najbolj priseben. Ta tretjina je bila povsem jugoslovanska in vodstvo z dvema goloma razlike več kot zaslužen.

Minuto po začetku zadnjega dela pa smo vodili že s 5 : 2, strelec Viktor Tišler se je kljub poškodbi kolena, boril kot lev. Nato pa so si naši privoščili kratek odmor. To je bilo dovolj, da so Madžari brž znižali na 5 : 4. Le 30 sekund zatem so gledalci pozdravili še Boga Jana, ki je postavil končni rezultat. Za uspeh naših so bili zaslužni vsi. Borbenost in predvsem večja zbranost v odločilnih trenutkih je bila odločilna.« (Jugoslavija : Madžarska 6 : 4, 1966).

»Šalata še nikoli ni doživela takšne eksplozije hokejskega navdušenja. Ravnik je odlično podajal ploščico v napad, večkrat je v obrambnih nalogah s telesom ščitil vrata Toneta Galeta. Kristan se je izkazal v slogu izkušenega in inteligentnega branilca. Rataj je dal vse od sebe. Felc in Tišler sta se mojstrsko dopolnjevala, Renaud je igral več kot dobro. Janez Mlakar pa je pokazal več, kot smo od njega pričakovali.« (Luncer, 1966a).

»Našega načrta, napadati od prve minute igre pa do zadnjega sodnikovega žvižga, v zadnji tretjini nismo izpeljali do potankosti. To se nam je skoraj maščevalo. Madžari so povedli z 2 : 1 že v prvi tretjini. Zadnjemu zadetku v tem delu igre in dveh zaporednih golih v tretji minuti zadnjega dela je botrovala tradicionalna nepazljivost mojih varovancev. 5 : 2 se jim je namreč zdelo dovolj visoko vodstvo in so se na igrišču začeli izživljati. Dva zaporedna zadetka Boroczyja sta bila k sreči dovolj , da so se spametovali in znova zaigrali z vso zbranostjo. Dober je bil vratar Gale, ki je navzlic nekaterim spodrslijajem ubranil številne nevarne strele ostrih Madžarov. Pohvalil bi izredno borbenost rdečega moštva.« (Vodji naše ekipe za Delo, 1966).

Slika 37: Jugoslavija : Madžarska (Sportske novosti, 5. 3. 1966, str. 9)

Na sliki 37 je prikazan prizor z uvodne tekme na Šalati.

4. 6. 3 UVODNA ZMAGA SKANDINAVCEM

JESENICE, SKUPINA C, PRVI KROG

Danska : Južna Afrika 9 : 0 (1 : 0, 3 : 0, 5 : 0)		
SODNIKA Sodnika Gross (NDR) in Valentin (Avstrija)	STRELCI 1 : 0 (16) Christensen (Hooybye), 2 : 0 (26) Hooybye (Christensen), 3 : 0 (27) Bjerrum (Hansen), 4 : 0 (39) Christensen (Sondergaard), 5 : 0 (41) Christensen (Petersen), 6 : 0 (42) Christensen (Petersen), 7 : 0 (46) Christensen (Hooybye), 8 : 0 (55) Bjerrum (Schack), 9 : 0 (59) Hansen	KAZNI Danska 12 minut, Južna Afrika 12 minut GLEDALCI 500

Slika 38: Predstavitev rezultatov tekme Danska : Afrika (Danska : Južnoafrička Unija 9 : 0, 1966)

Že od samega začetka tekme je bilo jasno, da so Danci boljše moštvo. Več so imeli od igre, bolj konkretni so bili v napadalnih akcijah. Vse do šestnajste minute je bil rezultat 0 : 0, potem pa je prvič mrežo zatresel Cristensen. Južnoafričani so imeli dve priložnosti v drugi tretjini, a so bili premalo natančni. Natančni pa so bili na drugi strani Danci, ki so prišli do uvodne zmage na prvenstvu (Danska : Južnoafrička Unija 9 : 0, 1966).

4.7 DRUGI KROG TEKMOVANJA

4.7.1 PRVO PRESENEČENJE V LJUBLJANI

LJUBLJANA, A SKUPINA, DRUGI KROG

Kanada : Poljska 6 : 0 (4 : 0, 1 : 0, 1 : 0)		
SODNIKA Isotalo in Jaala (Finska)	STRELCI 1 : 0 (10) Johnston, 2 : 0 (17) Faulkner (Mac Kenzie), 3 : 0 (18) Huck (Mac Kenzie), 4 : 0 (20) Davis, 5 : 0 (27) Mc Leod, 6 : 0 (56) Conlin (Bourbonnais)	KAZNI Kanada 8 minut, Poljska 6 minut GLEDALCI 5.000

Slika 39: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : Poljska (Kanada : Poljska 6 : 0, 1966)

»Ena najbolj bučnih in dinamičnih tekem doslej na prvenstvu, tako da je skupinica Kanadčanov, navdušenih zaradi hitrega vodstva svojih rojakov, pokupila v prvi tretjini v prodajalni spominkov vse kravje zvonce, s katerimi so nato spodbujali s centralne tribune kanadsko moštvo.« (Kanada : Poljska 6 : 0, 1966).

ČSSR : Finska 8 : 1 (1 : 0, 3 : 0, 4 : 1)		
SODNIKA Olivieri in Vuillemin (Švica)	STRELCI 1 : 0 (11) Pryl (Černy), 2 : 0 (21) Nedomansky, 3 : 0 (28) Klapač (Holik), 4 : 0 (37) Nedomansky (Pryl), 5 : 0 (44) Nedomansky (Pryl), 6 : 0 (45) Jirik (Potsch), 6 : 1 (45) Hakanen, 7 : 1 (49) Nedomansky (Černy), 8 : 1 (53) Jirik (Golonka)	KAZNI ČSSR 4 minute, Finska 2 minuti GLEDALCI 6000

Slika 40: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : Finska (Sigurna pobjeda, 1966)

Zanimiv dvoboj je prinesel pričakovanega zmagovalca. Dva igralca je treba izpostaviti v tej tekmi. Prvi je mladi finski vratar Juhani, drugi je najboljši češki napadalec Nedomansky. Slednji je blestel na ledeni ploskvi. S tribune je bilo moč videti, da lahko naredi vse, kar si zamisli. In to s pol moči, z največjo lahkotnostjo. Češki novinarji so bili bolj kritični. Očitali so mu, da zaradi premehke finske obrambe igra le s pol moči, levji delež pa opravijo soigralci. Ti so mu podajali milimetrsko natančne ploščice in tako mu ni bilo težko doseči štirih golov. Vse se je končalo pričakovano. Finci so se presenetljivo dobro upirali v prvi tretjini, Čehi pa znova niso dosegli gola v igri z igralcem več (Sigurna pobjeda, 1966).

NDR : Švedska 4 : 1 (0 : 0, 2 : 0, 2 : 1)		
SODNIKA Starovoitov in Seglin (Sovjetska zveza)	STRELCI 1 : 0 (26) Kratsch, 1 : 1 (33) Kratsch (Braun), 2 : 1 Tumba (Svedberg), 3 : 1 Braun (Plotka), 4 : 1 (56) Karrenbauer	KAZNI NDR 4 minute, Švedska brez kazni GLEDALCI 2000

Slika 41: Predstavitev rezultatov tekme NDR : Švedska (JOP, 1966)

»Prvo senzacijo 26. svetovnega prvenstva v hokeju na ledu smo doživeli v soboto, ko je mlado moštvo NDR zanesljivo odpravilo ekipo »velike četverice«. Začetek res ni bil obetajoč. Nemci so prepustili iniciativo na igrišču svojemu nasprotniku, vendar je njihova taktika predvidevala hitre in nevarne protinapade ... Senzacionalna zmaga igralcev NDR je predvsem plod njihove borbenosti, odlične taktične igre (kako nevarni so bili njihovi protinapadi, nam pove podatek, da so med vso igro le 27-krat streljali na švedski gol in dosegli štiri zadetke) in seveda predvsem odlične obrambe njihovega igralca Petra Kolbeja in tudi branilca Novyja. Švedi so razočarali.« (JOP, 1966).

Sovjetska zveza : ZDA 11 : 0 (2 : 0, 6 : 0, 3 : 0)		
SODNIKA Viking in Dahlberg (Švedska)	STRELCI 1 : 0 (6) Jakušev, 2 : 0 (13) Ragulin, 3 : 0 Ragulin (Aleksandrov), 4 : 0 (31) Staršinov (Jakušev), 5 : 0 (32) Vikulov (Ragulin), 6 : 0 (33) Almetov (Aleksandrov), 7 : 0 (37) Vikulov (Polupanov), 8 : 0 (40) Majorov (Jakušev), 9 : 0 (51) Aleksandrov (Loktev), 10 : 0 (55) Polupanov, 11 : 0 (56) Loktev (Almetov)	KAZNI SZ 10 minut, ZDA 10 minut GLEDALCI 8000

Slika 42: Predstavitev rezultatov tekme Sovjetska zveza : ZDA (V. Š., 1966d)

»Uigrano sovjetsko moštvo je v sobotni tekmi delovalo kot najbolj precizen stroj. Američani so igrali povsem podrejeno vlogo, kar kaže tudi podatek o streljih na vrata: SZ 85, ZDA 22. Vrstile so se kombinacije, od katerih se je igralcem z ameriške celine, kar vrtelo v glavi in so se po navadi znašli šele, ko je ploščica končala v njihovi mreži ... V drugi tretjini se je odprlo mlademu sovjetskemu napadalcu, ki se očitno otresa treme in igra iz tekme v tekmo bolje, kar je z zadovoljstvom poudaril trener Černišev. Najprej se je vpisal med strelce Vikulov, Ragulin je streljal, Blackburne odbil, najhitrejši je bil pri ploščici Vikulov. Sedmi gol je dal prav tako Vikulov, le da mu je tokrat asistiral Polupanov in sta z izredno kombinacijo preigrala ameriško obrambo. Polupanov je dal deseti gol: v prodoru je najprej izgubil ploščico, pa si jo je spet priboril in s treh metrov zadel mrežo.« (V. Š., 1966d).

4. 7. 2 VELIK NORVEŠKI SKALP

ZAGREB, B SKUPINA, DRUGI KROG

ZRN : Romunija 4 : 1 (0 : 1, 2 : 1, 2 : 0)	
SODNIKA Starovojtov (SZ) in Demetz (ITA)	STRELCI 0 : 1 (10) Kalamar (Fagaras), 1 : 1 (28) Schloder, 2 : 1 (40) Funk (Schloder), 3 : 1 (52) Waitl (Riedmeier), 4 : 1 (60) Hanig

Slika 43: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Romunija (Dermastia, 1966a)

Srečanje se je začelo z obojestranskimi silovitimi napadi. Vnema nastopajočih igralcev je bila takšna, da je bilo na tleh hkrati tudi po pet ali šest hokejistov. Zato sta imela sodnika težko delo in sta morala izključiti deset igralcev. Romun Florescu je na kazenski klopi sedel trikrat, enkrat celo pet minut. Reprezentanti ZRN so dosegali zmagovite zadetke samo takrat, ko so bili v številčni premoči (Dermastia, 1966a).

Švica : Velika Britanija 6 : 3 (0 : 3, 1 : 0, 5 : 0)
STRELCI
1 : 0 (1) Crawford, 2 : 0 (10) Brennan, 3 : 0 (15) Matthews (Stevenson), 1 : 3 (40) P. Luthi (H. Luthi), 2 : 3 (47) Huguenin (Penseyres), 3 : 3 (52) Wespi, 4 : 3 (55) V. Lüthi (Wespy), 5 : 3 (57) Muchlenbach (Schmidt), 6 : 3 (58) V. Lüthi (H. Lüthi)

Slika 44: Predstavitev rezultatov tekme Švica : Velika Britanija (Švica : Velika Britanija 6 : 3, 1966)

Takega razpleta dogodkov si ni obetal nihče. Švicarji so podcenjevali angleške igralce, kar se jim je maščevalo. Igralci z levi na prsih so namreč zaigrali, tokrat ne samo borbeno, ampak tudi učinkovito in ob zaključku prve tretjine povedli s 3 : 0. V srednjem delu igre so Švicarji poskusili vse, da bi rezultat izenačili, toda vsa prizadevanja so prinesla švicarskemu moštvu le en sam gol. Šele v zadnjem delu igre pa so sloviti igralci iz Švice zaigrali tako, kot se za njih spodobi, izenačili razliko in zmagali (Švica : Velika Britanija 6 : 3, 1966).

Avstrija : Madžarska 7 : 2 (0 : 0, 4 : 1, 3 : 1)	
SODNIKA Cserny (ČSSR) in Kaltnekar (Jugoslavija)	STRELCI 1 : 0 (23) Kalt (Del John), 2 : 0 (27) Bachler (Puschnig), 3 : 0 (30) Wechselberger (Schager), 4 : 0 (33) Znenahlik, 4 : 1 (34) Boroczy, 5 : 1 (49) Knoll (Puschnig), 5 : 2 (53) Horvath, 6 : 2 (58) De John (Kalt), 7 : 2 (60) Felferni

Slika 45: Predstavitev rezultatov tekme Madžarska : Avstrija (Avstrija : Madžarska 7 : 2, 1966)

Madžari so se uspešno upirali samo v prvi tretjini. Že brž po odmoru so se jim poznali napori od včerajšnjega srečanja z Jugoslavijo in so povsem popustili. Najzanimivejših za številne gledalce – na tribunah se je zbralo približno 1.000 vojakov – je bilo zadnjih deset minut igre. Najlepši gol je dal kanadski Avstrijec Del John. Tik pred tem zadetkom je za dve minuti sedel na kazensko klop. Prav takrat, ko mu je potekel čas, je skočil na drsališče, Kalt pa mu je v pravem trenutku podal ploščico. Kanadčan je pridrsal pred madžarska vrata in neubranljivo streljal mimo presenečenega vratarja v mrežo. Približno 30 sekund za tem je Horvath dosegel gol, vendar ga je češkoslovaški sodnik po pravici razveljavil, ker je bil soigralec Bikar v avstrijskih vratih (Avstrija : Madžarska 7 : 2, 1966).

Jugoslavija : Norveška 2 : 1 (0 : 0, 1 : 0, 1 : 1)		
SODNIKA Olivieri (Švica) in Chojnacki (Poljska)	STRELCI 1 : 0 (33) Beravs (Smolej), 1 : 1 (44) Olsen (Hansen), 2 : 1 (55) Bogo Jan (Benaud)	KAZNI Jugoslavija 10 minut, Norveška 8 minut GLEDALCI 3500

Slika 46: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Norveška (Vinek, 1996d).

»Favorit je doživel poraz. Le največji optimisti so si drznili pomisliti, da bi Jugoslavija, ki se je vedno vrtela na repu B skupine, lahko premagala moštvo, ki je imelo vse do lani rezerviran svoj prostor med najboljšimi na svetu. Borbenost, kakršne naše moštvo doslej še ni pokazalo. Skratka, življenjska partija, ki bo prišla v zgodovino našega hokeja, je bila vzrok, da so igralci države, ki ima več kot 8000 registriranih hokejistov, sklonjenih glav zapustili igrišče, pred tem pa športno čestitali zmagovitim nasprotnikom.

1 : 0
V 32. minuti je Renaud dosegel gol, ki sta pa ga sodnika razveljavila, ker sta že prej piskala prepovedan položaj. Njunih žvižgov zaradi bučnega navijanja ni bilo slišati in so naši igralci nadaljevali akcijo. Že v naslednji minuti je moral Ostensen spet vzeti ploščico iz mreže in tokrat sta moštvi res začeli s sredine.

1 : 1
Izenačenje je bilo hladna prha za naše reprezentante in kratek čas tudi za občinstvo. V 44. minuti je Olivieri izključil Theena zaradi spotikanja. Vaclav Bubnik je poslal na led prvi napad, da bi skušal izkoristiti prednost igralca več. Po buliju pred našimi vrati pa je dobil ploščico branilec Hanson in jo podaljšal do Olsena. Ta se je znašel pred Galetom in ni okleval.

2 : 1
Zmagoviti zadetek je delo Borisa Renauda. V času vse hujšega pritiska Norvežanov je na svoji polovici prestregel ploščico, se spustil kot vihar po levi strani, zapeljal za norveška vrata in nato nesebično ter točno podal Bogu Janu, ki je drugi na tej tekmi ukanil Ostensena.

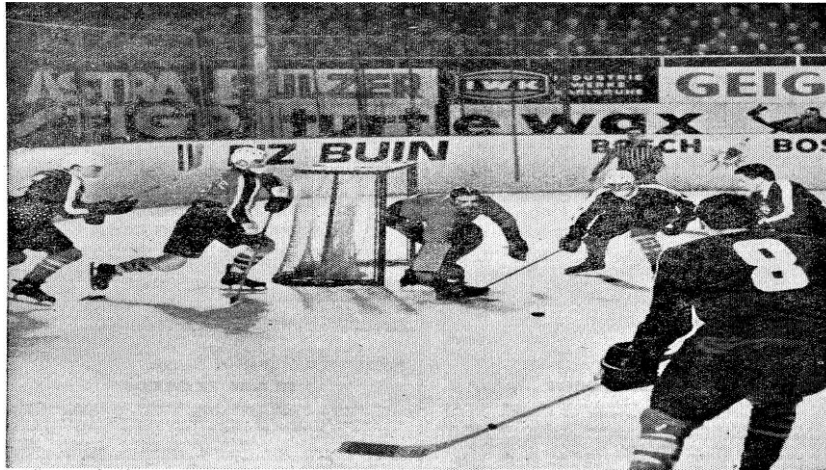
Ko se je ob zvokih himne na jambor dvigala jugoslovanska zastava, je svečane akorde na stadionu začel spremljati en glas, potem dva, potem pa je utonila v morju glasov ljudi, ki so tako z žarečimi očmi in vedrim srcem izrazili vso svečanost prizora, ki bo prišel v zlato knjigo jugoslovanskega hokeja ... Zagorele so bakle, naši fantje so oddrsali častni krog, razdelili svoje palice občinstvu in velika predstava na drsališču Šalata je bila končana. Oder je zapustilo moštvo, ki je kot celota dalo res vse od sebe, prekosilo samo sebe.« (Jugoslavija : Norveška 2 : 1, 1966).

»Čeprav robustni fantje, ki naj ne bi kazali svojih čustev, so potočili tudi kakšno solzo. Od slačilnice do avtobusa so morali prehoditi več kot sto metrov. Morali so uporabiti vso svojo hokejsko spretnost, da so se lahko prerinili skozi stotine najbolj vnetih ljubiteljev hokeja, ki so skandirali imena novih ljubljencev Zagreba. Slavnostni »meni« v hotelu je za večerjo ponujal: ocvrti sir, govejo juho, pečeno svinjino na žaru, zeleno solato, sadje, nekateri pa so za priboljšek lahko popili še črno kavo.« (Dermastia, 1966b).

Selektor Vaclav Bubnik je po tekmi in zmagi nad favoriziranim moštvom povedal: »Pred srečanjem z Norveško sem fantom zadal samo nalogo, igrati brez napake. Izpolniti tako povelje je praktično nemogoče. Toda jugoslovanska ekipa ga je skoraj do potankosti uresničila. Fantje so zaigrali borbeno, tehnično dopadljivo, predvsem pa se niso ustrašili slovitega nasprotnika, ki ima dolgoletne izkušnje v skupini A. Na tekmi so fantje, tedaj je bil na ledu prvi napad in branilski par Kristan – Jug, napravil samo eno večjo napako in takrat so Norvežani brž izenačili. Kadar se zmaguje, posebno na taki tekmi, morajo zaigrati vsi dobro. Po prvi tretjini sem zamenjal Rataja z Jugom, ker je le-ta hitrejši drsalec. Svojo nalogo je dobro izpeljal do konca. Dobro je igral tudi napad Bogo Jan – Renaud – Mlakar, prvemu napadu pa se pozna, da je Tišler poškodovan. Presenetil me je vratar Gale, ki je tokrat poleg požrtvovalnosti, branil tudi premišljeno.« (M. D., 1966a)

»Ko sem stopil na led, priznam, imel sem tremo. Ampak z vsako minuto v nadaljevanju, ko se je igra razvijala, mi je bilo lažje. Vedel sem, da smo se dobro ujeli in da ne bom igral slabo. Boril sem se z vsem srcem in upam, da so bili tako strokovno vodstvo kot gledalci zadovoljni z mojo predstavo (Jug, 1966).

»Ste videli, kaj prinese prava borbenost! V obrambi smo nasprotnikove strele še pred našim vratarjem ustavljali s telesi in dosegli rezultat, ki ga nihče ni pričakoval. Utrujen sem, komaj stojim na nogah in oprostite mi, ker sem redkobeseden. Ne najdem pravih besed, ki bi opisale trenutno počutje. Mislim, da izrazi na naših obrazih povedo vse.« (Jan, 1966).

Slika 47: Tekma Jugoslavija : Norveška (Sportske novosti, 1966)

Slika 47 ponazarja uspešno posredovanje vratarja Galeta.

4. 7. 3 REKORDNA ZMAGA NA JESENICAH

JESENICE, SKUPINA C

Italija : Južna Afrika 17 : 0		
SODNIKA Kneževič in Janežič (Jugoslavija)	STRELCI 5 Darin, 3 Holzner, 2 Rebansel, Piccolruaz in Agazzi, 1 Bacher, Verocai, Paracchini	GLEDALCI 300

Slika 48: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Južna Afrika (17 golova v mreži Južnoafričke unije, 1966)

Jugoslavija B : Danska 5 : 5 (3 : 1, 1 : 2, 1 : 2)		
SODNIKA Valentin (Avstrija) in Turkeanu (Romunija)	STRELCI 0 : 1 Bjerum, 0 : 2 Shach (Johanssen), 1 : 2 Pirc, 1 : 3 Petersen, 2 : 3 Žvan, 3 : 3 Vidmar, 3 : 4 Schacht, 4 : 4 Krmelj (Gojanovič), 4 : 5 Fabricius (Gjerun), 5 : 5 Žvan (Gojanovič)	GLEDALCI 500

Slika 49: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Danska (Dragojevič, 1966)

Na Jesenicah se je prvič na prvenstvu predstavila tudi mlada jugoslovanska reprezentanca. Po prvi tretjini so domači zaostajali z dvema goloma razlike, kar pa jih

ni preveč zmedlo. Jugoslovani so izenačil dve minuti pred iztekom tekme. Gojanovič je na sredini sprejel plošček, ga podal do Žvana, ki je s preciznim udarcem premagal vratarja Nilsona. Gojanovič je imel tik pred koncem še eno priložnost, a je bil nespreten pred nasprotnikovim golom in končalo se je z neodločenim rezultatom (Dragojevič, 1966).

4.8 TRETJI KROG TEKMOVANJA

4.8.1 BREZ PRESENEČENJ

LJUBLJANA, SKUPINA A, TRETJI KROG

ČSSR : Poljska 6 : 1 (3 : 0, 1 : 0, 2 : 1)		
SODNIKA Keller in Rommerskirchen (ZRN)	STRELCI 1 : 0 (6) Pryl (Kokš), 2 : 0 (8) Holik, 3 : 0 (14) Kokš (Šmid), 4 : 0 (36) Ševčik, 5 : 0 (48) Nedomansky (Tikal), 5 : 1 (499) Kurek (Gosztyla), 6 : 1 (60) Potsch	KAZNI ČSSR 16 minut, Poljska 29 minut GLEDALCI 3842

Slika 50: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : Poljska (V. Š., 1966b)

»To je bila doslej ena najbolj grobih tekem in tudi dokaj nezanimiva. Zanimivo pa je, da poljski in češki kolegi trdijo vsak za svojega nasprotnika, da je igral grobo. Sicer je že tradicija, da boljši Čehi in slabši Poljaki igrajo vedno na nož, ker imajo posamezniki še od prej neporavnane račune. Tako je bilo tudi tokrat ... Očitno je torej bilo, da je Golonka trn v peti poljskim reprezentantom in jih zna spraviti ob živce (trdijo poljski igralci), z nenehnimi drobnimi prekrški, ki jih sodnika ne vidita, in s psovanjem.« (V. Š., 1966b).

Kanada : Finska 9 : 1 (2 : 0, 2 : 1, 4 : 0)		
SODNIKA Valentin (Avstrija) in Mojnacki (Poljska)	STRELCI 1 : 0 (8) Faulkner (Johnston), 2 : 0 (11) McMillan (Faulkner), 3 : 0 (24) Conklin (Bourbannais), 4 : 0 (24) Huck, 4 : 1 (28) Hakanen (Oksanen), 5 : 1 (31) Faulkner, 6 : 1 (42) Cadieux (McKenzie), 7 : 1 (42) McLeod (Huck), 8 : 1 (44) Huck, 9 : 1 (59) Bourbannais (Schmidt)	KAZNI Kanada 10 minut, Finska 8 minut GLEDALCI 2000

Slika 51: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : Finska (V. Š., 1966c)

»In ko je na semaforju manjkala samo še sekunda do konca prve tretjine (nekateri trdijo, da je čas že potekel) so neodločni Finci, ki so čakali na znak sirene, izgubili ploščico v svoji obrambni tretjini. Faulkner jo je potisnil do McMillana, ta pa v mrežo ... V tem hipu je Faulknerju potekla kazen, skočil je čez ogrado, prvi prišel do ploščice, bliskovito zdrvel proti Juhamiju, ga prevaral in dosegel peti gol za Kanado – ob igralcu manj. To je bila izredna prisebnost in nepozabna akcija enega najboljših kanadskih napadalcev.« (V. Š., 1966c).

Švedska : ZDA 6 : 1 (2 : 0, 1 : 0, 3 : 1)		
SODNIKA Wycisk (Poljska) in Gross (ZRN)	STRELCI 1 : 0 (7) L. Nielson (Bengtsson), 2 : 0 (14) Bengtsson (L. Nilson), 3 : 0 (38) Pettersson (Johansson), 3 : 1 (43) Tschida (L. Stordahl), 4 : 1 (49) Stoltz (Bengtsson), 5 : 1 N. Nilson (Pettersson), 6 : 1 (53) Sivertsson (Plamquist)	KAZNI Švedska 4 minute, ZDA 10 minut GLEDALCI 2500

Slika 52: Predstavitev rezultatov tekme Švedska : ZDA (Škrtič, 1966a)

»Švedski hokejisti so se po nepričakovanem porazu hitro pobrali in strnili svoje vrste. Odločili so se, da bodo mnogo bolj resno vzeli preostanek turnirja. Njihov tretji nastop v Tivoliju, spremljalo jih je tudi nekaj sto navijačev, je bil povsem nekaj drugega. V vratih je debitiral Ingemar Caris. Švedi so igrali mnogo bolje kot nasprotniki in zaslužno zmagali. Tumba je v tretjem napadu dobil nova soigralca in ta trojica je bila še kako nevarna. Najboljši švedski igralec se je znašel tudi v primežu zlobnih jezikov, saj naj bi skupaj z nekaterimi soigralci noč pred tekmo z Nemčijo preživel v enem izmed ljubljanskih lokalov in to do zgodnjih jutranjih ur. Obe reprezentanci sta se zadovoljili s precej mehko igro.« (Škrtič, 1966a).

Sovjetska zveza : NDR 10 : 0		
(1 : 0, 4 : 0, 5 : 0)		
SODNIKA Nordile (Norveška) in Čebulj (Jugoslavija)	STRELCI 1 : 0 (7) Loktev (Almetov), 2 : 0 (24) Loktev (Almetov), 3 : 0 (25) Majorov (Jakušev), 4 : 0 (26) Zajcev (Polupanov), 5 : 0 (38) Staršinov (Majorov), 6 : 0 (43) Zajcev (Majorov), 7 : 0 (44) Vikurov (Polupanov), 8 : 0 (45) Almetov (Ragulin), 9 : 0 (46) Aleksandrov (Loktev), 10 : 0 (52) Almetov (Zajcev)	KAZNI SZ 11 minut, NDR 26 minut GLEDALCI 2000

Slika 53: Predstavitev rezultatov tekme Sovjetska zvezva : NDR (JOP, 1966b)

»Večina gledalcev je sinoči z zanimanjem pričakovala dvoboj – sovjetski napadalci – odlični nemški vratar Kolbe, toda v nemškem голу se je pojavil rezervni vratar Kirche, ker se je Kolbe tik pred prvenstvom poškodoval in bi morda zelo težka tekma slabo vplivala na njegovo formo na kasnejših tekmah, ki bodo za NDR mnogo bolj pomembne.« (JOP, 1966b).

4. 8. 2 PRVI PORAZ V ZAGREBU

ZAGREB, SKUPINA B, TRETJI KROG

Romunija : Norveška 4 : 0		
(1 : 0, 1 : 0, 2 : 0)		
SODNIKA Czerny in Korinek (ČSSR)	STRELCI 1 : 0 (10) Faderas, 2 : 0 (28) Varga, 3 : 0 (45) G. Szabo (I. Szabo), 4 : 0 (45) I. Szabo	KAZNI Romunija 6 minut, Norveška 6 minut GLEDALCI 500

Slika 54: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Norveška (Vinek, 1966c)

Madžarska : Velika Britanija 8 : 1		
(3 : 0, 2 : 0, 3 : 1)		
SODNIKA Isotaalo in Jaala (Finska)	STRELCI 1 : 0 (7) Horvath (Bikar), 2 : 0 (15) Rozgonyi (Bankuti), 3 : 0 (16) Kling (Balint), 4 : 0 (31) Rozgonyi (Zsitva), 5 : 0 (33) Horvath (Bikar), 6 : 0 (46) Bikar (Schwarn), 6 : 1 (47) Stevenson (Imrie), 7 : 1 (54) Zsitva (Zieger), 8 : 1 (55) Bikar (Horvath)	KAZNI Madžarska 8 minut, Velika Britanija 8 minut GLEDALCI 500

Slika 55: Predstavitev rezultatov tekme Madžarska : Velika Britanija (Ivanišević, 1996d).

Avstrija : Švica 7 : 6		
(1 : 3, 3 : 0, 3 : 3)		
SODNIKA Starovoitov in Seglin (SZ)	STRELCI 1 : 0 (3) Puschnig (Kakl), 1 : 1 (11) V. Luthi (H. Luthi), 1 : 2 (11) Ehrensperger, 1 : 3 (17) Heiniger (Ehrensperger), 2 : 3 (26) Kakl (St.John), 3 : 3 (34) St. John, 4 : 3 (36) Kakl, 4 : 4 (44) Weber (Keller), 4 : 5 (45) V. Luthi (P. Luthi), 5 : 5 (47) St.John (Kakl), 6 : 5 (49) Kakl, 7 : 5 (49) St.John, 7 : 6 (55) V. Luthi	KAZNI Avstrija 2 minuti, Švica 6 minut GLEDALCI 1000

Slika 56: Predstavitev rezultatov tekme Avstrija : Švica (Luncer, 1996g)

Jugoslavija : ZRN 2 : 6		
(2 : 2, 0 : 0, 0 : 4)		
SODNIKA Wiking in Dahlberg (Švedska)	STRELCI 1 : 0 (1) I. Jan (Tišler), 2 : 0 (5) Felc, 2 : 1 (15) Hanig (Kopf), 2 : 2 (209) Hanig (Kopf), 2 : 3 (44), 2 : 4 (53) Schloder (Ludwig), 2 : 5 (56) Kopf (Schloder), 2 : 6 (60) Hanig	KAZNI Jugoslavija 12 minut, Zahodna Nemčija 14 minut GLEDALCI 7000

Slika 57: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : ZRN (Fugina, 1966)

»Stadion na Šalati je sinoči postavil nov rekord v obisku. Prodali so skoraj 7.000 vstopnic, kolikor jih niso doslej še nikoli, niti poleti na različnih športnih prireditvah, ko je kapaciteta stadiona večja kot pozimi. Mimo tega je moralo več tisoč navijačev, ostati pred vrati ali pa sploh niso mogli prodreti po Špinglerjevem stopnišču na Šalato. Oboroženi so bili z različnimi navijaškimi predmeti, s katerimi so več čas igre

motili sodnika, ki ju sploh ni bilo slišati ... Kot rečeno, je publika nešportno priznala poraz domačih, saj so goste obsuli s pomarančami in drugimi predmeti. Na to so prav tako nešportno odreagirali gostje, ki so hoteli med igranjem svoje himne zapustiti igrišče. Našim igralcem gre v dobro šteti, da so pri vsem direndaju ostali mirni.« (Dermastija, 1966b).

Jugoslovanski selektor Vaclav Bubnik je takole opisal potek tekme, ki se je začela z domačim vodstvom, končala pa z visokim porazom: »Fantje na tekmi z ZRN niso igrali tako, kakor smo jim naročili, pa tudi njihova borbenost je bila na precej nižji ravni kakor proti Norvežanom. Proti slednjim so namreč vsi napadali in se ves čas tekme tudi branili kakor en mož. V srečanju z Nemci pa so se spet oprijeli prejšnjega jugoslovanskega sistema: obramba bodi eno, napad pa drugo. Tako se ne da zmagovati. Odločilni trenutek za celoten izid dvoboja je bil, ko je Bogo Jan, za to ga ne gre kriviti pri rezultatu 2 : 0, sam zgrešil vrata, mi pa smo hip nato navkljub številčni premoči prejeli prvi gol od Nemcev. Zdelo se mi je tudi, da sta dva uvodna zadetka uspavala naše, ki so bržkone mislili, da imajo zmago s tolikšno prednostjo v prvih minutah igre že v žepu.«

Slika 58: Viktor Tišler in Franc Smolej (Sportske novice, 1966)

Na sliki 58 sta člana udarnega slovenskega napada: Viktor Tišler in Franc Smolej.

4. 8. 3 UČINKOVITI ITALIJANI

Italija : Južna Afrika 18 : 2 (7 : 1, 6 : 1, 5 : 0)		
SODNIKA Kerkoš in inž. Kalnekar (Jugoslavija)	STRELCI 1 : 0 (11) Piccolruaz (Agazzi), 2 : 0 (11) Rebanser (Bacher), 3 : 0 (12) Verocai (Alvera), 4 : 0 (12) Holzner, 4 : 1 (15) Campbell (Vikers), 5 : 1 (17) Holzner, 6 : 1 (18) Holzner, 7 : 1 (20) Da Rin, 8 : 1 (24) Bacher (Paracchini), 9 : 1 (25) Rebanser (Da Rin), 10 : 1 (26) Rebanser, 13 : 1 (33) Rebanser (Brugnoli), 13 : 2 (39) Wahl (Josephson), 14 : 2 (45) Rebanser (Bacher), 15 : 2 (47) Da Rin, 16 : 2 (49) Paraccini (Crozzi), 17 : 2 (52) Holzner, 18 : 2 (56) Da Rin	GLEDALCI 200

Slika 59: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Južna Afrika (Italija : Južna Afrika 7 : 1, 1966)

Italija : Danska 7 : 1 (3 : 1, 3 : 0, 1 : 0)		
SODNIKA Kneževič in Dušanovič (Jugoslavija)	STRELCI 1 : 0 Crotti (Holzner), 1 : 1 (8) Hooybye (Cristensen), 2 : 1 (15) Crotti (Agazzi), 3 : 1 (19) Rebanser, 4 : 1 (22) Agazzi, 5 : 1 (27) Agazzi (Crotti), 6 : 1 (37) Da Rin, 7 : 1 (49) Da Rin (Crotti)	KAZNI Italija 16 minut, Danska 28 minut GLEDALCI 3000

Slika 60: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Danska (Italija : Danska 7 : 1, 1966)

4.9 ČETRTE KROG TEKMOVANJA

4.9.1 FAVORITI DO NOVIH ZMAG

LJUBLJANA, SKUPINA A, 4. KROG

Švedska : Poljska 8 : 2 (5 : 0, 2 : 2, 1 : 0)		
SODNIKA Olivieri in Vuillemin (Švica)	STRELCI 1 : 0 (1) Lars Nilsson (Petterson), 2 : 0 (9) Tumba (Sivertsson), 3 : 0 (11) Lindberg (Stoltz, Sterner), 4 : 0 (12) Sivertsson (Tumba), 5 : 0 (20) Bengtsson (Linderg), 5 : 1 (22) A. Fonfara, 5 : 2 (25) K. Fonfara, 6 : 2 (35) Petterson (Svedberg), 7 : 2 (38) Palmquist (Sivertsson), Tumba, 8 : 2 (46) Bengtsson (Johansson)	KAZNI Švedska 2 minuti, Poljska 8 minut GLEDALCI 5000

Slika 61: Predstavitev rezultatov tekme Švedska : Poljska (Trbovc, 1966)

Poljakom je začelo na prvenstvu zmanjkovati moči, Skandinavci pa so našli pravo mero kombinatorne igre v obrambi in v napadu. Poljaki so bili v prvi tretjini nervozni, kajti preostali dve so odigrali povsem drugače. Vratar Kosyl je v 12 minutah prejel kar štiri gole, kar je bil tudi znak za menjavo v vratih. Še najbolj je bila izenačena zadnja tretjina, a tekma je bila z rezultatskega vidika odločena že v prvem delu. Švedski hokejisti so končno zadovoljili pričakovanja javnosti, Poljaki pa so se približali zadnjemu mestu, ki vodi v drugoligaško hokejsko družčino (Trbovc, 1966).

SZ : Finska 13 : 2 (5 : 1, 4 : 1, 4 : 0)		
SODNIKA Wycik (Poljska) in Kerkoš (Jugoslavija)	STRELCI 1 : 0 (7) Aleksandrov (Zajcev), 2 : 0 (10) Loktev (Aleksandrov), 3 : 0 (11) Jakušev (Staršinov), 4 : 0 (15) Almetov (Aleksandrov), 5 : 0 (18) Staršinov (Majorov), 5 : 1 Oksanen (Partinen), 6 : 1 (26) Aleksandrov (Loktev), 7 : 1 (31) Aleksandrov (Loktev), 7 : 2 (32) Peltonen (Partinen), 8 : 2 (33) Brežnjev (Firsov), 9 : 2 (39) Ragulin(Aleksandrov), 10 : 2 (55) Brežnjev (Vikulov), 11 : 2 (58) Kuzkin (Almetov), 12 : 2 (58) Staršinov (Jakušev), 13 : 2 (60) Brežnjev (Almetov)	KAZNI SZ 4 minute, Finska 8 minut GLEDALCI 7000

Slika 62: Predstavitev rezultatov tekme SZ : Finska (SZ : Finska, 1966)

»Posebno razpoložen je bil Aleksandrov, ki je sam trikrat premagal finskega vratarja, trikrat se je vpisal tudi kot zadnji podajalec. Tekma sama je bila zaradi prevelike premoči sovjetskih igralcev precej nezanimiva in jo bodo gledalci lahko kmalu pozabili.« (SZ : Finska, 1966).

ČSSR : ZDA 7 : 4 (1 : 3, 5 : 0, 1 : 1)		
SODNIKA Dahlberg in Wiking (Švedska)	STRELCI 0 : 1 (8) Ruelle (Tschida), 1 : 1 (16) Pryl, 1 : 2 (209) Lilyholm (Porter), 1 : 3 (20) Roberge (J. Stordahl), 2 : 3 (27) Ševčik (Golanka), 3 : 3 (27) Šmid, 4 : 3 (29) Kokš (Pryl), 5 : 3 (32) Tikal (Potsch), 6 : 3 (40) Holik (Nedomansky), 6 : 4 (42) J. Stordahl (Ross), 7 : 4 (54) Holik (Pryl)	KAZNI ČSSR 6 minut, ZDA 12 minut GLEDALCI 3500

Slika 63: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : ZDA (Škrtič, 1966)

Morda zaradi podcenjevanja, morda tudi zato ker niso hoteli igrati kot znajo, so Čehoslovaki poskrbeli za precej nervozne obraze svojih navijačev. Približno 300 si jih je ogledalo tekmo v dvorani Tivoli. Američani so v prvi tretjini povedli s 3 : 1 in nasprotnik je imel na poti do izenačenja kar precej dela z žilavimi nasprotniki. Pri Američanih so manjkali trije standardni igralci, ki so zboleli za gripo, Američani pa so kljub temu prikazali najboljšo igro na prvenstvu (Škrtič, 1966).

KANADA : NDR 6 : 0 (2 : 0, 1 : 0, 3 : 0)		
SODNIKA Czerny in Korinek (Češka)	STRELCI 1 : 0 (16) Mott (Begg), 2 : 0 (19) Cadieux (Begg), 3 : 0 (35) Mc Millan (Johnston), 4 : 0 (43) Cadieux, 5 : 0 Mott(Huck), 6 : 0 (54) Faulkner	GLEDALCI 5000

Slika 64: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : NDR (Kralj, 1966)

Največje presenečenje dosedanjega dela prvenstva, izvrstni nemški vratar Peter Kolbe, je pred tekmo obljubil, da Kanadčanom ne bo lahko. Prvih 15 minut je držal obljubo; igralci v polju so Kanadčane s hitrim drsanjem in kombinatorno igro stisnili v obrambno tretjino. Igrali so hrabro in brez pretiranega spoštovanja. A v nadaljevanju so severno Američani počasi in vztrajno trli trd nemški oreh. Svoje je dodal še vratar Broderick, ki je predvsem v zadnji tretjini trikrat s hitrim in zanesljivim posredovanjem rešil svojo mrežo, ki je na koncu ostala nedotaknjena (Kralj, 1966).

4. 9. 2 GOSTOVANJE NA JESENICAH USPEŠNO

JESENICE, ZAGREB, SKUPINA B, 4. KROG

Jugoslavija : Švica 3 : 2		
(0 : 2, 2 : 0, 1 : 0)		
SODNIKA Seglin in Starovoitov (SZ)	STRELCI 0 : 1 (4) Keller (Muhlebach), 0 : 2 (11) Veli Luthi (Heinz Luthi), 1 : 2 (37) Roman Smolej (Hiti), 2 : 2 (38) Felc (F. Smolej), 3 : 2 (42) Beravs	KAZNI Jugoslavija 2 minuti, Švica 2 minuti GLEDALCI 7000

Slika 65: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Švica (M. D., 1966b)

»Česa takega jeseniški ledeni stadion pod Mežakljo doslej še ni doživel! Jeseniška publika se je na to tekmo očitno dalj časa pripravljala, saj sta bila trušč in navijanje, kakršna smo slišali sinoči, res enkratna. Stadion je prvič eksplodiral, ko so na igrišče začeli prihajati drug za drugim naši reprezentanti ... Ponedeljkov večer je bil za Jeseničane velik praznik. Dolgo so se pripravljali nanj, saj je ta večer na novem in lepem stadionu pod Mežakljo zaigrala hokejska reprezentanca Jugoslavije, njeni člani pa so večinoma sinovi jeseniških železarjev. Zatorej se ni bilo treba čuditi, če kovinarji po končanem delu ob dveh popoldne niso zapuščali mesta, temveč so se raje pogovorili, kako in s čim bodo podžigali svoje fante. Tekma je bila napovedana za sedmo večerno uro, toda na stadionu že pol ure poprej ni bilo mogoče najti nobenega prostega mesta. Zastave, spodbujajoča gesla, šopi bakel, vse je bilo nared, da pozdravi modro vrsto. Ko so Jugoslovani pridrsali na igrišče, se je iz tisočerih grl izvil en sam krik »Naši!« in »Dajmo modri!«, strmo pobočje Mežaklje pa so razsvetlile raznobarvne rakete, kakor podnevi.« (M. D., 1966b)

Selektor Vaclav Bubnik je bil po novem uspehu dobre volje, predvsem pa je bil gostobeseden: »Šampionat nas je vrgel v številne tekme, tako da sem lahko dodobra

spoznal vse vrline in hibe naših nasprotnikov. Zategadelj sem se proti Švici odločil za obrambno-napadalni bojni načrt. Kolektivna igra je sicer rodila sad – zmagali smo! – vendar bi moral grajati varovance zaradi dveh napak v prvem delu igre. Dvakrat zapored je prišlo do nesporazuma med obrambo in napadalno trojko in tako so Švicarji – nedvomno slabši od nas – že vodili z 2 : 0. Po odlični igri Jugoslovanov v naslednji tretjini smo rezultat izravnali. V tem delu sem moral izločiti drug napad, ker ni delal tako, kot sem želel. To velja za Renauda in Mlakarja, po poškodbi R. Smoleja pa sem odredil za vodjo tretjega napada Boga Jana. Po drugi tretjini sem se znašel v zagati, nisem vedel, ali se bodo nasprotniki odločili za napadalno ali obrambno taktiko. Tako sem igralce poučil, kako naj igrajo v enem in kako v drugem primeru. Če bi bili napadali, bi bil moral znova poslati na led vse tri napade, ker pa so igrali defenzivno, sem vztrajal pri dveh napadih. Vratar Gale je bil tudi tokrat zanesljiv, vendar je po poškodbi v zadnji tretjini, takrat je imel po pravilih pravico do desetminutnega odmora, ki bi bil dobrodošel tudi soigralcem, tako okleval, da sta sodnika spregleda naš bojni načrt. Fantje so bili borbeni, vendar so bili njihovi streli nenatančni. Prav zato nismo zmagali tolikšnim rezultatom, kolikšnega bi si sicer zaslužili po dobri igri in premoči.« (M. D., 1966b).

Slika 66: Jugoslavija: Švica (Sportske novosti, 10. 3. 1966)

Na sliki 66 je prikazan trenutek po odločilnem голу Slavka Beravsca (v temnem dresu).

Norveška : Avstrija 4: 3 (0 : 2, 0 : 1, 4 : 0)		
SODNIKA Wycyk (Poljska) in Gross (Nemčija)	STRELCI Za Norveško: Hansen, Olsen, Hagensen in Johanssen. Za Avstrijo: Puschnig, Weingartner in Kaki	KAZNI Norveška 0 minut, Avstrija 6 minut GLEDALCI 500

Slika 67: Predstavitev rezultatov tekme Norveška : Avstrija (Luncer, 1966b)

Avstrijci so Norvežane že imeli v svoji pesti, a tekma se igra 60 minut. Norvežani so bili po dveh tretjinah besni. Avstrija je vodila že s 3 : 0, potem pa so Norvežani štiri gole dosegli v eni sami tretjini in zmagali s 4 : 3. Šalata je bila prvič priča takšnemu preobratu na tekmi, ki je postregla z neverjetnim zadnjim delom. Trije goli so padli v treh minutah! Avstrijski izkušeni igralci, kot sta Puschnig in St. John, so se povsem izgubili v zadnjem delu. Norvežani so prvi gol dosegli v 46. minuti. V 55. minuti pa je Söby lepo s ploščkom zaposlil Johansena, ta pa je premagal v tem večeru izvrstnega vratarja Pregla za končno zmago s 4 : 3 (Luncer, 1966b).

Romunija : Madžarska 4 : 2 (2 : 1, 2 : 0, 0 : 1)		
SODNIKA Wiking in Dahlman (Švedska)	STRELCI Fagaraš 2, Basa in Florescu za Romunijo, Rafa in Horvat za Madžarsko	KAZNI Romunija 4 minute, Madžarska 8 minut GLEDALCI 1000

Slika 68: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Madžarska (Vinek, 1966a)

Dosedanje predstave obeh reprezentanc so obetale precej boljšo predstavo, kot se je na koncu izkazalo. Mirna, na trenutke dolgočasna tekma je to bila, brez fizičnega kontakta. Pravo razočaranje. Vse skupaj je izgledalo, kot bi se moštvi pomerili za trening. Ko so Romuni v drugi tretjini po kombinaciji Ionescuja in Florescuja povišali na 4 : 1, je bilo jasno, da je bila ta razlika za nerazpoloženi madžarski napad previsoka (Vinek, 1966a).

ZRN : Velika Britanija 10 : 4 (1 : 0, 6 : 2, 3 : 2)		
SODNIKA Czerny in Korrinek (ČSSR)	STRELCI Hanig 2, Funk 2, Bos, Ludwig, Kepf, A Schloder, Ridl in Gross za ZRN in Stevenson 2, Tindel in W. Brenen po 1 za Veliko Britanijo	GLEDALCI 200

Slika 69: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Velika Britanija (Luncer, 1966a)

V dveh urah tekme igralci moštev niso poskrbeli niti za eno potezo, ki bi dvignila na noge gledalce na Šalati. Že vnaprej se je približno vedelo, katero moštvo bo zmagalo, koliko golov bo približno padlo in koliko gledalcev si bo ogledalo tekmo. Britanci niso igrali tako slabo, kot na lestvici kaže njihova uvrstitev, zasedajo namreč zadnje mesto. Skupno je padlo 14 golov, izenačena je bila zgolj uvodna tretjina (Luncer, 1966a).

4.9.3 ITALIJANI RAZRED ZASE, PRVA ZMAGA B REPREZENTANCE

Italija : Danska 12 : 5 (1 : 0, 3 : 2, 8 : 3)	
STRELCI Agazzi 4, Brugnolli 3, Mastel 2, Rebanser, Piccolruaz in Da Rin po enega za Italijo. Petresen 2, Gautier, Malin in Hooybye po enega za Dansko	GLEDALCI 200

Slika 70: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Danska (Italija : Danska 12 : 5, 1966)

Jugoslavija B : Južna Afrika 4 : 1 (1 : 0, 2 : 1, 1 : 0)	
STRELCI Eržen 2, Pirc in Gojanovič po 1 za Jugoslavijo	GLEDALCI 300

Slika 71: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija B : Južna Afrika (Jugoslavija : Južna Afrika, 1966)

4. 10. PETI KROG TEKMOVANJA

4. 10. 1 SOVJETSKA ZVEZA OB PRVO TOČKO, ČEHOSLOVAKI DO ZMAGE V ZADNJI MINUTI

LJUBLJANA, SKUPINA A, 5. KROG

NDR : Poljska 4 : 0		
(2 : 0, 0 : 0, 2 : 0)		
SODNIKA Olivieri in Vuillemin (Švica)	STRELCI 1 : 0 (15) Ziesche (Buder), 2 : 0 (16) Ziesche (Noach), 3 : 0 (42) Noach (Ziesche), 4 : 0 (56) Kratzsch (Fuchs)	GLEDALCI 3500

Slika 72: Predstavitev rezultatov tekme NDR : Poljska (NDR : Poljska 4 : 0, 1966)

»Nemci so res zmagali in to dokaj visoko, vendar bi Poljaki včeraj ob nekoliko večji zbranosti in preciznosti svojih strelcev, prav lahko pripravili presenečenje. Najbolj slab dan od vseh poljskih napadalcev je imel Kilanowicz, ki je sam zapravil več kot polovico vseh 100-odstotnih priložnosti svojega moštva.« (NDR : Poljska 4 : 0, 1966).

ZDA : Finska 1 : 4 (0 : 0, 3 : 1, 1 : 0)		
SODNIKA Starovoitov in Seglin (SZ)	STRELCI 1 : 0 (24) Oksanen, 1 : 1 (27) Tschida (Nasland), 2 : 1 (30) Reunamaki (Keinonen), 3 : 1 (36) Jylha (Partinen), 4 : 1 (50) Kilpio	KAZNI Finska 4 minute, ZDA 4 minute GLEDALCI 2000

Slika 73: Predstavitev rezultatov tekme ZDA : Finska (Kranjc, 1966)

Na pol prazna dvorana je bila na strani Finske, razmerje moči na začetku tekme pa je bilo prav tako na strani hokejistov iz dežele tisočerih jezer. Finci so odločneje zaigrali v napadu in vršili pritisk na vratarja Yurkovicha. Slednji je bil vseskozi na kolenih, streli so si sledili drug za drugim. Glasno je opozarjal svoje branilce, naj bodo bolj zbrani, da se otresejo pritiska, ki ni obetal nič dobrega. Po dveh tretjinah ameriški vratar ni imel razlogov za zadovoljstvo. V zadnjem delu so Finci zgolj potrdili zmago. Kilpio se je znebil vseh obrambnih igralcev in elegantno zadel za končnih 4 : 1. O ameriški igri novinarji niso znali povedati nič dobrega. V moštvi, ki je igralo povsem nepovezano, sta bila še najboljša igralca jugoslovanskih korenin Mayasich in vratar Yurkovich. Prvič na prvenstvu se je ob zvokih himne dvigala finska zastava. Hala Tivoli je bila priča pravemu finskemu nacionalnemu prazniku (Kranjc, 1966).

Sovjetska zveza : Švedska 3 : 3		
(0 : 0, 2 : 2, 1 : 1)		
SODNIKA Wycisk (Poljska) in Čebulj (Jugoslavija)	STRELCI 0 : 1 (28) Nils Nilsson (Johansson), 0 : 2 (31) Lars Nilsson (Lindberg), 1 : 2 (35) Aleksandrov (Loktev), 2 : 2 (36) Staršinov (Jakušev), 2 : 3 (43) Sterner (Lars Nilsson), 3 : 3 (53) Firsov	KAZNI Sovjetska zveza 4 minute, Švedska 0 minut GLEDALCI 7000

Slika 74: Predstavitev rezultatov tekme Sovjetska zvezva : Švedska (Švedska : SZ 3 : 3, 1966)

»Veliko vprašanje je, če ne bi svetovni prvaki včeraj doživeli poraza, če bi bil naš sodnik Čebulj bolj odločen in priseben. Švedi so v 32. minuti vodili z 2 : 0. Sloviti Tumba je z izredno potezo, kot jih znajo samo prekaljeni borci, dobil ploščico na sredini igrišča in zdrvel proti Konovalenkovim vratom. Ruska branilca si nista znala pomagati drugače – pravzaprav si nista niti mogla, ker je bil Šved s ploščico že pred njima – kot da sta Tumbo najprej zadrževala z roko in ko še to ni pomagalo, mu je Davidov od zadaj zataknil drsalko s palico. Takšnim prekrškom nihče ne more biti kos in tudi Tumba ni ostal na nogah, temveč je padel in se po trebuhu pridrsal v ruska vrata. Za hip so vsi obstali, ker so pričakovali žvižg sodnika, a piščalka je ostala nema.« (Švedska : SZ 3 : 3, 1966).

ČSSR : Kanada 2 : 1 (1 : 0, 0 : 0, 1 : 1)		
SODNIKA Olivieri (Švica) in Chojnacki (Poljska)	STRELCI 1 : 0 (16) Holik (Tikal), 1 : 1 (49) Bourbonnais (Faulkner), 2 : 2 (59) Pryn	KAZNI Kanada 22 minut, ČSSR 10 minut GLEDALCI 8000

Slika 75: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : Kanada (ČSSR : Kanada 2 : 1, 1966)

»Teško pričakovani obračun Kanadčanov in Čehoslovakov je dokaj razočaral 8.000 gledalcev. Maščevanje za lanski katastrofalni poraz v Tampereju ni uspelo. Zaslužili bi si vsekakor precej ugodnejši rezultat in bi ga verjetno dosegli, če sodnika oziroma bolje rečeno - sodnik Chojnacki – s svojimi odločitvami ne bi precej spremenil poteka igre. Seveda pa za poraz nista v polni meri kriva samo sodnika, temveč tudi Kanadčani sami, saj so Čehoslovakii prešli v vodstvo v času, ko so nekdanji večkratni svetovni prvaki zaradi nepremišljene igre v obrambi imeli kar dva igralca manj na ledu.« (ČSSR : Kanada 2 : 1, 1966).

4. 10. 2 BRITANCI PRESENETILI V ZAGREBU

ZAGREB, SKUPINA B, 5. KROG

Romunija : Avstrija 7 : 1 (2 : 0, 2 : 0, 3 : 1)		
SODNIKA Viking in Mahlberg (Švedska)	STRELCI 1 : 0 (5) Ferencz (Fagaras), 2 : 0 (20) Varga, 3 : 0 (28) Geza Szabo, 4 : 0 (33) Iuliu Szabo (Geza Szabo), 5 : 0 (41) Varga (Geza Szabo), 5 : 1 (49) Bachura (Puschnigg), 6 : 1 Geza Szabo (Pana), 7 : 1 (56) Varga	KAZNI Romunija 6 minut, Avstrija 10 minut GLEDALCI 300

Slika 76: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Avstrija (V. L., 1966).

ZRN: Švica 4 : 0 (0 : 0, 0 : 0, 4 : 0)		
SODNIKA Czerny (ČSSR), po poškodbi ga je zamenjal Valentin (Avstrija) in Korinek (ČSSR)	STRELCI 1 : 0 (43) Ludwig (Funk) , 2 : 0 (48) Ludwig (Funk), 3 : 0 (49) Boss (Gross), 4 : 0 (59) Schloder (Waitl)	KAZNI ZRN 8 minut, Švica 10 minut GLEDALCI 357

Slika 77: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Švica (Vinek, 1966b).

Tekma se je začela s poškodbo enega izmed sodnikov. Bližnjem srečanju dveh igralcev ni ušel češkoslovaški sodnik Czerny, ki je grdo padel in si poškodoval ramo.

Takoj so ga prepeljali v bolnišnico, njegovo mesto pa je zasedel Avstrijec Valentin, ki je bil prvotno predviden za sojenje na naslednji tekmi. Uvodni tretjini sta bili mirni, vratarja sta bila ob redkih priložnostih na svojih mestih. Že po prvem голу Nemcev se je videlo, da so se Švicarji predali, nasprotniki so do konca tekme še trikrat zadeli v polno. Z novo zmago so si zagotovili prvo mesto v skupini B in napredovanje med elito. Pri zadnjem голу Nemcev se je sodnikom pripetila napaka. Schloder ni bil niti blizu švicarski vrat. Gol je dosegel Funk. A ker je treba spoštovati uradne, dokumente, je bil zadetek pisan Schloderju (Vinek, 1966b).

Norveška : Madžarska 5 : 2		
(0 : 2, 1 : 0, 4 : 0)		
SODNIKA Valentin (Avstrija) in Čebulj (Jugoslavija)	STRELCI 0 : 1 (4) Klink (Boroczy), 0 : 2 (14) Kertesz, 1 : 2 (39) Olsen, 2 : 2 (42) Gundersen (Olson), 3 : 2 (46) Dalsoren (Bjolbak), 4 : 2 (51) Thoen (Bjolback), 5 : 2 (55) E.Hansen (Olsen)	KAZNI Norveška 8 minut, Madžarska 2 minuti GLEDALCI 1500

Slika 78: Predstavitev rezultatov tekme Norveška : Madžarska (Ivanišević, 1966a)

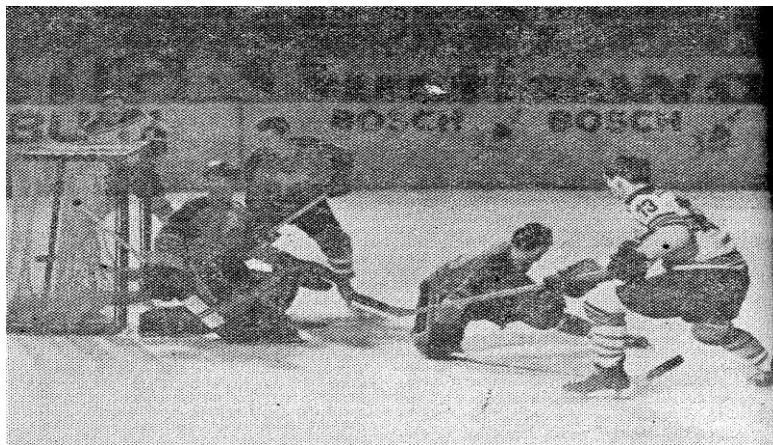
Tudi vodstvo z 2 : 0 madžarskim hokejistom ni zadostovalo za bolj ugoden razplet tekme. Naši sosede so igrali hitro in povezano, lahko bi dosegli še kakšen zadetek ali dva več. A so bili neučinkoviti. Ko je ob koncu druge tretjine zadel Olson, se je razmerje moči povsem obrnilo. Madžari pa se lahko zahvalijo le svojemu vratarju Vandresu, da je bil gol Olsena edini v tem delu igre. Norvežani so v zadnji tretjini zaigrali hitreje, pametneje in predvsem bolj učinkovito. Madžari so bili po tekmi povsem poklapani. Norvežani pa so se še drugič na prvenstvu rešili iz primeža zaostanka (Ivanišević, 1966a).

Jugoslavija : Velika Britanija 3 : 3		
(3 : 2, 0 : 1, 0 : 0)		
SODNIKA Wycsik (Poljska) in Gross (NDR)	STRELCI 1 : 0 (9) Tišler (R. Smolej), 1 : 1 (12) Tindale (Matthews), 2 : 1 (16) Mlakar (B. Jan), 2 : 2 (18) Stevenson (Miller), 3 : 2 (18) R. Smolej (Ravnik), 3 : 3 (22) Crawford (Stevenson)	KAZNI Jugoslavija 4 minute, Velika Britanija 10 minut GLEDALCI 4500

Slika 79: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Velika Britanija (Luncer, 1966d).

1 : 0	1 : 1	2 : 1	2 : 2	3 : 2	3 : 3
Trener Bubnik je delal letečo menjavo. Pri menjavi tretjega napada s prvim je od najboljše trojke prišel v igro šele Tišler. Znašel se je pred Clarkovimi vrati, kjer je dobil izredno v liniji podano ploščico od mladega Smoleja in brez težav zadel mrežo.	Navdušenje na stadionu se še ni poleglo, ko je naša druga obramba (Mihajlovski in Jug) obstala in gledala, kako je Matthews podal prostemu Tindaleju. Brezkrbni Gale je mirno gledal, kako je šla ploščica tik pred njim do bradatega Angleža, ki je samo nastavljal palico in izenačil.	Hitra podaja Boga Jana Mlakarju in že je Jugoslavija vodila.	Spet je bila na ledu druga obramba in samo gledala, kako je Stevenson na Millerjevo podajo že drugič ukanil neiznajdljivega Galeta.	Samo 17 sekund po izenačenju so naši spet vodili. Na sredini so si priborili ploščico, Ravnik je podal Romanu Smoleju, ta pa je bil v gneči najbolj priseben in ploščica je bila še tretjič za Clarkovim hrbtom.	V drugi tretjini je prvič na prvenstvu stopil pred vrata Šemsedinovič, ki ga je naše vodstvo poslalo na led namesto nezanesljivega Galeta. Po minuti in 17 sekundah igre je Šemsedinovič že prejel gol. Spet je naša obramba stala in Crawford je na podajo Stevensona že tretjič izenačil (Šlambergar, 1966).

»Podcenjevali smo Britance. Mislili smo, da bomo zlahka opravili z njimi in tako smo tudi igrali. Tekma z Jesenic se ni ponovila. Proti Švici nas je rešil Slavko Beravs. Britanci so se borili kot levi in kdo bi si mislil, da bo zadnjeuvrščeno moštvo ravno proti gostiteljem prvenstva osvojilo svojo prvo točko. V jugoslovanski garderobi je bilo moč slišati besede razočaranja in jeze. V isti garderobi je bilo na tekmi proti Norveški potočenih nič koliko solz. V življenju se vse spreminja in hokej je tudi del življenja. Če sodnika ne bi razveljavila gola Franca Smoleja bi zmagali!. Trener Vaclav Bubnik po tekmi ni skrival razočaranja: »Nisem zadovoljen. Vsi igralci so igrali nedisciplinirano. V garderobi se nekaj dogovorimo, na ledu pa je povsem druga slika. Trmasti so vsi, od prvega do zadnjega. Nismo tako dobri, da bi kogarkoli podcenjevali in potem se zgodi ta neodločen rezultat. Čestital sem Britancem, zaslužili so si to točko. Kaj naj rečem svojim igralcem? Kaj so si zaslužili?« (Luncer, 1966d).

Slika 80: Jugoslavija : Velika Britanija (Luncer, 1966d).

Slika 80 prikazuje prizor s tekme Jugoslavija : Velika Britanija, Rudi Hiti (št. 13).

4. 10. 3 USPEŠNI DANSKA IN ITALIJA

JESENICE, SKUPINA C

Danska : Južna Afrika 6 : 2 (1 : 1, 0 : 1, 5 : 0)		
SODNIKA Knežević in Dušanovič (Jugoslavija)	STRELCI 1 : 0 (11) Bjerrum, 1 : 1 (14) Lukas, 1 : 2 (29) Wahl, 2 : 2 (48) Gautier, 3 : 2 (52) Hoobye (Bjerrum), 4 : 2 (52) Mollin (Bjerrum), 5 : 2 (59) Linfergaart (Mollin), 6 : 2 (60) Gautier (Maltessen)	KAZNI Južna Afrika 6 minut, Danska 2 minuti GLEDALCI 100

Slika 81: Predstavitev rezultatov tekme Danska : Južna Afrika (Danska : Južna Afrika 6 : 2, 1966)

Italija : Jugoslavija B 7 : 2 (2 : 0, 2 : 2, 3 : 0)		
SODNIKA Jaala (FIN) in Muncz (MAD)	STRELCI 1 : 0 (9) Master (Darin), 2 : 0 (20) Aggazzi, 2 : 1 (24) Petač (Krmelj), 2 : 2 (27) Gojanovič (Razinger), 3 : 2 (39) Aggazzi (Darin), 4 : 2 (40) Holzner (Crotti), 5 : 2 (50) Crotti (Aggazzi), 6 : 2 (55) Alvera (Rabanser), 7 : 2 (60) Darin (Rabanser)	GLEDALCI 200

Slika 82: Predstavitev rezultatov tekme Italija : Jugoslavija B (Italija : Jugoslavija B 7 : 2, 1966)

4. 11 ŠESTI KROG TEKMOVANJA

4. 11. 1 MINIMALNA ZMAGA ČEHOSLOVAKOV

LJUBLJANA, SKUPINA A, 6. KROG

Finska : Poljska 6 : 3 (1 : 0, 3 : 1, 2 : 2)		
SODNIKA Starovoitov in Saglin (SZ)	STRELCI 1 : 0 (13) Oksanen (Peltonen), 2 : 0 (26) Jylha (Isaksson), 3 : 0 (33) Rantasila (Jylha), 4 : 0 (36) Zurawski (Kilanowicz), 4 : 2 (43) Andrej Fonfara (Zawada), 5 : 2 (47) Hakanen (Peltonwen), 6 : 2 (56) Hakanen, 6 : 3 (59) Goralczyk	KAZNI Finska 22 minut, Poljska 14 minut GLEDALCI 700

Slika 83: Predstavitev rezultatov tekme Finska : Poljska (Trbovc, 1966)

Poljaki so zapravili vse možnosti, da si priigrajo obstanek med najboljšimi reprezentancami sveta. Čeprav je bilo na tekmi veliko izključitev, ne moremo reči, da je bila tekma groba. Sovjetska sodnika sta bila odločna. Največja poljska hiba na tem prvenstvu je igra v obrambi. Z igralcem manj, kot po pregovoru, prejemajo gole in to tudi v najpomembnejših trenutkih tekme. Zopet se je izkazalo, da imajo Finci kar nekaj odličnih posameznikov. Predvsem je ugajala prva napadalna trojka Hakanen – Oksanen – Peltonen. Poljakom ni pomagala niti bučna podpora ljubljanske publike (Trbovc, 1966).

ZDA : NDR 4 : 0 (2 : 0, 0 : 0, 2 : 0)		
SODNIKA Kerkoš in Čebulj (Jugoslavija)	STRELCI 1 : 0 (3) Nasland (Lilyholm), 2 : 0 (6) Lilyholm (Ruelle), 3 : 0 (50) Porter, 4 : 0 (52) Nasland (Tschida)	KAZNI ZDA 12 minut, DR Nemčija 0 minut GLEDALCI 10.000

Slika 84: Predstavitev rezultatov tekme ZDA : NDR (Pejovič, 1966)

To je bila hitra in dinamična igra, v kateri so gledalci lahko prišli na svoj račun. Ne samo zaradi lepih zadetkov, pač pa tudi zaradi kombinatorne igre obeh moštev. Ni bilo glavno presenečenje, ker so favoriti Nemci izgubili. Za presenečenje sta poskrbela oba vratarja, ki sta bila glavna igralca tega dvoboja. V zadnji tretjini sta se tako Kolbe kot Blackburn lažje poškodovala. Potrebovala sta zdravniško pomoč in se nato po nekaj minutnem odmoru vrnila na svoje mesto in nadaljevala z izvrstnimi predstavami (Pejovič, 1966).

ČSSR : Švedska 2 : 1 (0 : 1, 1 : 0, 1 : 0)		
SODNIKA Gross (ZRN) in Wycisk (Poljska)	STRELCI 0 : 1 (15) Sterner, 1 : 1 (25) Pryl (Kokš), 2 : 1 (41) Jirik (Golonka)	KAZNI ČSSR 6 minut, Švedska 4 minute GLEDALCI 7000

Slika 85: Predstavitev rezultatov tekme ČSSR : Švedska (ČSSR : Švedska 2 : 1, 1966)

»Švede je povedel v vodstvo reamateriziran igralec ameriške profesionalne lige Ulf Sterner, vendar so Čehoslovaki pri tem zadetku protestirali češ, da je Sterner ploščico brnil v gol. Sodnika sta bila pri tej akciji zelo blizu gola in sta celoten zaplet lahko dobro videla. Zadetek sta priznala in Švedi so zaslužno prišli do vodstva ... Ostra borba za zmago se je razvila v zadnjem delu igre. Spet so bili Čehoslovaki tisti, ki so imeli več športne sreče. Jirik je namreč v 41. minuti na podoben način kot prej Pryl, dosegel zmagoviti gol za svoje moštvo. Švedi so na vsak način hoteli spet izenačiti, vendar so uspeli samo trikrat zadeti vratnico češkoslovaškega gola. Dzurilova mreža pa je na njihovo razočaranje ostala nedotaknjena.« (ČSSR : Švedska 2 : 1, 1966).

Sovjetska zveza : Kanada 3 : 0 (1 : 0, 0 : 0, 2 : 0)		
SODNIKA Dahlberg (Švedska) in Korinek (ČSSR)	STRELCI 1 : 0 (16) Aleksandrov (Almetov), 2 : 0 (45) Vikulov (Firsov), 3 : 0 (50) Zajcev	KAZNI SZ 12 minut, Kanada 14 minut GLEDALCI 10.000

Slika 86: Predstavitev rezultatov tekme Sovjetska zveza : Kanada (SZ : Kanada 3 : 0, 1966)

»To je bila velika predstava najboljšega amaterskega hokejskega vratarja na svetu. Set Martin je rešil sinoči Kanado pred katastrofo. Klonil je samo trikrat, 8 od 27 strelav, ki bi zadeli mrežo ... Sicer pa je Martin ubranil vsaj šest zanesljivih golov, ki bi jih dober vratar spustil v mrežo, ne da bi za to slišal kakršenkoli očitek! Ruski napadalci so streljali iz bližine (Loktev v 14., Majorov v 29., Jakušev v 34., Firsov v 36., Majorov v 47. minuti), poskušali iz daljave presenetiti junaka tekme (Ragulin v 15., Davidov v 37., Almetov v 44., Zajcev v 55. minuti), v protinapadih sami prišli pred Martinova vrata (Loktev v 34. minuti, Polipanov v 39., Firsanov v 58. minuti), toda vedno je v teh položajih veliki Set ostal zmagovalec.« (SZ : Kanada 3 : 0, 1966).

4. 11. 2 ZAHODNI NEMCI ŽE V SKUPINI A, VELIKA VRNITEV

JUGOSLOVANOV

ZAGREB, SKUPINA B, 6. KROG

Norveška : Švica 4 : 1 (2 : 0, 1 : 1, 1 : 0)		
SODNIKA Keller (ZRN) in Korinek (ČSSR)	STRELCI 1 : 0 (6) Martinsen, 2 : 0 (14) Olsen, 3 : 0 (36) Thosen, 3 : 1 (38) Berry, 4 : 1 (55) Olsen	KAZNI Norveška 13 minut, Švica 4 minute GLEDALCI 300

Slika 87: Predstavitev rezultatov tekme Norveška : Švica

Madžarska : ZRN 0 : 1		
SODNIKA Janežič in Kaltnekar (Jugoslavija)	STRELEC 0:1 (49) Haning	KAZNI ZRN 8 minute, Madžarska 4 minute GLEDALCI 200

Slika 88: Predstavitev rezultatov tekme Madžarska : ZRN (Madžarska : ZRN 0 : 1, 1966)

Z zmago so si Nemci že zagotovili prvo mesto na turnirju v Zagrebu. Kolikor bo na prihodnjem svetovnem prvenstvu veljal še sedanji sistem tekmovanja, to hkrati pomeni, da so si priborili vstop v skupino A (Madžarska : ZRN 0 : 1, 1966).

Avstrija : Velika Britanija 2 : 1 (2 : 1, 0 : 0, 0 : 0)		
SODNIKA Izotalo in Jaala (Finska)	STRELEC Puschnigg 2 za Avstrijo, Muller za Veliko Britanijo	KAZNI Avstrija 8 minut, Velika Britanija 8 minut GLEDALCI 1000

Slika 89: Predstavitev rezultatov tekme Avstrija : Velika Britanija (R. V., 1966a)

»Vsi goli so padli v prvi tretjini, po grobih prekrških obrambnih igralcev. A tudi v nadaljevanju se je igralo, kot da tekma ne bi odločala o tem, katera izmed reprezentanc se lahko ob morebitnem porazu povsem približa zadnjemu mestu in bo v prihodnji sezoni igrala v skupini C svetovnega hokeja. Izstopal je izkušeni avstrijski napadalec Puschnigg, vsi ostali so igrali, kot da čakajo, da bo tekme čim prej konec. Britanci, ki so proti Jugoslaviji dobesedno leteli po igrišču, so bili danes nevidni in kot kaže, je imela najslabša reprezentance skupine B ravno proti Jugoslaviji najboljše trenutke na prvenstvu.« (R. V., 1966a).

Jugoslavija : Romunija 5 : 5		
(1 : 2, 2 : 3, 2 : 0)		
SODNIKA Wiking (Švedska) in Nordlie (Norveška)	STRELCI 1 : 0 (1) Felc, 1 : 1 (2) I. Szabo (G. Szabo), 1 : 2 (17) Kalamar (G. Szabo), 1 : 3 (23) Stefanov (Flerescu), 1 : 4 (31) G. Szabo (Kalamar), 1 : 5 (32) I. Szabo (G. Szabo), 2 : 5 (33) Mlakar (B. Jan), 3 : 5 (39) Tišler, 4 : 5 (45) Kristan (Felc), 5 : 5 (49) Kristan	KAZNI Jugoslavija 6 minut, Romunija 6 minut GLEDALCI 6000

Slika 90: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Romunija (Ivanišević, 1966b)

To je bila najboljša tekma in najbolj razburljiva tekma jugoslovanske hokejske reprezentance na svetovnem prvenstvu. Z dramatičnim razpletom, ki je pripeljal na koncu do pravičnega rezultata, so Jugoslovani potrdili svoj napredek na mednarodni hokejski jakostni lestvici. Čeprav niso ob zaključku zaigrali nobene himne nastopajočih, so se vendarle oboji veselili. Kakšen preobrat na tej tekmi! Na polovici tekme so Romuni vodili že s 5 : 1. Prvi žvižgi iz tribun so bili opozorila za jugoslovanske igralce, ki se niso borili in v igro niso vlagali energije. Opozorilo s tribun je bilo pravočasno. Podobno kot na tekmi proti Norveški je Šalata v nadaljevanju eksplodirala od navdušenja. Reprezentanca se je pokazala v povsem drugi luči. »Plavi, plavi!« je donelo iz tribun. Igra do zadnje sekunde pa se je obrestovala. Minuto in pol pred koncem je Kristan močno udaril po ploščici in za romunskim golom se je prižgala rdeča luč. Napete zadnje sekunde so se končale. Tako igralci ene kot druge reprezentance so visoko dvignili v zrak svoje palice v znak navdušenja. Toliko kot so bili Romuni boljši v prvi polovici tekme, toliko so bili v drugi polovici boljši gostitelji (Ivanišević, 1966b).

4. 12 SEDMI KROG TEKMOVANJA

4. 12. 1 SOVJETSKA ZVEZA DO NASLOVA SVETOVNEGA PRVAKA

LJUBLJANA, SKUPINA A, 7. KROG

ZDA : Poljska 6 : 4 (2 : 0, 3 : 1, 1 : 3)		
SODNIKA Keller in Rommerskirchen (ZR Nemčija)	STRELCI 1 : 0 (9) J. Stordahl (Tschida), 2 : 0 (10) Johansson, 3 : 0 (21) Ruelle (Porter), 4 : 0 (31) Porter (Lilyholm), 5 : 0 (31) Nasland (L. Stordahl), 5 : 1 (34) Kilanowicz (Zurawski), 5 : 2 (45) Stefaniak (Kilanowicz), 6 : 2 (49) Lilyholm, 6 : 3 (54) Karol Fonfara (Andrzej Fonfara), 6 : 4 (57) Andrzej Fonfara (Karol Fonfara)	KAZNI ZDA 4 minute, Poljska 4 minute GLEDALCI 8000

Slika 91: Predstavitev rezultatov tekme ZDA : Poljska (Skrtić, 1966)

Tekma je bila v nasprotju s pričakovanji zelo borbena in zanimiva. Tako eno kot drugo moštvo sta si pripravili ogromno priložnosti in nekaj od teh tudi izkoristili. Dinamična obojestranska igra moštev z začelja lestvice je navdušila vse zbrane gledalce, ki so navdušeno pospremili akcije pred goloma Wisniskega in Blackburna. Poljaki se hitro vračajo v skupino B svetovnega hokeja, lani v Tampereju so bili najboljši v drugoligaški konkurenci. Bili so najslabša reprezentanca med najboljšimi (Skrtić, 1966).

NDR : Finska 4 : 3 (2 : 3, 1 : 0, 1 : 0)		
SODNIKA Wiking in Dahlberg (Švedska)	STRELCI 0 : 1 (1) Peltonen, 0 : 2 (4) Mesikammen (Hakanen), 1 : 2 (14) Noack (Novy), 1 : 3 (17) Kilpio, 2 : 3 (19) Franke (Novy), 3 : 3 (21) Novy (Karrenbauer), 4 : 3 (53) Karrenbauer	KAZNI NDR 7 minut, Finska 10 minut GLEDALCI 4000

Slika 92: Predstavitev rezultatov tekme NDR : Finska (D. K., 1966)

Tekma je odločala o končnem šestem mestu. Dobro, da je bilo v dvorani 500 finskih navijačev, ki so skrbeli za pravo vzdušje. Oboji hokejisti so se borili kot, da se igra za medalje. Predstava ni bila čisto navdušujoča, ampak je bila razburljiva in zanimiva. V zadnji del sta se moštvi podali z izenačenim rezultatom 3 : 3, zato je v zadnjih 20 minut potekala prava borba za končno zmago. Zaslužno so Nemci zadeli v polno prek Karrenbauerja in zmagali z golom razlike. Finci so imeli v nadaljevanju celo pet minut igralca več na ledu, ob koncu so poskušali tudi s šestimi igralci, a se rezultat ni spremenil. Na koncu tekme so bili utrujeni igralci in gledalci (D. K., 1966).

Kanada : Švedska 4 : 2		
(0 : 1, 3 : 0, 1 : 1)		
SODNIKA Starovoitov (SZ) in Korinek (ČSSR)	STRELCI 0 : 1 (9) Nils Nilsson (Lundstrom), 1 : 1 (32) Begg, 2 : 1 (35) Bourbannais (Johnston), 3 : 1 (37) Johnston (Bourbannais), 3 : 2 (46) Lindberg (Lars Nilsson), 4 : 2 (51) McLeod (Huck)	KAZNI Kanada 12 minut, Švedska 7 minut GLEDALCI 8000

Slika 93: Predstavitev rezultatov tekme Kanada : Švedska (Fugina, 1996a)

»Odločilna tekma za bronasto kolajno, kot je bilo pričakovati, ni bila lepa. Igralci so bili vse preveč živčni, da bi pokazali vse, kar znajo, nekajkrat pa je bila napetost tako na robu grobosti, da sta sodnika skrajnimi močmi ohranila igro v mejah športa.« (Fugina, 1996a).

SZ : ČSSR 7 : 1		
(4 : 0, 2 : 1, 1 : 0)		
SODNIKA Nordilie in Wiking (Švedska)	STRELCI 1 : 0 (2) Staršinov (Jakušev), 2 : 0 (4) Loktev (Almetov), 3 : 0 (5) Staršinov (Vikulov), 4 : 0 (15) Staršinov (Jakušev), 5 : 0 (24) Almetov (Aleksandrov), 6 : 0 (26) Firsov, 6 : 1 (35) Klapač (Meixner), 7 : 1 (53) Brežnjev (Aleksandrov)	KAZNI SZ 4 minute , ČSSR 6 minut GLEDALCI 12.000

Slika 94: Predstavitev rezultatov tekme SZ : ČSSR (Fugina, 1996b)

Češkoslovaški bi za naslov prvaka zadostoval že neodločen rezultat. »Staršinov in Loktev sta razbila s tremi goli vse iluzije ČSSR o neodločenem rezultatu. To so bile bliskovite akcije in strahovito natančni streli, po katerih je moral češkoslovaški vratar Dzurila iz taktičnih vzrokov z igrišča. Zamenjal ga je Holeček. Zanimivo je, da sta prvi in četrti gol padla po popolnoma enaki akciji Jakuševa, ki je pobegnil po desnem krilu in nato z druge strani podal pred gol Staršinovu, ki je z volejem presenetil Dzurilo. Sploh so Čehoslovaki mnogo manj streljali kot Rusi. V prvi tretjini 17 : 9 za SZ, v drugi pa 21 : 8. Šele po 6 : 0 so si Čehi nekoliko opomogli. Klapač je izredno ušel Kuzkinu in Davidovu in se znašel sam pred Konovalenkom, ki pa je njegov strel odbil. Za to napako se je odkupil pozneje, ko je prisebno dosegel častni gol za ČSSR. Meixner je dobro in močno streljal z modre črte, Konovalenko je plošček odbil le kak meter od črte, kjer ga je počakal Klapač in od blizu poslal v nebranjeno mrežo (Konovalenko je bil na tleh) ... Zadnja tretjina je bila mirna. Čehoslovaki so se vdali v usodo, ki jim je bila še naprej nemila, SZ pa se ni preveč trudila, da bi zvišala že tako visoko zmago. Zato je Brežnjev najbolj razveselil sebe, ko je z modre črte že sedmič ukanil Holečka. ČSSR tudi ni izkoristila prednosti, ki jo je imela dvakrat zaradi izključitve sovjetskih igralcev.« (Fugina, 1966b).

4. 12. 2 JUGOSLAVIJA TRETJA V ZAGREBU

ZRN : Norveška 3 : 2 (0 : 1, 1 : 1, 2 : 0)		
SODNIKA Olivieri in Vuillemin (Švica)	STRELCI 0 : 1 (14) Dalsoren (Hanson), 0 : 2 (28) Hansen (Martinsen, Johansen), 1 : 2 (31) Schneitberger (Schloder), 2 : 2 (54) Kopf (Hanig), 3 : 2 (60) Kopf (Hanig)	KAZNI ZRN 6 minut, Norveška 6 minut GLEDALCI 300

Slika 95: Predstavitev rezultatov tekme ZRN : Norveška (R. V., 1966b)

»Samo pet sekund pred koncem je bil rezultat še izenačen. Hitri Kanig, na katerega je norveška obramba pozabila, se je znašel pred norveškim golom. Strel in gol! Pogled na semafor je razkril, da se je sekundni kazalec ustavil na predzadnji sekundi. Prvič so gledalci tudi videli, kako je eden izmed hokejistov nasprotnika ustavil in ga vrgel prek ograde. To je uspelo Nemcu Weissenbergeru. Norvežani so svojemu trenerju obljubili, da ga bodo v primeru zmage oblečenega vrgli v bazen. Na srečo vseh je ostal na suhem.« (R. V., 1966b).

Švica : Madžarska 6 : 1 (3 : 1, 2 : 0, 1 : 0)		
SODNIKA Čebulj (Jugoslavija) in Valentin (Avstrija)	STRELCI 0 : 1 (9) Klink (Balith), 1 : 1 (11) Heiniger (Muchlebach), 2 : 1 (17) H. Luthi (U. Luthi), 3 : 1 (18) Muchlebach (Ehrenberger), 4 : 1 (27) Weber, 5 : 1 (34) P. Luthi, 6 : 1 (45) Furrer (Penseyres)	KAZNI Švica 6 minut, Madžarska 35 minut GLEDALCI 200

Slika 96: Predstavitev rezultatov tekme Švica : Madžarska (Ivanišević, 1966c).

V tekmi za predzadnje mesto v skupini B je bila tekma praktično odločena že v prvi tretjini. Iskri se je ob koncu tekme. Švicarji so vsako priložnost izkoristili, da so izzivali nasprotnika in Madžari so nasedli. Rezultat sta bili izključitvi Kertesca in Koutnoga, kar je olajšalo delo Švicarjem, ki so tekmo dobili s petimi goli razlike (Ivanišević, 1966c).

Romunija : Velika Britanija 4 : 1		
(1 : 1, 3 : 0, 0 : 0)		
SODNIKA Isotalo (Fifnska) in Nordlie (Norveška)	STRELCI 1 : 0 (1) G. Szabo (Kalamar), 1 : 1 (4) Mathews (Lovel), 2 : 1 (21) G. Szabo (Kalamar), 3 : 1 (25) Fagaras, 4 : 1 (34) Czaka (I. Szabo)	KAZNI Romunija 0 minut, Velika Britanija 6 minut GLEDALCI 500

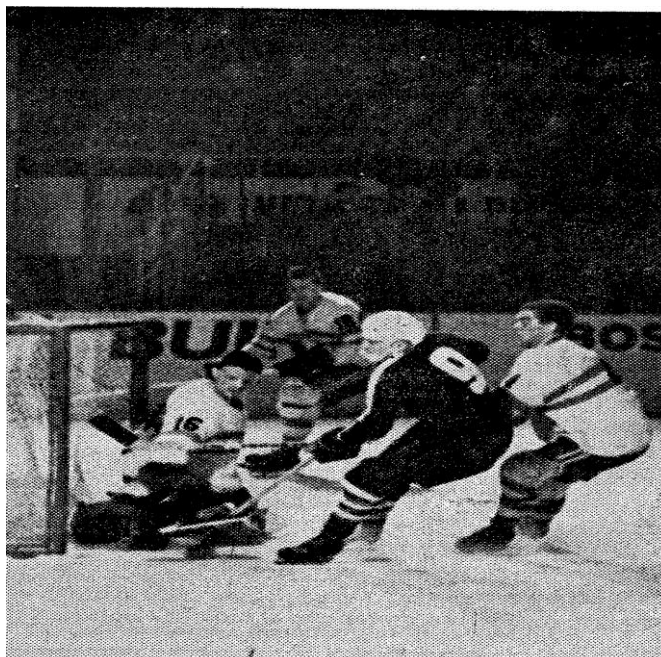
Slika 97: Predstavitev rezultatov tekme Romunija : Velika Britanija (Luncer, 1966c)

Tekma dveh reprezentanc, ki se bosta po prvenstvu držali nekoliko kisló in zadržano in ki sta imeli vsaka svoj cilj. Romuni so hoteli zapečatiti drugo mesto, ki sicer ne prinaša napredovanja. Britanci so hoteli v zadnji tekmi dobiti še kakšno točko ali dve, saj so bili le gostitelji prvenstva tisti, ki so jim omogočili edino, ki so jo imeli na računu. A pravemu dežnemu nalivu so Romuni vzeli cel plen. Romuni so si zaslužili visoko uvrstitev na prvenstvu. Igrali so hrabro, vsak od reprezentantov je bil športnik od glave do peta. Na drugi strani so Britanci izpadli iz drugoligaške družčine. Bili so hrabri, simpatični, borbeni in vztrajni do zadnjega. Levi so se borili po levje in to so na svoji koži najbolj izkusili ravno Jugoslovani (Luncer, 1966c).

Jugoslavija : Avstrija 4 : 2		
(1 : 0, 2 : 1, 1 : 1)		
SODNIKA Starovojtov in Seglin (SZ)	STRELCI 1 : 0 (20) Renaud (B. Jan), 2 : 0 (27) I. Jan, 3 : 0 (30) F. Smolej (Rataj), 3 : 1 (32) Bachler (Kalt, Bachura), 3 : 2 (47) Puschnig, 4 : 2 (48) Tišler (Felc)	GLEDALCI 5000

Slika 98: Predstavitev rezultatov tekme Jugoslavija : Avstrija (R. V., 1966a)

»Le največji optimisti so pred začetkom Hokeja 66 obetali Jugoslovanom tretje mesto v svoji skupini. Na splošno presenečenje pa so se te napovedi v soboto okrog pol desetih zvečer uresničile, ko so časomerilci na zagrebškem drsališču s sireno dali znak, da je zaključena zadnja tekma skupine B med Jugoslavijo in Avstrijo. Modri so namreč v tej tekmi premagali tradicionalno neugodnega nasprotnika. Veliko dela je imela zdravniška služba. Viktor Ravnik je dan pred tekmo dobil močan udarec v predel noge. Poskušal je zadržati, vendar so bile bolečine prehude, njegovo mesto je prevzel Ivo Rataj. Tudi Boris Renaud se je poškodoval v 15-ti minuti. Nerodno se je zaletel v ogrado. Tako sta dva velika borca tekmo v nadaljevanju spremljala s klopi za rezervne igralce. Gostitelji so se zavedali, da jim zmaga ali neodločen rezultat prinašata tretje mesto. Poraz z golom razlike četrto mesto, še višji rezultat pa bi jih potisnil po lestvici še navzdol. Izvlekli smo zmago, čeprav so v zadnjih minutah z igralcem manj trepetali. Zaključek tekme je bil veličasten. Jugoslovansko himno je pelo 5000 navijačev, prižigale so se bakle, dvigala se je zastava. Sledilo je veselje in čestitke. Tudi režiser televizijskega prenosa si ni mogel zaželeti boljšega prenosa tega finalnega obračuna. 17 naših igralcev premočenih do kože je, izčrpanih ampak srečnih, poziralo pred fotoaparati in dajalo izjave Mladenu Deliču in milijonom gledalcev, ki so tekmo spremljali po televizijskih sprejemnikih. Sedem večerov borbe in odrekanja se je poplačalo z uspehom.« (R. V., 1966c).

Slika 99: Jugoslavija : Avstrija (Sportske novosti, 13. 3. 1966)

Na sliki 99 je prizor s tekme Jugoslavija : Avstrija (Franc Smolej, št. 9).

5 VTISI

Vtise sem pridobil prek ustnih intrvjujev. Viktorja Tišlerja sem poznal zelo bežno, le na videz, ko sem pred leti naletel na enega izmed člankov o jeseniških hokejskih legendah. Kot prostovoljec je vedno rad pomagal jeseniškemu klubu. Na eni izmed tekem EBEL sva si tudi segla v roke, se predstavila drug drugemu. Kmalu sva se dobila v domu starejših občanov in pogovor je stekel sam od sebe:

»Zagreb je bil kot hokejsko mesto odlično. Zelo dobro je bilo poskrbljeno za nas, dobro smo se počutili, sploh ni bilo nobenih težav. Šalata je bila v tistem času zelo popularna, gledalcev je bilo ogromno, tudi zagrebški Medveščak je bil v tistem obdobju zelo dober, takoj za Jesenicami in Olimpijo, v Beogradu so bili trije klubi Partizan, Crvena Zvezda in Beograd. Za nas je bilo to prvenstvo nekaj posebnega, prvič zato, ker smo igrali doma, ker smo dobro igrali, ker je bilo veliko gledalcev«

Zaradi časovne oddaljenosti prvenstva se jasno rezultatov tekem ni spomnil. Ob zmagi proti Norveški pa mi je skočil v besedo:

»Vseh rezultatov prvenstva se ne spomnim, spomnim pa se zmage z 2:1 proti Norvežanom, ki so bili favoriti skupine B. Veselje je bilo nepopisno, Norveška je skandinavska država in zmage proti le-tem so bile izredno redke. Med skupinama A in B so se večinoma izmenjavale reprezentance ZDA, Poljske in Vzhodne Nemčije.«

V časopisnih člankih sta izjave dajala zgolj vodilna moža stroke. Pomočnik inž. Tomič in selektor Vaclav Bubnik:

»Selektor Vaclav Bubnik je bil strokovnjak, bil je tudi veseljak in dobro je vplival na nas, kadar nas je bilo treba dvigniti. Reprezentanti smo se zmeraj dobro razumeli med seboj. Ne glede na to, kdo je prihajal iz Olimpije, Jesenic ali pa preostalih klubov iz Jugoslavije. Bili smo prijatelji, kolegi. Opremo smo imeli klubsko. Palice nam je dala zveza, pa tudi hlače, včasih rokavice, vse ostalo smo prinesli na reprezentančne akcije. Tako je bilo kot danes, najbolje se počutiš v opremi, ki jo imaš vseskozi na sebi in jo nerad menjaš.«

Jeseničan si je v dresu državne reprezentance želel igrati pred domačimi gledalci. In na tekmi proti Švici se mu je želja izpolnila:

»Na tekmi proti Švici, ki je bila odigrana na Jesenicah, je bilo rekordno število ljudi in navijačev. Množica ni bila samo na tribunah, ampak so pustili tudi, da so ljudje stali tik za hokejsko ogrado in bili nagnjeni drug ob drugemu. Na tej tribuni, kjer je danes stojišče, je eden stal na sprednji strani, drug pa za njim, prizorišče je bilo povsem nagnjeno. Takrat so govorili, da je bilo gledalcev med 5.500 in 6000 ali morda celo več, ne vem.«

Nekje sem zasledil, da je selektor Bubnik igralcem po eni izmed zmag pustil, da so prižgali in pokadili po pol cigareta.

»Tega se ne spominjam, je pa tako, da niti jaz, niti Bine Felc niti Smolej nismo kadili. Zelo malo jih je kadilo, možno je, da se je to zgodilo, ne spomnim se, če je pisalo v časopisu, bo že držalo.«

Hokejsko prvenstvo je bila tudi dobra reklama in vzpodbuda za najmlajše.

»Prvenstvo je zelo pomagalo k dodatni popularizaciji hokeja. Otroci in mladina so igrali na suhem, na ulicah. Podobno kot vidimo danes, samo da danes uporabljajo kotalke oziroma rolke. V tistem času se je veliko igralo na suhem s ploščkom ali pa z žogicami.«

Jože Pogačnik je predlagal, da se sestaneva kar na mestu »zločina« . V letnem bifeju pri dvorani Tivoli. Tako kot vse ostale ga je na prvenstvu najbolj navdušila ruska reprezentanca.

»Najbolj zanimive zgodbe so se takrat vrtele okrog reprezentance Rusije, ki je bila izredno močna reprezentanca z odličnimi posamezniki. Pred prvenstvom so se dogajale tudi za slovensko novinarstvo nekoliko presenetljive stvari, kajti redakcije so svoje novinarje pošiljale na ogled v Rusijo. Zdaj že pokojni novinar Dela Matija Dermastja je bil sicer košarkarski novinar in ker je bil rusofilski tip, so ga poslali v Rusijo in je prišel nazaj navdušen, napisal je tudi vrsto člankov o ruski reprezentanci, o posameznikih. Najbolj se spomnim članka o postavnem branilcu Ragulinu, o katerem je bilo napisanih ogromno člankov, vedno je govoril o plešastem Ragulinu. Potem pa pridejo Rusi v Tivoliju na led, takrat ni bilo obveznih čelad, tiste čelade, ki so jih imeli pa so bile bolj podobne hrenovkam kot pa današnjim čeladam. Pride Ragulin na led in na presenečenje vseh je imel le nekaj centimetrov visoko čelo,

drugače pa bujne črne lase in izkazalo se je, da je Dermastja Ragulina enostavno zamenjal z nekim drugim hokejistom. To smo se smejali. Ogromno je bilo navijačev. Neobičajno je bilo, da se je v Ljubljani nabralo toliko navijačev iz vsega sveta. Nismo bili vajeni tega.«

Kaj pa popularnost hokeja v tistih časih?

»To so bila leta, ko je vsak tak dogodek imel veliko širši odmev kot danes, ko si prvenstva sledijo iz leta v leto in smo nekako vajeni gostiti športnike iz vsega sveta. Hokej je bil takrat popularen v taki meri, da so se otroci igrali hokej na ulicah s prirejenimi športnimi rekviziti. Veliko otrok je stalo za hokejsko ogrado in čakalo na zlomljene palice oziroma so pred dvorano stali in čakali, da bi od igralcev dobili hokejske palice. Treba je vedeti, da v tistem času hokejskih artiklov pri nas ni bilo mogoče dobiti. Še dva meseca po koncu prvenstva se je po vseh dvoriščih igral hokej v navadnih obuvalih, z lesenim ploščkom, ki je bil kos manjšega odžaganega debla oziroma veje. Danes športni dogodki nimajo več takšne teže, da bi tako množično vodili oziroma imeli vpliv na množice. Ljudje so drveli v dvorane. Kanada, Švedska, Finska, Rusija, to je bilo noro. Glede nastopanja jugoslovanske reprezentance pa je pri nas vse skupaj malce zbledelo, ker je bila skupina B na Šalati oziroma skupina C na Jesenicah. Poudarek je bil na dogajanju v Ljubljani, vendar je imela jugoslovanska reprezentanca skorajda enakovreden prostor v medijih.«

Tudi organizacijski del jugoslovanskega hokeja je bil v tedanjem času v Sloveniji:

»Takrat je bil sedež jugoslovanske hokejske zveze že v Ljubljani. In vse, kar je bilo resnega sodelovanja, je bilo v Ljubljani, prek inženirja Marjana Luxe in Jožeta Gogale, reprezentanca je leta 1964 igrala na OI v Innsbrucku, generacija Felc, Tišlar, Smolej, Ravnik ... Hokej je imel tradicijo, problem so bila drsališča oziroma kvaliteta ledene ploskve. Spodnje drsališče v Tivoliju je bilo narejeno za ogrevanje. Kasneje so ga povsem pozabili. Tehnologija je bila slabša, kompresorji so bili z manjšimi zmogljivostmi. Podmežaklja je bila odprta brez strehe. To je bilo bolj naključno narejeno drsališče, brez betona s cevmi, med katerimi je bila voda. Led je bil pomemben tudi zaradi železarstva. Mi nismo bili vajeni tako dolgih športnih prireditev. Imeli smo Planico, spomnim se še nogometne tekme B jugoslovanske reprezentance in to je bilo to. Z izjemo svetovnega namiznoteniškega prvenstva. Alpskega smučanja

še ni bilo, začelo se je šele leta 1967. Zaradi vseh priprav in poročanja medijev je bila Ljubljana na nogah.«

Miklavž Sever prav tako ostaja v stiku s halo Tivoli. No, bolje rečeno, skupaj s prijatelji se vsaj enkrat na teden dobi na opoldanski kavi. Skupaj kramljajo in obujajo spomine:

»Vsa tri prvenstva – namiznoteniško, hokejsko in košarkarsko - niso bila tako organizacijsko zahtevna, kakor se je zdelo, da bodo. Začelo se je s svetovnim prvenstvom v namiznem tenisu, tudi to prvenstvo je bilo predemenzionirano. Predvsem kader, ki je bil vpet v vsa tri tekmovanja, je bil ogromen. Veliko ljudi je bilo zraven, ki ni imelo veliko za dela. Ampak želelo se je pokazati, da smo odlični organizatorji. Spomnim se, da je bila dvorana nabito polna po prvenstvu, ko smo igrali prijateljsko tekmo s češkoslovaško reprezentanco. Osebno nisem ravno ljubitelj hokeja na ledu in na tistem prvenstvu sem gledal dve tekmi ter veliko kasneje še eno, ko sem sedel v loži s predsednikom republike Milanom Kučanom.«

Slovenija je v tistem času dihala s športom, vsi športni dogodki so bili dobro sprejeti in izpeljani. Sever nadaljuje:

»Klima za šport med ljudstvom je bila dobra. Janez Zemljarič bi vedel več o gradnji dvorane, on je tudi postavil klinični center in Cankarjev dom, za organizacijo in točnost je bil nezamenljiv, tu ni bilo napak in vse je potekalo kot namazano. Težave so bile z zunanjim drsališčem, ki je bilo pogoj za pridobitev organizacije prvenstva. Zunanje drsališče je bilo uporabno še leto po prvenstvu, ko smo gostili najboljše drsalce in drsalke v umetnostnem drsanju. Potem pa je začelo drsališče propadati, ker so pozimi v cevi nalivali tekočino proti zmrzovanju. Čeprav so kasneje trdili drugače in krivili cirkus, ki je takrat gostoval in bil postavljen na današnji spodnji ploščadi hale Tivoli. In to drsališče si kasneje ni nikoli opomoglo. Turistov med hokejskim prvenstvom ni bilo veliko, v nasprotju s pričakovanji.«

Sovjeti so znali naslov dobro proslaviti.

»Na zaključnem banketu na Gospodarskem razstavišču so bile mize za vsako reprezentanco. Organizatorji smo bili tam po službeni dolžnosti pač nekoliko prej. Sovjeti so si dali duška. Nalili so različne vrste alkohola v pokal, ki je dvakrat zaokrožil okrog mize - in vsi so bili pijani.«

Rudi Hiti velja za eno izmed največjih slovenskih legend hokeja na ledu. Prvenstvo v Ljubljani mu je ostalo v spominu ohranjeno v najlepši luči:

»To je bila izredno velika prireditev, če računam, da so bile vse tri skupine v Jugoslaviji. Na otvoritveno slovesnost je prišel predsednik države Josip Broz Tito in ves tedanji politični vrh – to je bila za tisti čas ena večjih prireditev, ki je bila v Jugoslaviji. Podobno kot leta 1970 prav tako odmevno svetovno prvenstvo v košarki. V Zagrebu je bil super utrip. Tekme smo igrali na Šalati, kjer so bile tekme razprodane, tam je bilo sedem ali osem tisoč ljudi na vsaki izmed naših tekem. Sploh po prvi zmagi na prvenstvu proti Norvežanom z 2:1, ko smo se borili kot levi in potem je odmevala himna. Ko je celotni avditorij pel, so ti šle kocine pokonci. Kar zmrzilo me je po telesu od zadovoljstva.«

Reprezentanca je bila sestavljena v večini iz slovenskih fantov:

»Ta pripadnost in vzdušje sta naredila svoje. Pa tudi na Šalati je bilo kot v kotlu. Dober ambient in res je bilo lepo igrati v reprezentančnem dresu. Slovenci smo bili v tistem času krepko boljši od preostanka Jugoslavije, od Zagreba in Beograda. Leta 1956 so Jeseničani prvič osvojili naslov jugoslovanskega državnega prvaka. In hokej na ledu je bil v takratnem obdobju v vzponu in je bil v bistvu šport številka 1. Ne bi rad koga prizadel oziroma kaj vzel košarki, ki je bila na visokem nivoju. V vseh drugih športih so bili v državah bolj južno od nas boljši od nas: v nogometu, košarki in rokometu. V hokeju na ledu pa smo jih krepko prekašali in hokej na ledu je pomenil veliko za ponos Slovencev. Ne vem, katero leto točno je bilo, ampak, od 20 igralcev jih je bilo 17 z Jesenic oziroma »Kurje vasi«, pa Jug s Hrušice pa eden iz Hrvaške in eden iz Beograda. Čez palec je reprezentanco v tistih časih sestavljala več kot polovica Slovencev.«

Danes je vrhunski šport na ravni poklicnega. Kako je bilo v tistih časih?

»Hokej je bil na ravni popolnega amaterizma. V takratnem obdobju nobeden ni prejel kakšne nagrade ali kaj podobnega. Prvič smo dobili nagrado po olimpijskih igrah v Grenoblu. Imeli smo premije za zmage, to ni bil velik denar, ampak bil je nekakšen začetek vsega, kar se je kasneje razvijalo. Takrat je športno opremo dal klub, od zveze pa si dobil dres in hokejske nogavice, enobarvne čelade, za palice, ne vem točno, ali je zveza priskrbela tudi palice. Ampak kar se opreme tiče, smo bili v reprezentanci preskrbljeni. Okoli leta 1966 ni bilo veliko skavtov ali menedžerjev, ki

so hodili na svetovna prvenstva. Oglednike si prepoznal po tem, da so imeli album s slikami igralcev, zraven napisana ime in priimek. Leta 1967 so bili ogledniki že na tekmah in takrat so se pojavile prve možnosti za prestop v tujino. Do nas je bilo takrat nekoliko težje priti. Pravilo je bilo, da se v tujino lahko podaš šele pri 28. letih. Po tej dopoljeni starosti sem šel v ZDA. Danes imata mednarodna hokejska zveza in severnoameriška liga NHL dogovor oziroma pravila, kako je s prestopi iz Evrope v ZDA in obratno. Igralec ne more kar tako v ligo NHL, mogoče v katero izmed nižjih lig. V tistem času pa ni bilo nobenih ovir, če se je pokazala možnost za prestop v severno Ameriko. 1970 sem se odpravil čez lužo, čeprav sem imel še dveletno pogodbo z Olimpijo. S Puterlom sem se sporazumel in imel sem odprte roke, če mi ne bi uspelo, bi se lahko vrnil nazaj v Olimpijo.«

6 SKLEP

Želja ob izdelavi diplomskega dela je bila predstavitev zgodovine jugoslovanskega hokeja na ledu. Od prve tekme na slovenskem in prvih nastopov na svetovnih in evropskih prvenstvih do osrednjega tekmovanja, ki je opisano v tej diplomii. Še preden sem se odločil, da zagrizem v to tematiko, sem vedel, da bo pridobivanje podatkov in urejanje le-teh dolgotrajno in raziskovalno. In to mi je predstavljalo cilj in motivacijo ob nastajanju te diplomske naloge. Časovni odmik od tega dogodka je velik. Lahke in težje poti do nastanka te diplomske naloge ni bilo, bila je srednja pot. Lažji del te poti zaradi motivacije. Težji del te poti zaradi urejanja nešteti informacij in organizacije mojega dela. Med pripravo naloge sem se spraševal o smiselnosti tega dela. Več strani je bilo napisanih, manj vprašanj sem si zastavljal.

Zavedal sem se, kako bogato tradicijo ima pri nas hokej na ledu, zato sem se odločil, da dodam svoj delček v mozaik zgodovine s kronološkim in čim bolj slikovitim opisom poteka tekmovanja. Informacije in statistiko sem pridobival iz arhivskih časopisnih člankov in posebne hokejske publikacije. Še enkrat več se je izkazalo, kako pomembne in koristne so urejene arhivske publikacije. In kakšno bogastvo nam ponujajo. Dostopnosti do najbolj merodajnih statističnih podatkov oziroma zapisnikov tekem nisem imel oziroma bi bila pot do njih dolga in zaradi ogromnega števila tekem morda tudi neuspešna. Raznolikost, različni stili pisanja avtorjev ob spremljanju prvenstva so mi odpirali širšo sliko pri opisovanju. Piko na i sem dobil s številnimi ustnimi intervjuji z ljudmi, ki so tako ali drugače sodelovali pri hokejskem prvenstvu. Nekaterih nisem objavil, ker so mi služili zgolj za orientacijo.

Prvenstvo je bilo zaradi svoje obširnosti prav gotovo eno največjih na področju nekdanje skupne države. Še danes velja za največjo hokejsko prireditev, ki smo jo gostili. Prvič v Ljubljani skupino A. V tistem obdobju so si največja tekmovanja v Ljubljani sledila druga za drugo. In še danes si sledijo. Ker smo dobri gostitelji, dobri lobisti in imamo radi šport.

7 LITERATURA

- 17 golova v mreži Južnoafričke unije. (5. 3. 1966). *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- 1939 World Championship. (2012). Pridobljeno 12. 3. 2012, iz http://icehockey.wikia.com/wiki/1939_World_Championship.
- 1951 World Championship. (2012). Pridobljeno 17. 5. 2012, iz http://icehockey.wikia.com/wiki/1951_World_Championship.
- 1955 World Championship. (2012). Pridobljeno 11. 5. 2012, iz http://icehockey.wikia.com/wiki/1955_World_Championship.
- 1960–61 Trail Smoke Eaters. (2012). Pridobljeno 17. 3. 2012, iz http://icehockey.wikia.com/wiki/1960-61_Trail_Smoke_Eaters.
- 1963 WorldChampionship.jpg. (2012). Pridobljeno 17. 3. 2012, iz <http://icehockey.wikia.com/wiki/File:1963WorldChampionship.jpg>.
- 1964 Olympics. (2012). Pridobljeno 6. 1. 2012, iz http://icehockey.wikia.com/wiki/1964_Olympics.
- Američani in Nemci že trenirali. (1. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- Avstrija : Madžarska 7 : 2. (5. 3. 1966). *Delo, Hokejsko delo*, str. 2.
- Bugarska odkazala. (28. 2. 1966). *Sportske novosti*, 5, str. 9.
- Cerar, M. (2001). *Institucionalizacija hokeja na ledu na Slovenskem*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.
- Cilj – skupina A. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 52.
- ČSSR : Kanada 2 : 1. (11.3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- ČSSR : Švedska 2 : 1. (12. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- D. K. (13. 3. 1966). Poraz unatoč vodstva. *Sportske novosti*, 5, 1966), str. 7.
- Danska : Južna Afrika 6 : 2. (12. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16.
- Danska : Južnoafrička Unija 9 : 0. (4. 3. 1966). *Sportske novosti*, 5, str. 6.
- Delič, M. (1966a). Svetovna in evropska prvenstva. *Bilten Hokej 66*, 1. Ljubljana: Organizacijski odbor za svetovno in evropsko prvenstvo v hokeju na ledu.
- Delič, M. (1966b). Svetovna in evropska prvenstva. *Bilten Hokej 66*, 2. Ljubljana: Organizacijski odbor za svetovno in evropsko prvenstvo v hokeju na ledu.
- Dermastia, M. (5. 3. 1966). Burna igra dveh enakovrednih. *Delo, Hokejsko delo*, str. 2.
- Dermastia, M. (6. 3. 1966a). Po zmagi so vsi jokali. *Delo, Hokejsko delo*, str. 4.
- Dermastija, M. (8. 3. 1966b). Vodji naše ekipe. *Delo*, 8, str. 4.

- Dnevna kronika. (4. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 21.
- Dober led na Šalati. (28. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- Dragojevič, D. (6. 3. 1966). Jugoslavija B – Danska. *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- Felc: Boljši od Madžarov. (3. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 21.
- Finska bolje kot pred letom. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 47.
- Fugina, S. (7. 3. 1966). Jugoslavija : ZR Nemčija 2 : 6. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. zadnja.
- Fugina, S. (14. 3. 1966a). Kanada : Švedska 4 : 2. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- Fugina, S. (14. 3. 1966b). Sovjetska zveza : ČSSR 7 : 1. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- Gledat čete jin na Šalati. (26. 2. 1966). *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- Hokej na ledu v Sloveniji 1926-2006 (2007)* (ur. J. Popovič). Ljubljana: Hokejska zveza Slovenije.
- Hokej v Sloveniji*. (16. 2. 2012.). Pridobljeno 16. 2. 2012, iz http://sl.wikipedia.org/wiki/Hokej_v_Sloveniji.
- The Ice hockey wiki* (2012). Wikia. Pridobljeno 5. 2. 2012, iz http://icehockey.wikia.com/wiki/The_Face_Off.
- Italija : Danska 12 : 5. (10. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16.
- Italija : Danska 7 : 1. (9. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16.
- Italija : Jugoslavija B 7 : 2. (14. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16..
- Italija : Južna Afrika 7 : 1. (7. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 13.
- Ivanišević, M. (1966a). 2 : 0 nije bilo dovoljno. *Sportske novosti*, 5, str. 6.
- Ivanišević, M. (1966b). Izmakla pobjeda. *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- Ivanišević, M. (7. 3. 1966d). Pobjedili snalažljiviji. *Sportske novosti*, 5, str. 7
- Ivanišević, M. (1966c). Zamalo tučnjava. *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- Iz službenog biltena svjetskog prvenstva. (3. 3. 1966). *Sportske novosti*, 5, str. 6.
- Iz Tivolija po vsem svetu. (1966). *Priloga Hokej*, (24. 2. 1966), 30-31.
- J. D. (4. 3. 1966). Tarasov: nikoli zadovoljen. *Delo, Hokejsko delo*, str. 1.
- Jan, I. (5. 3. 1966). Fenomenalna pobjeda. *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- JOP. (7. 3. 1966). Švedska : NDR 1 : 4. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 16.
- JOP. (7. 3. 1996a). Švedska : ZDA 6 : 1. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 18.
- JOP. (7. 3. 1996b). SZ : NDR 10 : 0. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 18.
- Jug, V. (5. 3. 1966). Fenomenalna pobjeda. *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- Jugoslavija : Gotwaldow 2 : 8. (28. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 18.

- Jugoslavija : Južna Afrika. (10. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16.
- Jugoslavija : Madžarska 6 : 4. (4. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. zadnja.
- Jugoslavija : Norveška 2 : 1. (6. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. zadnja.
- Jugoslavija: Gotwaldov 2 : 3. (26. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- Jugoslavija: ZDA 1 : 9. (2. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. zadnja.
- Kanada : Poljska 6 : 0. (7. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 16.
- Kanada ranjen lev. (24. 2. 1966). *Hokej 66, priloga Dela*, 8, str. 42.
- Kanadčani igrali z našimi palicami. (5. 3. 1966). *Delo, Hokejsko delo*, 8, str. 3.
- Korekture v Zagrebu. (25. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- Kot bi šlo zares. (2. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 21.
- Kot natančen stroj. (25. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- Kralj. (9. 3. 1966). Tačno pola tuceta. *Sportske novice*, 5, str. 6.
- Kranjc. (10. 3. 1966). Prvi bodovi. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Kranjska Gora : Anglija 5 : 4. (28. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- Kranjska gora : V. Britanija 5 : 4. (28. 2. 1966). *Delo*, 8.
- Ledena ploskev ustreza. (3. 3. 1966). *Delo*, 8, str. 6.
- Lipar, S. (4. 3. 1966). Žilav odpor Poljakov. *Delo, Hokejsko delo*, str. 1.
- Ljubljanski dnevnik*. (14. 3. 1966) *Ljubljanski dnevnik*, 16, str.19.
- Ljubljanski dnevnik*. (1. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. zadnja.
- Luncer, V. (4. 3. 1966a). Druga tretina donijela bodove. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Luncer, V. (8. 3. 1966f). Bez problema. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Luncer, V. (7. 3. 1966g). Na kraju tučnjava. *Sportske novice*, str. 6.
- Luncer, V. (8. 3. 1966b). Nevjerovatni preokret. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Luncer, V. (13. 3.1966c). Potvrdili drugo mjesto. *Sportske novice*, 5, str. 6.
- Luncer, V. (11. 3. 1966e). Zar nam je to trebalo. *Sportske novice*, 5, str. 6.
- Luncer, V. (17. 3. 1966d). Vaclav Bubnik ocenjuje. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- M. D. (6. 3. 1966a). Vodji naše ekipe. *Delo*, 8, str. 4.
- M. D. (9. 3. 1966b). Praznik v železarskem mestu. *Delo, Hokejsko delo*, str. 4.
- Madžarska : ZRN 0 : 1. (11. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- Maselkov. (4. 3. 1966). *Delo, Hokejsko delo*, 8, str. 1.
- Moštvo brez asov. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 55.
- NDR : Poljska 4 : 0. (10. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- NDR predvsem obrambno. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 41.
- Nov spored na Jesenicah. (4. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 2.

- Novi žarometi. (24. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- Obleдела slava. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 52.
- Odperta vrata gostoljubja. (4. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 1.
- Pasternjak, A. (1. 3. 1966). U profesionalce. *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- Pavlin, T. 1999. Pri nas je ta panoga še docela neznana. *Zgodovina za vse*, 2, str. 83–97.
- Pavlin, T. (2007). »Tudi pri nas hokej«. V *Hokej na ledu v Sloveniji 1926-2007*, str. 19-29. Ljubljana: Hokejska zveza Slovenije.
- Pejovič, M. (12. 3. 1966). Hrabri vratari. *Sportske novosti*, 5, str. 6.
- Petintrideset let dvorane Tivoli* (2000) (ur. I. E. Bergant idr.). Ljubljana: Zavod Tivoli.
- Poljska nov polet. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 41.
- Presenetljiva zmaga Romunov. (4. 3. 1966). *Delo, Hokejsko delo*, 8, str. 2.
- Prva hokejska tekma v Sloveniji. (7. 2. 1964). *Ljubljanski dnevnik*, 14.
- R. V. (12. 3. 1966a). Nikome se nije igralo. *Sportske novosti*, 5, str. 9.
- R. V. (13. 3. 1966b). Sekundu prije kraja. *Sportske novosti*, 5, str. 6.
- R. V. (13. 3. 1966c). Na Šalati baklje za plave. *Sportske novosti*, 5, str. 6.
- S. T. (15. 3. 1966). : Razpredelnica: tablica strijelaca A grupa. *Sportske novosti*, 5, str. 5, str. 14.
- Samo ne zadnji. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 54.
- Sigurna pobjeda. (6. 3. 1966). *Sportske novosti*, 5, str. 8.
- Skrtić, A. (13. 3. 1966). Uzbudljivo v finišu. *Sportske novosti*, 5, str. 7.
- Slab začetek dober konec. (4. 3. 1966). *Delo, Hokejsko delo*, 8, str. 1.
- Sportske novosti*. (11. 3. 1966). 5, str. 6.
- Sportske novosti*. (13. 3. 1966). 5, str. 7.
- Sportske novosti*. (26. 2. 1966). 5, str. 7.
- Sportske novosti*. (10. 3. 1966). 5, str. 8.
- Sportske novosti*. (6. 3. 1966). 5, str. 6.
- Sportske novosti*. (21. 2. 1966). 5, str. 6.
- Stare, A. (1991). *Naš hokej = Our hockey : 1934 – 1991*. Ljubljana: Euro spekter
- Stare, A. (2007). Reprezentančni hokej 1939–1991. V: *Hokej na ledu v Sloveniji*, (ur. J. Popovič), str. 37-41. Ljubljana: Hokejska zveza Slovenije.
- Svetovno prvenstvo v hokeju. (6. 1. 1964). *Ljubljanski dnevnik*, 14.
- SZ : Finska 13 : 2. (9. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- SZ : Kanada 3 : 0. (12. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 18.

- SZ : Poljska 8 : 1. (4. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 21.
- SZ največji favorit. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 40.
- Škrtič, A. (9. 3. 1966). Mala šala v prvoj tretjini. *Sportske novice*, 5, str. 9.
- Škrtič, A. (7. 3. 1966a). Produdili se Švedanini. *Sportske novice*, 5, str. 13.
- Škrtina, A. (15. 3. 1966). Samo je jedan šampion. *Sportske novice*, 5, str. 14.
- Šlambergar, V. (10. 3. 1966). Jugoslavija : Velika Britanija 3 : 3. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. zadnja.
- Švedska : SZ 3 : 3. (11. 3. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- Švedska s pomlajeno ekipo. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 41.
- Švica : Velika Britanija 6 : 3. (5. 3. 1966). *Delo, Hokejsko delo*, str. 2.
- The Ice Hockey Wiki. (17. 3. 2012). Pridobljeno 17. 3. 2012, iz <http://icehockey.wikia.com/wiki/>.
- Tiskovne konference na tujem. (24. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- To pot B – drugič A. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 52.
- Trbovc, S. (12. 3. 1966). Poljaci sve bliže dnu. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Trbovc, S. (9. 3. 1966). Švedima krenulo. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- V. L. (10. 3. 1966). Igra mačke sa mišem. *Sportske novice*, 5, str. 6.
- V. Š. (4. 3. 1966a). Švedska : Finska 5 : 1. *Ljubljanski dnevnik*, 16(4. 3. 1966), str. 17.
- V. Š. (7. 3. 1966b). ČSSR : Poljska 6 : 1. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- V. Š. (7. 3. 1966c). Kanada : Finska 9 : 1. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 17.
- V. Š. (7. 3. 1966d). SZ : ZDA 11 : 0. *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 16.
- Vikinzi i na kopnem odlični. (4. 3. 1966). *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Vinek, R. (8. 3. 1966a). Kao na treningu. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Vinek, R. (10. 3. 1966b). Sudac v bolnici. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Vinek, R. (7. 3. 1966c). Norvežani izgubili moral. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Vinek, R. (6. 3. 1966d). Fenomenalna pobjeda. *Sportske novice*, 5, str. 7.
- Vse manj upov. (24. 2. 1966). *Hokej 66, Priloga Dela*, 8, str. 55.
- Vodji naše ekipe. (5. 3. 1966). *Delo, Hokejsko delo*, 8, str. 2.
- Zadnja dela. (26. 2. 1966). *Ljubljanski dnevnik*, 16, str. 19.
- Zemljarič, J. (2000). Gradnja športne hale v Tivoliju. V: Petintrideset let dvorane Tivoli (ur. I. E. Bergant idr.). Ljubljana: Zavod Tivoli.
- ZDA skrivnostno moštvo. (24. 2. 1966). *Hokej 66, priloga Dela*, 8, str. 41.
- Zmeraj nevarni. (24. 2. 1966). *Hokej 66, priloga Dela*, 8, str. 54.

ZR Nemčija : Avstrija 6 : 3. (4. 3. 1966). *Delo, Hokejsko delo*, 8, str. 1.

Opravljeni ustni intervjuji:

Viktor Tišler

Miklavž Sever

Rudi Hiti

Janko Popovič

Jože Pogačnik

8 PRILOGE

PRILOGA 1 (Organizacijski odbor in častno predsedstvo)

ORGANIZACIJSKI ODBOR ZA SVETOVNO PRVENSTVO V HOKEJU NA LEDU
1966

PREDSIEDSTVO:

PREDSIEDNIK: Leopold Krese

PODPREDSIEDNIKA: Inž. Ljubo Levstik in Svetozar Padrov

GENERALNI SEKRETAR : Inž Marjan Luxa

ČLANI: Dr. Marjan Betetto, Milan Cesar, dr. Boris Cibic, dr. Viktor Damjan, Mladen Delić, Dane Dovjak, Lojze Drenik, Peter Dular, Dušan Fortič, Lojze Fortuna, dr. Jože Gogala, dr. Mitja Gorec, Lojze Gostiša, Stane Lavrič, Avgust Likovnik, inž. Drago Lipič, Vlado Mikuž, Andrej Perko, Tone Pogačnik, Viktor Polak, Miro Posega, Franc Puterle, Tone Tomazin, Branko Verstovšek, Slavko Zalokar, Vlado Žlajpah.

ČASTNO PREDSEDSTVO SVETOVNEGA IN EVROPSKEGA PRVENSTVA V HOKEJU NA LEDU 1966 (povzeto po Hokej 66, 1966)

PREDSEDNIK: Ivan Maček - predsednik Skupščine SR Slovenije

ČLANI: Leopold Krese – predsednik Gospodarskega zbora Skupščine SR Slovenije, predsednik Zveze drsalnih in kotalkarskih športov Jugoslavije in predsednik Organizacijskega odbora za svetovno in evropsko prvenstvo

Vlado Černe – predsednik občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje

Jože Gerbec – direktor Združenega PTT podjetja, Ljubljana

Miran Goslar – predsednik občinske skupščine Ljubljana-Šiška

Inž. Slavko Jakofčič – predsednik občinske skupščine Ljubljana Vič-Rudnik

Riko Kolenc – sekretar za notranje zadeve pri IS Skupščine SR Slovenije

Inž. Drago Lipič – predsednik občinske skupščine Ljubljana-Center

Boris Mikoš – generalni direktor RTV Slovenija

Milislav Prelić – predsednik Jugoslovanske zveze organizacij za telesno kulturo

Jože Pogačnik – predsednik občinske skupščine Ljubljana-Bežigrad

Jože Permuš – predsednik komisije SR Slovenije za telesno kulturo

Dr. Ivo Pustišek – generalni sekretar JRT, Beograd

Pero Pirker – predsednik Skupščine mesta Zagreb

Janko Smole – predsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije

Ludvik Slamnik – predsednik občinske skupščine Jesenice

Inž. Marjan Tepina – predsednik Mestnega sveta Ljubljana

Janez Zemljarič – predsednik Zveze za telesno kulturo Slovenije

PRILOGA 2 (Tekmovalni raspored)**1. KROG TEKMOVANJA**SKUPINA A – LJUBLJANA (3. 3. 1966)

Ob 10. uri: SOVJETSKA ZVEZA : POLJSKA

Ob 13.30 uri: ČSSR : NDR

Ob 17. uri: ŠVEDSKA : FINSKA

Ob 20.30 uri: KANADA : ZDA

SKUPINA B – ZAGREB (3. 3. 1966)

Ob 10. uri : NORVEŠKA : VELIKA BRITANIJA

Ob 13. uri: ŠVICA : ROMUNIJA

Ob 16. uri: ZRN : AVSTRIJA

Ob 19. uri: MADŽARSKA : JUGOSLAVIJA

SKUPINA C - JESENICE (3. 3. 1966)

OB 19. uri : DANSKA : JUŽNA AFRIKA

2. KROG TEKMOVANJASKUPINA A – LJUBLJANA (5. 3. 1966)

Ob 10. uri: KANADA : POLJSKA

Ob 13.30 uri : ČSSR : FINSKA

Ob 17. uri: ŠVEDSKA : NDR

Ob 20.30 uri: SOVJETSKA ZVEZA : ZDA

SKUPINA B – ZAGREB (4. 3. 1966)

Ob 10. uri : ZRN : ROMUNIJA

Ob 13. uri: ŠVICA : VELIKA BRITANIJA

Ob 16. uri: MADŽARSKA : AVSTRIJA

Ob 19. uri: JUGOSLAVIJA : NORVEŠKA

SKUPINA C - JESENICE (4. in 5. 3. 1966)

JUŽNA AFRIKA : ITALIJA

DANSKA : JUGOSLAVIJA

3. KROG TEKMOVANJASKUPINA A – LJUBLJANA (6. 3. 1966)

Ob 10. uri: ČSSR : POLJSKA

Ob 13.30 uri : KANADA : FINSKA

Ob 17. uri: ŠVEDSKA : ZDA

Ob 20.30 uri: SOVJETSKA ZVEZA : DR NEMČIJA

SKUPINA B – ZAGREB (6. 3. 1966)

Ob 10. uri : NORVEŠKA : ROMUNIJA

Ob 13. uri: MADŽARSKA : VELIKA BRITANIJA

Ob 16. uri: ŠVICA : AVSTRIJA

Ob 19. uri: JUGOSLAVIJA : ZRN

SKUPINA C - JESENICE (6. in 7. 3. 1966)

ITALIJA : JUŽNA AFRIKA

DANSKA : ITALIJA

4. KROG TEKMOVANJASKUPINA A – LJUBLJANA (8. 3. 1966)

Ob 10. uri: ŠVEDSKA : POLJSKA

Ob 13.30 uri: SOVJETSKA ZVEZA : FINSKA

Ob 17. uri: ČSSR : ZDA

Ob 20.30 uri: KANADA : DR NEMČIJA

SKUPINA B – ZAGREB (7. 3. 1966)

Ob 10. uri : NORVEŠKA : AVSTRIJA

Ob 16. uri: MADŽARSKA : ROMUNIJA

Ob 19. uri: ZRN : VELIKA BRITANIJA

Ob 19. uri: JUGOSLAVIJA : ŠVICA (NA JESENICAH)

SKUPINA C - JESENICE (8. in 10. 3. 1966)

ITALIJA : DANSKA

JUGOSLAVIJA B : JUŽNA AFRIKA

5. KROG TEKMOVANJA

SKUPINA A – LJUBLJANA (9. in 10. 3. 1966)

Ob 17. uri: NDR : POLJSKA

Ob 20.30 uri: ZDA : FINSKA

Ob 17. uri: SOVJETSKA ZVEZA : ŠVEDSKA

Ob 20.30 uri: ČSSR : KANADA

SKUPINA B – ZAGREB (9. 3. 1966)

Ob 10. uri: AVSTRIJA : ROMUNIJA

Ob 13. uri: ŠVICA : ZRN

Ob 16. uri: NORVEŠKA : MADŽARSKA

Ob 19. uri: JUGOSLAVIJA : VELIKA BRITANIJA

SKUPINA C - JESENICE (11. in 12. 3. 1966)

DANSKA : JUŽNA AFRIKA

ITALIJA : JUGOSLAVIJA B

6. KROG TEKMOVANJA

SKUPINA A – LJUBLJANA (11. 3. 1966)

Ob 10. uri: ZDA : POLJSKA

Ob 13. uri : NDR : ZDA

Ob 17.uri: ČSSR : ŠVEDSKA

Ob 20.30 uri: SOVJETSKA ZVEZA: KANADA

SKUPINA B – ZAGREB (10 in 11. 3. 1966)

Ob 16. uri : NORVEŠKA : ŠVICA

Ob 19. uri: ZRN : MADŽARSKA

Ob 16. uri: AVSTRIJA : VELIKA BRITANIJA

Ob 19. uri: JUGOSLAVIJA : ROMUNIJA

7. KROG TEKMOVANJA

SKUPINA A – LJUBLJANA (12. in 13. 3. 1966)

Ob 11. uri: ZDA : POLJSKA

Ob 16. uri : NDR : FINSKA

Ob 11. uri: ŠVEDSKA : KANADA

Ob 16. uri: SOVJETSKA ZVEZA : KANADA

SKUPINA B – ZAGREB (12. 3. 1966)

Ob 16. uri : NORVEŠKA : ZRN

Ob 19. uri: ŠVICA : MADŽARSKA

Ob 16. uri: ROMUNIJA : VELIKA BRITANIJA

Ob 19. uri: JUGOSLAVIJA : AVSTRIJA

PRILOGA 3 (Vrstni redi)**SKUPINA A**

1	• SOVJETSKA ZVEZA
2	• ČSSR
3	• KANADA
4	• ŠVEDSKA
5	• DR NEMČIJA
6	• ZDA
7	• FINSKA
8	• POLJSKA

	ŠT	Z	N	P	G+/-	T
1	7	6	1	0	55:7	13
2	7	6	0	1	32:15	12
3	7	5	0	2	33:10	10
4	7	3	1	3	26:16	7
5	7	3	0	4	12:30	6
6	7	2	0	5	18:39	4
7	7	2	0	5	18:43	4
8	7	0	0	7	11:44	0

Legenda: ŠT – ŠTEVILO TEKEM

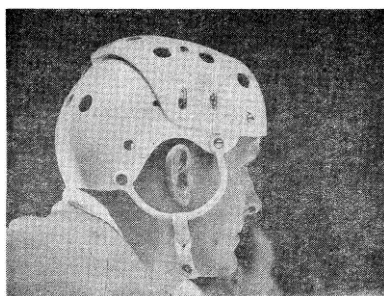
Z – ZMAGE

N – NEODLOČEN REZULTAT

P – PORAZI

G+/- – GOL RAZLIKA

T – TOČKE

Slika 100: Sportske novosti: Među najboljim strelcima - Aleksandrov, 14. 3. 1966, str.

NAJUČINKOVITEJŠI IGRALCI A SKUPINE

			ŠT	G	P	T
1.	ALEKSANDROV	SZ	7	9	8	17
2.	ALMETOV	SZ	7	5	8	13
3.	STARŠINOV	SZ	7	11	1	12
4.	JAKUŠEV	SZ	7	5	6	11
5.	PRYL	ČSSR	7	6	4	10
6.	LOKTEV	SZ	7	5	4	9
7.	FAULKNER	KAN	7	6	2	8
8.	HUCK	KAN	7	4	4	8
9.	NEDOMANSKY	ČSSR	7	5	2	7
10.	NILLSON	ŠVE	7	4	3	7

Legenda: ŠT (število tekem), G (število golov), P (število podaj), T (število točk)

SKUPINA B

1	• ZRN
2	• ROMUNIJA
3	• JUGOSLAVIJA
4	• NORVEŠKA
5	• AVSTRIJA
6	• ŠVICA
7	• MADŽARSKA
8	• VELIKA BRITANIJA

	ŠT	Z	N	P	G+/-	T
1	7	7	0	0	34:12	14
2	7	4	2	1	25:23	11
3	7	4	2	1	25:23	10
4	7	4	0	3	28:17	8
5	7	3	0	4	25:30	6
6	7	2	0	5	24:26	4
7	7	1	0	6	24:25	2
8	7	0	1	6	15:45	1

Legenda: ŠT – ŠTEVILO TEKEM

Z – ZMAGE

N – NEODLOČEN REZULTAT

P – PORAZI

G+/- – GOL RAZLIKA

T – TOČKE

NAJUČINKOVITEJŠI IGRALCI B SKUPINE

			G	P	T
1.	HANIG	ZRN	10	3	13
2.	OLSEN	NOR	8	4	12
3.	G. SZABO	ROM	6	5	11
4.	KÖPF	ZRN	5	5	10
5.	V. LÜTHI	ŠVI	7	2	9
6.	PUSCHNIGG	AVT	5	4	9
7.	A. SCHLODER	ZRN	5	4	9
8.	FELC	JUG	5	3	8
9.	STEVENSON	V. BRITANIJA	4	4	8
10.	I. SZABO	ROM	5	2	7

Legenda: ŠT (število tekem), G (število golov), P (število podaj), T (število točk)

SKUPINA C

	ŠT	Z	N	P	G+/-	T
ITALIJA	4	4	0	0	54:8	8
DANSKA	4	2	0	2	21:21	4
JUŽNA AFRIKA	4	0	0	4	4:50	0
IZVEN KONKURENCE						
JUGOSLAVIJA B	4	1	1	1	11:13	3

Legenda: ŠT – ŠTEVILO TEKEM

Z – ZMAGE

N – NEODLOČEN REZULTAT

P – PORAZI

G+/- – GOL RAZLIKA

T – TOČKE

NAJUČINKOVITEJŠI IGRALCI C SKUPINE⁴

			G	P	T
1.	BABANSER	ITA	11	4	15
2.	DARIN	ITA	10	1	11
3.	HOLZNER	ITA	7	4	11
4.	CROTTI	ITA	2	9	11
5.	AGAZZI	ITA	7	2	9

Legenda: ŠT (število tekem), G (število golov), P (število podaj), T (število točk)

⁴ Ljubljanski dnevnik, 16(14. 3. 1966), 19.

NAJBOLJŠA PETERKA A SKUPINE PO IZBORU SODELOJOČIH NOVINARJEV NA PRVENSTVU

Slika 101: Najboljša peterka a skupine po izboru sodelujočih novinarjev na prvenstvu
(Najbolja momčad svijeta. *Sportske novosti*, 5(15. 3. 1966), 14.)

Vratar : Seth Martin (KAN)

Branilca: Aleksandar Ragulin (SZ) in Garry begg (KAN)

Napadalci: Venjamin Aleksandrov (SZ), Frank Huck (KAN) in Konstantin Loktev (SZ)
(Škrtina, 1966).

Po poročanju Sportskih novosti je jugoslovanske igralce ocenil tudi selektor Vaclav Bubnik. Vztrajal je, da se za oceno sestavi dve lestvici (Luncer, 1966f):

-posebno lestvico športnega življenja in posebno lestvico kvalitete prikazane igre na prvenstvu.

	ŠPORTNO ŽIVLJENJE	KVALITETA IGRE	SKUPNO
TONE GALE	6	6	12
RAŠID ŠEMŠEDINOVIĆ	6	6	12
MIRKO RAVNIK	5	8	13
IVO JAN	7	7	14
VLADO JUG	9	7	16
MARJAN KRISTAN	6	6	12
IVO RATAJ	6	6	12
ZVONIMIR MIHAJLOVSKI	9	5	14
FRANC SMOLEJ	8	6	14
ALBINFELC	9	9	18
VIKTOR TIŠLER	8	8	16
RENAUD	7	7	14
BOGO JAN	10	7	17
JANEZ MLAKAR	7	6	13
RUDI HITI	9	8	17
SLAVKO BERAUS	10	7	17
ROMAN SMOLEJ	10	8	18